

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 21.1.2003
KOM(2003) 23 lopullinen
2003/0006 (CNS)
2003/0007 (CNS)
2003/0008 (CNS)
2003/0009 (CNS)
2003/0010 (CNS)
2003/0011 (CNS)
2003/0012 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja
tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä**

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun
asetuksen (EY) N:o 1257/1999 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 2826/2000 kumoamisesta**

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

viljan yhteisestä markkinajärjestelystä

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

riisin yhteisestä markkinajärjestelystä

Ehdotus:

Ehdotus: NEUVOSTON ASETUS

kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä markkinointivuodeksi 2004/05–2007/08

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä
annetun asetuksen (EY) N:o 1255/1999 muuttamisesta**

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta

(komission esittämät)

PERUSTELUT

KESTÄVÄÄ MAATALOUTTA KOSKEVAT PITKÄN AIKAVÄLIN NÄKYMÄT

1. KOHTI KESTÄVÄÄ MAATALOUTTA

Berliinissä vuonna 1999 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa sovittiin yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) Agenda 2000 -uudistuksesta, joka oli uusi ja merkittävä vaihe maatalouden uudistusprosessissa. Agenda 2000:ssa annetaan konkreettinen muoto maatalouden eurooppalaiselle mallille, jonka tavoitteena on säilyttää tulevana vuosina maatalousjärjestelmien moninaisuus kaikkialla Euroopassa, myös alueilla, joilla on erityisiä ongelmia. Tämä merkitsee lisääntynyttä markkinasuuntautuneisuutta ja kilpailukykyä, parempaa elintarvikkeiden turvallisuutta ja laatua, maataloustulojen vakauttamista, ympäristönäkökohtien sisällyttämistä maatalouspolitiikkaan, maaseutualueiden elinvoimaisuuden kehittämistä sekä toimintojen yksinkertaistamista ja entistä suurempaa hajauttamista.

Nämä tavoitteet noudattavat Göteborgissa vuonna 2001 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa hyväksyttyä kestävä kehityksen strategiaa. Sen mukaan kaikkien politiikkojen taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöllisiä vaikutuksia on tarkasteltava koordinoitusti, ja ne on otettava huomioon päätöksenteossa.

Komissio laati heinäkuussa 2002 tiedonannon¹ yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevasta väliarvioinnista. Tiedonannossa arvioitiin YMP:n uudistusprosessissa vuodesta 1992 alkaen saavutettua kehitystä. Arvioinnissa päädyttiin siihen, että paljon on saatu aikaan. Markkinoiden tasapaino on parantunut ja maataloustulot ovat kehittyneet myönteiseen suuntaan. Laajentumiselle ja käynnissä oleville WTO-neuvotteluille on luotu vakaa perusta. YMP:tä koskevat tavoitteet eivät kuitenkaan monilla aloilla ole vielä johtaneet kansalaisten odottamiin tuloksiin. Sen vuoksi komissio on ehdottanut eräitä YMP:hen tehtäviä mukautuksia.

Lainsäädäntöehdotuksia esittäessään komissio on ottanut huomioon Brysselissä lokakuussa 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät sekä sen laajan keskustelun, jota käytiin heinäkuussa 2002 annetun tiedonannon julkaisemisen jälkeen neuvostossa, Euroopan parlamentissa, Euroopan talous- ja sosiaalikomiteassa, alueiden komiteassa ja muissa neuvoo-antavissa komiteoissa sekä kansalaisten parissa. Keskustelua on täydennetty jäsenvaltioissa tehdyillä yhteydenotoilla maanviljelijöiden ja teollisuuden edustajiin, kuluttajiin sekä ympäristö- ja kansalaisjärjestöihin. Niiden perusteella YMP:n lisä uudistuksen linjasta vallitsee laaja yhteisymmärrys. Keskusteluissa on kuitenkin tuotu esille myös erilaisia huolenaiheita ja epävarmuustekijöitä. Komissio on ehdotuksissaan pyrkinyt ottamaan huomioon nämä huolenaiheet ja epävarmuustekijät samoin kuin vaikutusanalyysit ja Brysselin sopimuksesta johtuvat uudet budjettirajoitukset.

Valtioiden ja hallitusten päämiesten Brysselissä tekemä sopimus, jossa vahvistetaan suorien tukien käyttöönottoa uusissa jäsenvaltioissa koskevat komission ehdotukset, oli merkittävä edistysaskel laajentumisprosessissa. Se tasoitti tietä myönteisiin neuvottelutuloksiin, jotka saavutettiin kymmenen ehdokasmaan kanssa Kööpenhaminassa joulukuussa 2002. Kyseisessä sopimuksessa vahvistetaan yläraja laajentuneen EU:n markkinatukia ja suorita tukia koskeville menoille. Ylärajaa nostetaan siten, että se säilyy alempana kuin inflaatioaste. Siinä muistutetaan myös epäsuotuisten alueiden ja monimuotoisen maatalouden tärkeydestä, ja vahvistetaan näin toisen pilarin merkitys.

Berliinissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston esittämään YMP:n väliarvioinnin laatimista koskevaan pyyntöön vastaamisen lisäksi on tarpeen toteuttaa lisätoimia Göteborgissa ja Brysselissä vahvistettuihin uusiin tehtäviin ja haasteisiin vastaamiseksi. Maatalousmenoja, joiden enimmäismäärä

¹ KOM(2002) 394 lopullinen.

on määritelty, koskeva uusi pitkän aikavälin kehys edellyttää **selkeää näkemystä** yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuuden kehityksestä. Ilman tällaista varmuutta alalla ei voida tehdä tulevaisuuden suunnitelmia. Kuten väliarvioinnista annetussa tiedonannossa todetaan, lisä uudistus on näin ollen tarpeen:

- **EU:n maatalouden kilpailukyvyn lisäämiseksi** rajoittamalla interventio todelliseksi turvaverkkotoimenpiteeksi, jonka avulla EU:n tuottajat pystyvät reagoimaan markkinasignaaleihin ja välttämään äärimmäiset hintavaihtelut;
- **markkinasuuntautuneemman, kestävä maatalouden edistämiseksi** saattamalla päätöksen siirtyminen tuotokeskeisestä tukijärjestelmästä tuottajakeskeiseen tukijärjestelmään, johon liittyy tuotantomääristä riippumattoman maatilatulon käyttöön. Tämän järjestelmän mukainen tuki perustuu aiempiin viitetietoihin ja edellyttää ympäristöön, elintarvikkeiden turvallisuuteen ja eläinten hyvinvointiin liittyvien vaatimusten noudattamista. Tämä lisää viljelijöille maksettavien tulotukien tehokkuutta;
- **tukien välisen tasapainon parantamiseksi ja maaseudun kehittämisen vahvistamiseksi** siirtämällä varoja YMP:n ensimmäisestä pilarista toiseen pilariin. Tämä tapahtuu ottamalla käyttöön EU:n laajuinen tukien mukauttaminen ja laajentamalla maaseudun kehittämistä varten nykyisin käytössä olevien välineiden soveltamisalaa elintarvikkeiden laadun edistämiseksi, korkeampien vaatimusten täyttämiseksi ja eläinten hyvinvoinnin lisäämiseksi.

Selkeiden toimintaperiaatteiden määrittely YMP:tä varten

On hyvin todennäköistä, että tarvittavat lisä uudistukset aiheuttavat ylimääräisiä menoja, sillä maanviljelijöiden tulot on tarpeen vakauttaa asianmukaisella tavalla. Brysselin huippukokouksessa tehtyjen budjettipäätösten mukaisesti tämä voidaan saavuttaa ainoastaan lisäämällä varoja, joita voidaan saada muualla ensimmäisessä pilarissa tehtävien säästöjen avulla. Lisä uudistusta koskevat toimet edellyttävät näin ollen nykyisistä suorista tuista ja markkinamenoista saatavia säästöjä.

On olemassa todellinen vaara, että jos budjettisäästöjä ei saavuteta oikeudenmukaisilla, avoimilla ja ennustettavissa olevilla menettelyillä, EU voi ajautua umpikujaan myöhempien maataloutta koskevien päätösten suhteen. Tällöin olisi tarpeellista neuvotella tapauskohtaisesti samaan aikaan menojen alennuksista ja uudelleenjaosta. Olisi lähes mahdotonta taata yksittäisille viljelijöille maksettujen rahoitusosuuksien tasapainoisuutta ja oikeudenmukaisuutta. Näin ollen viljelijöiden olisi hyvin vaikeaa tehdä minkäänlaisia suunnitelmia, sillä vaadittujen lisä uudistusta koskevien toimien lisäksi he eivät pystyisi ennakoimaan, miten tällaiset toimet saadaan rahoitettua.

Epävarmuus ei kuitenkaan vahingoittaisi ainoastaan viljelijöiden etuja vaan voisi myös estää päätökset, joilla YMP:tä voitaisiin muuttaa vastaamaan paremmin yhteiskunnan odotuksia. YMP:n uudistusprosessissa noudatettava hajanainen lähestymistapa voisi itse asiassa pahentaa monia tämänhetkisiä ongelmia ja vaarantaa tosiasiallisesti kestävä maataloutta. Tästä syystä komissio on tehnyt ehdotuksen säästöohjelmaksi, jolla varmistetaan, että uudet rahoitustarpeet voidaan täyttää tasapainoisella tavalla koko maatalousalalla.

EU:n maatalousalan kilpailukyvyn parantaminen

Laaditussa vaikutusanalyysissä vahvistetaan tarve tehdä komission heinäkuussa 2002 ehdottamat mukautukset. Maitokiintiöjärjestelmän vaihtoehtoja käydyn laajan keskustelun perusteella komissio katsoo, että Agenda 2000 -uudistusta olisi laajennettava siten, että se vastaisi paremmin hintoja koskevia realiteetteja ja tarvetta eriyttää edelleen voion ja rasvattoman maitojauheen tukitasoja. Komissio ehdotti niin ikään durumvehnästä maksettavan laatupalkkion muuttamista tavoitteenaan laatutuotannon kannustaminen yksinkertaisemmalla tavalla.

Markkinasuuntautuneemman kestävän maatalouden edistäminen

Tuotantomääristä riippumattoman maatalan tulotuen käyttöönotosta käydyssä keskustelussa on tuotu esiin eräitä huolenaiheita, joita komissio on käsitellyt ehdotuksissaan.

- Jotta maata ei poistettaisi viljelykäytöstä tuotantomääristä riippumattoman tuen käyttöönoton seurauksena, komissio on selventänyt, että viljelijöiden on uusien täydentävien ehtojen mukaisesti noudatettava tiukkoja maan hoitovelvoitteita. Tuotantomääristä riippumaton tuki tarjoaa mahdollisuuden joustavampaan maatalouden harjoittamiseen ja parantaa täten monien syrjäisten alueiden viljelijöiden taloudellista tilannetta.
- Vuokraviljelijöiden ja maanomistajien etujen tasapainoisuuden varmistamiseksi ehdotuksissa esitetään tukioikeuksien siirtoa koskevaa järjestelmää. Maksut suoritetaan ainoastaan viljelijöille, jotka harjoittavat aktiivista tuotantoa tai ylläpitävät maan hyvää viljelykuntoa ja ovat säilyttäneet yhteyden maahan. Sellaisen kotieläintuotannon osalta, jota harjoitetaan ilman vastaavaa maa-alaa, vahvistetaan erityisjärjestelyjä.

Uusi maatalan tulotuki on yhdenmukainen WTO:n vihreän laatikon kanssa. Tuotantomääristä riippumaton tuki tarjoaa EU:lle mahdollisuuden hyödyntää täysimääräisesti neuvottelumarginaaliaan sen pyrkiessä saavuttamaan esimerkiksi muita kuin kauppaan liittyviä näkökohtia koskevat tavoitteensa WTO:ssa. Tästä syystä tuotantomääristä riippumattoman tuen käyttöönottoa koskevat ehdotukset saattavat olla ratkaisevan tärkeitä maatalouden eurooppalaisen mallin etujen suojelemissa.

Jotta edut saadaan maksimoitua erityisesti hallinnon tasolla, maatalan tulotuki kattaa mahdollisimman suuren joukon aloja: kaikki vilja-, öljy- ja valkuaiskasvien järjestelmään kuuluvat tuotteet sekä palkokasvit, siemenet, tärkkelysperunat sekä naudan- ja lampaanliha; riisin, durumvehnän ja kuivarehun tarkistettut tuet; maitoala maidontuotantotukien täytäntöönpanon yhteydessä. Muita uudistettavia aloja (sokeri, oliiviöljy, tupakka, puuvilla ja mahdollisesti hedelmät ja vihannekset sekä viini) koskevat ehdotukset tehdään vuoden 2003 aikana.

Maaseudun kehittämisen vahvistaminen

Ehdotukset, joiden mukaan maaseudun kehittämistä varten nykyisin käytettävissä olevien välineiden soveltamisalaa olisi laajennettava elintarvikkeiden laadun edistämiseksi, korkeampien vaatimusten täyttämiseksi ja eläinten hyvinvoinnin lisäämiseksi, on hyväksytty yksimielisesti.

Komissio on ottanut tarkoin huomioon jäsenvaltioiden toistuvat pyynnöt yhteisön maaseudun kehittämispolitiikan yksinkertaistamiseksi toisen pilarin yhteydessä. Komissio on jäsenvaltioiden kanssa samaa mieltä toisen pilarin tehokkaan hallinnoinnin merkityksestä. Se on jo osoittanut halunsa toimia jäsenvaltioiden kanssa aktiivisesti ja rakentavasti tällaisen yksinkertaistamisen saavuttamiseksi ja on täysin sitoutunut saamaan aikaan konkreettisia tuloksia. Komissio esitti vuoden 2002 joulukuun lopussa merkittäviä ehdotuksia, joiden tavoitteena on helpottaa maaseudun kehittämisohjelmien hallinnointia komission täytäntöönpanosääntöjen tasolla. Yksinkertaistamista korostetaan entistäkin enemmän nykyisissä ehdotuksissa, joilla pyritään laajentamaan maaseudun kehittämisen soveltamisalaa ja kattavuutta.

Tukien välisen tasapainon parantaminen

Koska maatalousmarkkinoita koskeville menoille vahvistettiin Brysselissä yläraja, budjettikohtien välisiä siirtoja koskevaa mekanismia ei voida ottaa käyttöön ennen seuraavien rahoitusnäkymien alkamisajankohtaa. Tämän vuoksi komissio ehdottaa, että tuolloin otettaisiin käyttöön mukauttamismenetelmä, jonka avulla voidaan parantaa markkinamenoja ja maatalouden kehittämistä koskevien tukien välistä tasapainoa.

Komissio painottaa erityisesti Brysselin Eurooppa-neuvoston tekemien päätelmien perusteella tarvetta lujittaa toista pilaria entisestään. Tältä osin varojen siirtoa ensimmäisestä pilarista toiseen pilariin voidaan pitää ensimmäisenä vaiheena maaseudun kehittämisen lujittamisessa, rajoittamatta asiasta tulevaisuudessa käytäviä keskusteluja.

Toiseen pilariin voidaan siirtää varoja ja uusista markkinauudistuksista aiheutuviin uusiin rahoitustarpeisiin voidaan vastata uuden degressiojärjestelmän avulla. Kyseisessä järjestelmässä sovelletaan maatalon saamien suorien tukien kokonaismäärään perustuvien asteittaisten osuuksien periaatetta, jolla voidaan taata, että suorien tukien vähennykset ovat tasapainoisia ja yksinkertaisia soveltaa.

2. EHDOTETTujen UUDISTUSTEN VAIKUTUS

YMP:n toimenpiteisiin ehdotettujen mukautusten avulla tuotantopäätökset saadaan mahdollisimman joustaviksi ja tuottajille myönnettävän tuen maksaminen yksinkertaistuu merkittävästi samalla kun voidaan taata tuottajien tulojen vakaus. Mukautusten täytäntöönpano poistaisi suuren osan nykyisen tukijärjestelmän negatiivisista ympäristökannustimista, parantaisi lainsäädännön täytäntöönpanoa ja edistäisi kestävämpiä maatalouskäytänteitä. Tämän lisäksi ne edistävät YMP:n merkittävää yksinkertaistamista, helpottavat laajentumisprosessia ja auttavat puolustamaan YMP:tä WTO:ssa.

Ehdotetut mukautukset täydentävät EU:n kansainvälistä tavoitetta varmistaa, että kehitysmaat saavat täyden hyödyn maailmanmarkkinoiden laajentumisesta siten, että samalla niiden elintarvikevarmuus säilyy. Kuten vaikutusanalyysi osoittaa, ehdotusten odotetaan vähentävän vientimahdollisuuksia, koska tukea suunnataan laajaperäisempiin maatalouskäytänteisiin ja vähemmän kauppaa vääristäviin kotimaisiin tukiin. Näin ollen ehdotukset edistävät maailmanmarkkinahintojen vahvistumista, mistä on etua kehitysmaiden maatalousalalle.

Mukautukset ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että EU pystyy luomaan kestävän ja ennustettavissa olevan toimintakehyksen maatalouden eurooppalaiselle mallille tulevina vuosina. Muutokset ovat entistäkin kiireellisempiä uuden budjettikehyksen vuoksi. Niiden avulla EU pystyy säilyttämään tulevaisuuden maatalouspolitiikkansa vakaana, varmistamaan viljelijöiden tulotuen avoimen ja oikeudenmukaisemman jakamisen sekä vastaamaan paremmin kuluttajien ja veronmaksajien odotuksiin.

2.1. Taloudellinen vaikutus

Komissio on julkaissut perusteellisen vaikutusanalyysin väliarvioinnissa ehdotetuista mukautuksista². Analyysissä päädytään yleisesti siihen, että huolimatta vähäisistä muutoksista tuen kokonaistasoon välitarkastuksessa tehty ehdotukset johtaisivat varojen parempaan jakautumiseen tuotteiden kesken sekä tehokkaampaan tulonsiirtoon.

EU:n viljantuotannon ennustetaan kaikissa analyyseissä laskevan hieman. Tämä johtuu pääasiassa tuotantomääristä riippumattomien suorien tukien täytäntöönpanosta, päästövähennyshyvitystä koskevasta ehdotuksesta ja tukihintatason alentamisesta. Tämä kehitys olisi seurausta lähinnä viljan viljelyalojen vähentymisestä, sillä useimmissa analyyseissä keskisatojen odotetaan kasvavan. Tuotannon lasku ei koskisi niinkään vehnää kuin rehuviljoja, sillä vehnän maailmanmarkkinoiden hintanäkymät ovat paremmat kuin useimpien rehuviljojen.

Väliarvioinnissa tehtyjen ehdotusten vaikutukset öljykasvien tuotantoon ovat vaihtelevampia, vaikka useimpien analyysien mukaan elintarvikkeeksi tarkoitettujen öljykasvien tuotanto näyttäisikin hieman alenevan. Komission analyysin mukaan päästövähennyshyvityksiin liittyvät maksut johtaisivat

² Lisätietoja Internet-osoitteesta:
http://europa.eu.int/comm/agriculture/publi/reports/mtrim pact/index_en.htm

energiakasvien, erityisesti öljykasvien, tuotannon lisääntymiseen pääasiassa viljantuotannon kustannuksella.

Tuotantomääristä riippumattomien suorien tukien täytäntöönpano kotieläintuotannon alalla johtaisi naudan- ja lampaanlihan tuotannon jonkinasteiseen alenemiseen, sillä se suosisi tuotantojärjestelmien laajaperäistämistä ja nostaisi markkinahintoja, millä olisi myönteinen vaikutus asiaan kuuluvien karjatilojen tuloihin.

Yleisesti ollaan sitä mieltä, että väliarvioinnissa esitettyjen ehdotusten vaikutukset maataloustuloihin ovat melko rajalliset koko EU:n maatalousalan osalta, vaikka vaikutukset saattavatkin vaihdella eri tuotealojen ja alueiden välillä.

Vaikka tuotantomääristä riippumattomien suorien tukien täytäntöönpano aiheuttaisi tulojen nousua kotieläintuotannon alalla (korkeampien markkinahintojen vuoksi), tämä tasoittuisi alakohtaisella negatiivisella tulovaikutuksella, joka liittyy rehuviljojen markkinahintojen alenemiseen rukiin intervention poistumisen vuoksi.

2.2. Budjettivaikutus

Ehdotetut toimenpiteet johtavat nykyisten jäsenvaltioiden osalta säästöihin, joiden arvioidaan olevan 337 miljoonaa euroa varainhoitovuonna 2006 ja noin 186 miljoonaa euroa varainhoitovuodesta 2010 alkaen. Tämä vaikutus johtuu siitä, että markkinatoimenpiteitä koskevien ehdotusten mukaiset säästöt ovat suurempia kuin suoria tukia koskevien ehdotusten vaikutukset, joiden määräksi on arvioitu +729 miljoonaa euroa vuonna 2006 ja noin +1 610 miljoonaa euroa vuodesta 2010 alkaen.

Uudet EU:hun liittyvät jäsenvaltiot aiheuttavat kuitenkin vuonna 2010 noin 88 miljoonan euron lisämenot, jotka kasvavat vuosittain siten, että ne ovat 241 miljoonaa euroa vuonna 2013 suorien tukien osuuden kasvettua niiden kokonaismenoista.

Jotta kokonaismenot pysyisivät sen uuden ylärajan alapuolella, joka vahvistettiin Brysselissä 25:een jäsenvaltioon laajentuneessa EU:ssa käyttöön otettavien markkinatoimenpiteiden ja suorien tukien rahoittamiseksi, ehdotetaan, että nykyisille jäsenvaltioille myönnettäviä suoria tukia alennetaan varainhoitovuodesta 2007 alkaen. Tämä esitetään seuraavassa taulukossa:

EU-25: Menoennusteet rahoitusnäkyvien otsakkeen 1a osalta - uudistusehdotukset

milj. euroa

Otsake 1a	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU-25:n yläraja	42 979	44 474	45 306	45 759	46 217	46 679	47 146	47 617	48 093	48 574
EU-25:n menot	41 681	43 642	44 395	45 156	46 123	47 568	48 159	48 805	49 451	50 099
joista EU-15	41 320	41 339	41 746	42 183	42 802	43 569	43 513	43 513	43 513	43 513
EM-10	361	2 303	2 649	2 973	3 321	3 999	4 646	5 292	5 938	6 586
Ero	1 298	832	911	603	94	-889	-1 013	-1 188	-1 358	-1 525
Tuen väheneminen				228	751	2 030	2 420	2 810	3 200	3 343
josta käytettävissä maaseudun kehittämiseen				228	475	741	988	1 234	1 481	1 481

3. VÄLIARVIOINTI JA UUDET JÄSENVALTIOT

Noudattaen sisäisiä järjestelyjä, jotka koskevat tiedottamis- ja kuulemismenettelyn täytäntöönpanoa eräiden liittymistä edeltävällä kaudella tehtävien päätösten ja muiden toimenpiteiden osalta, komissio toimittaa liitteinä olevat väliarviointia koskevat ehdotukset EU:hun liittyville valtioille sen jälkeen, kun ne on toimitettu neuvostolle. Kukin unioniin liittyvä valtio voi pyytää näistä ehdotuksista käytävää keskustelua edellä esitettyjä järjestelyjä koskevia edellytyksiä noudattaen³.

4. EHDOTUSTEN KUVAUS

4.1. Markkinoiden vakauttaminen ja yhteisten markkinajärjestelyjen parantaminen

Peltokasviala

Vilja

Ehdotetaan interventiohinnan lopullista viiden prosentin alennusta (Agenda 2000:ssa ehdotetusta 20 prosentista) 95,35 euroon/tonni markkinointivuodesta 2004/05 alkaen, jotta voidaan varmistaa, että interventio toimii todellisena turvaverkkona. Interventiovarastojen kasvamisen välttämiseksi ruis suljetaan interventiojärjestelmän ulkopuolelle.

Intervention merkityksen vähentyessä interventiohintojen kausikorjausta ei enää tarvita. Sen vuoksi ehdotetaan kuukausikorotusten järjestelmän kumoamista. Tuotantotukia ei enää sovelleta tärkkelykseen ja eräisiin siitä johdettuihin tuotteisiin.

Viljan interventiohinnan alennuksen seurauksena viljan ja muiden asiaankuuluvien peltokasvien pinta-alatuet nostetaan 63 eurosta 66 euroon tonnilta. Ne sisältyvät maatalan tulotukeen.

Valkuaiskasvit

Nykyinen valkuaiskasveista maksettava lisätuki (9,5 euroa/tonni) säilytetään ja muunnetaan lajikohtaiseksi pinta-alatueksi, jonka suuruus on 55,57 euroa/ha. Se maksetaan 1,4 miljoonaksi hehtaariksi vahvistetun uuden taatun enimmäispinta-alan rajoissa.

Durumvehnä

Perinteisillä tuotantoalueilla viljeltävän durumvehnän lisätuki alennetaan 344,5:stä eurosta/ha 250:een euroon/ha ja sisällytetään maatalan tulotukeen. Muilla alueilla, joilla durumvehnän tuotantoa tuetaan, maksettava erityistuki, joka on tällä hetkellä 139,5 euroa/ha, lakkautetaan asteittain. Tämän tuen alennukset toteutetaan kolmen vuoden aikana vuodesta 2004 alkaen.

Otetaan käyttöön uusi palkkio suurimoiden ja pastavalmisteiden tuotannossa käytettävän durumvehnän laadun parantamiseksi. Palkkio maksetaan perinteisillä tuotantoalueilla viljelijöille, jotka käyttävät tietyn määrän valittuihin lajikkeisiin kuuluvia varmennettuja siemeniä. Valituiksi tulevat lajikkeet, jotka täyttävät suurimoiden ja pastan tuotantoa koskevat laatuvaatimukset. Palkkion suuruus on 40 euroa/ha, ja se maksetaan perinteisillä tuotantoalueilla tällä hetkellä sovellettavien taattujen enimmäispinta-alojen rajoissa.

³ Komissio ei ole vielä vahvistanut sisäisiä järjestelyjä, jotka koskevat tiedottamis- ja kuulemismenettelyn täytäntöönpanoa eräiden liittymistä edeltävällä kaudella tehtävien päätösten ja muiden toimenpiteiden osalta.

Tärkkelysperunat

Asetuksessa (ETY) N:o 1766/92 säädetään tärkkelysperunoiden tuottajille maksettavasta suorasta tuesta. Tuen määräksi vahvistettiin Agenda 2000:n yhteydessä 110,54 euroa tärkkelystonnia kohden. Puolet tästä tuesta sisällytetään maatalan tulotukeen teollisuudelle aiemmin toimitettujen määrien perusteella. Tuen loppuosa säilyy tärkkelysperunoiden osalta maksettavana lajikohtaisena tukena. Vähimmäishinta poistetaan.

Kuivarehu

Kuivarehualalla maksettava tuki jaetaan uudelleen viljelijöiden ja jalostusteollisuuden kesken. Viljelijöille maksettava suora tuki sisällytetään maatalan tulotukeen teollisuudelle aiemmin toimitettujen määrien perusteella. Kansallisia enimmäismääriä sovelletaan nykyisten taattujen kansallisten määrien huomioon ottamiseksi.

Neljän vuoden siirtymäkauden ajan noudatetaan dehydratoituja ja aurinkokuivattuja rehuja koskevaa yksinkertaistettua yhtenäistä tukijärjestelmää, josta myönnetään alenevaa tukea, joka on aluksi eli markkinointivuonna 2004/05 33 euroa/tonni. Vastaavat taatut kansalliset määrät yhdistetään.

Siemenet

Asetuksessa (EY) N:o 2358/71 vahvistetaan tuki valittujen siemenlajien tuotantoon. Tuki, jota maksetaan tällä hetkellä tonnilta tuotettuja siemeniä, sisällytetään maatalan tulotukeen. Se lasketaan kertomalla tuettujen siementonnien lukumäärä edellä mainitun asetuksen 3 artiklan mukaisesti vahvistetulla määrällä.

Riisi

Jotta riisimarkkinat saataisiin vakautettua ottaen huomioon erityisesti Kaikki paitsi aseet -aloitteen vaikutukset, komissio ehdottaa, että interventiohintaa alennetaan kerralla 50 prosenttia. Tällöin tosiasiallinen tukihinta, joka on 150 euroa/tonni, vastaisi maailmanmarkkinahintoja. Tuottajien tulojen vakauttamiseksi tällä hetkellä sovellettava suora tuki nostetaan 52 eurosta/tonni 177 euroon/tonni, joka vastaa vuoden 1992 uudistuksessa ja Agenda 2000:ssa vahvistettua viljojen kokonaiskorvausta. Tästä määrästä osuus, jonka suuruus on 102 euroa/tonni, sisältyy maatalan tulotukeen ja maksetaan aiempien tukioikeuksien perusteella nykyisten taattujen enimmäispinta-alojen rajoissa. Loppuosuus, joka on 75 euroa/tonni kerrottuna vuoden 1995 uudistuksesta seuranneella tuotolla, maksetaan lajikohtaisena tukena. Taattu enimmäispinta-ala vahvistetaan vuosien 1999–2001 keskimääräiselle tasolle tai nykyisen taatun enimmäispinta-alan tasolle riippuen siitä, kumpi on alhaisempi. Otetaan käyttöön yksityisen varastoinnin järjestelmä, johon turvaudutaan silloin, kun markkinahinta laskee alle tosiasiallisen tukihinnan. Lisäksi otetaan käyttöön erityistoimenpiteitä, kun markkinahinta laskee tonnilta alle 120 euron.

Pähkinät

Nykyinen järjestelmä korvataan vuotuisella kiinteämääräiselle tuella, jonka suuruus on 100 euroa/ha ja joka myönnetään taattuihin kansallisiin aloihin jaetulle 800 000 hehtaarin taatulle enimmäispinta-alalle. Jäsenvaltiot voivat täydentää tätä tukea vuotuisella 109 euron hehtaarikohtaisella enimmäismaksulla.

Maitotuotteet

Vakaiden tulevaisuudennäkymien takaamiseksi maidontuottajille komissio ehdottaa uudistetun maitokiintiöjärjestelmän soveltamisen jatkamista markkinointivuoteen 2014/15 asti.

Berliinissä maaliskuussa 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto päätti lykätä maitoalan uudistuksen voimaantuloa budjettinäkökohtien vuoksi. Koska nykyisten rahoitusnäkökymien mukaan käytettävissä on ennakoimattomia budjettivaroja, komissio on vakaasti sitä mieltä, että Berliinissä sovittua

maitoalan uudistusta olisi aikaistettava yhdellä vuodella, jotta uudistuksen tavoitteet ja edut voidaan saavuttaa mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Tämän lisäksi on tarpeen alentaa maidon tukihintaa nostamalla kiintiötä yhdellä prosentilla vuosina 2007 ja 2008 viitemäärien perusteella Agenda 2000:n täysimääräisen täytäntöönpanon jälkeen.

Suunniteltu viiden prosentin vuotuinen yhtenäinen alennus korvataan epäsymmetrisillä interventiohinnan alennuksilla, joiden suuruus on rasvattoman maitojauheen osalta -3,5 prosenttia vuodessa ja voin osalta -7 prosenttia vuodessa viiden vuoden ajan. Kaiken kaikkiaan tämä 35 prosentin alennus voin hinnoissa ja 17,5 prosentin alennus rasvattoman maitojauheen hinnoissa merkitsee 28 prosentin kokonaisalennusta EU:n maidon tavoitehintojen osalta viiden vuoden aikana. Voin interventio-ostot keskeytetään vuotuisen 30 000 tonnin rajan ylityttyä. Ehdotetaan, että kyseisen rajan ylityttyä ostot voidaan toteuttaa tarjouskilpailumenettelyllä.

Vuosina 2007 ja 2008 maksetaan lisäkorvausta suorien tukien avulla käyttäen samaa laskutapaa kuin Agenda 2000:ssa. Kaikki maidontuotantotuet sisällytetään maatilán tulotukeen.

4.2. Tuotantomääristä riippumattomat suorat tuet - maatilán tulotuen käyttöönotto

Maatilán tulotuella korvataan yhteisissä markkinajärjestelyissä maksettavat useimmat palkkiot. Viljelijöille maksetaan viitemäärään perustuvaa maatilán tulotukea, ja viitemäärään sisällytetään seuraavien alojen tuet: peltokasvit, naudanliha (myös Posei ja Egeanmeren saaret), maito ja maitotuotteet, lampaat ja vuohet, tärkkelysperunat, palkoviljat, riisi, siemenet ja kuivarehu. Viitekautena ovat vuodet 2000–2002.

Tämä maatilán tulotuki jaetaan tukioikeuksiin, jolloin oikeuksien siirto helpottuu. Kukin oikeus lasketaan jakamalla viitemäärä tähän määrään viitekaudella johtaneella hehtaarimäärällä (myös rehuala).

Tukioikeuden perusteella tehtävään maksupyyntöön on liityttävä tukikelpoinen hehtaari, joka määritellään tilán maatalousalaksi. Tukikelpoisiin hehtaareihin eivät sisälly monivuotisessa viljelyssä, metsätaloudessa ja muussa kuin maatalouskäytössä 31. joulukuuta 2002 olleet alat. Kotieläintuotantoon ilman vastaavaa maa-alaa tai tukioikeuden ollessa yli 10 000 euroa sovelletaan vastaavin edellytyksin erityistä tukioikeutta. Maatilán tulotukea ja erityistukea koskevat kansalliset enimmäismäärät vahvistetaan. Tästä määrästä varataan jäsenvaltion tasolla yhden prosentin osuus viljeliján kohtaamiin vaikeuksiin.

Oikeudet voidaan siirtää maan kanssa tai ilman maata saman jäsenvaltion viljelijöiden kesken. Jäsenvaltio voi määritellä alueita, joiden sisälle siirrot on rajattava. Lisäksi jäsenvaltioilla on mahdollisuus mukauttaa oikeuksia alueellisten keskimäärien kannalta.

Viljelijät voivat käyttää tätä maata kaikkeen maataloustoimintaan paitsi monivuotisten viljelykasvien viljelyyn. Tukioikeudet, joita ei ole käytetty enintään viiteen vuoteen, luovutetaan kansalliseen varantoon, paitsi jos kyseessä on ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet.

Ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta, eläinten terveyttä ja hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskevien vaatimusten lujittaminen

EU:n lakisäateisiin vaatimuksiin ympäristön, elintarvikkeiden turvallisuuden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä työturvallisuuden alalla tilatasolla sovelletaan pakollisia täydentäviä ehtoja. Tuen irrottamista tuotantomääristä on välttämätöntä täydentää, jottei maata poistettaisi viljelykäytöstä, mikä aiheuttaisi ympäristöongelmia. Näin ollen suoria tukia saavien viljelijöiden velvollisuus on säilyttää kaikki maatalousmaa hyvässä viljelykunnossa.

Täydentävä ehto velvoittaa koko maatilaa, ja seuraamuksia sovelletaan aina, kun edunsaajan maatala ei täytä vaatimuksia. Täydentävää ehtoa sovelletaan kaikkiin aloihin ja niin käytössä olevaan kuin käyttämättömäänkin maatalousmaahan.

Maatilan tulotuen tai muiden YMP:n mukaisten suorien tukien piiriin kuuluviin viljelijöihin, jotka eivät noudata näitä lakisääteisiä vaatimuksia, sovelletaan seuraamusjärjestelmää. Seuraamus on tuen alentaminen tai peruuttaminen kokonaan (tapauksen vakavuudesta riippuen).

Maatilojen neuvontajärjestelmä

Maatilojen neuvontajärjestelmä tulee pakolliseksi osana täydentäviä ehtoja. Se otetaan käyttöön ensi vaiheessa sellaisten tuottajien osalta, jotka saavat suoria tukia yli 15 000 euroa vuodessa tai joiden liikevaihto on yli 100 000 euroa vuodessa. Muut viljelijät voivat liittyä järjestelmään vapaaehtoisesti. Tällä neuvontapalvelulla viljelijöitä ohjeistetaan siitä, kuinka vaatimuksia ja hyviä käytänteitä sovelletaan tuotantoprosessissa. Tilatarkastuksiin kuuluvat tiettyjen tavoitteena olevien seikkojen (ympäristö, elintarvikkeiden turvallisuus ja eläinten hyvinvointi) kannalta merkittäviksi määriteltyjen materiaalikiertojen ja tilan toimintojen jäsentyneet ja säännölliset tilannekatsaukset ja selvitykset. Tilatarkastuksia tuetaan osana maaseudun kehittämistä.

Pitkän aikavälin kesannointi ympäristösyistä

Voidakseen saada maatilan tulotuen tuottajien, joilla nykyään on kesannointivelvoite, on jatkossakin kesannoitava ala, joka vastaa 10:tä prosenttia heidän nykyisestä vilja-, öljykasvi- ja valkuaiskasvialastaan. Tämän alan kesannointivelvoitetta ei sovelleta luonnonmukaiseen viljelyyn. Kesannointiin ei sovelleta vuoroviljelyä, eikä kesannoitua alaa saa käyttää maataloustarkoituksiin eikä viljelykasvien kaupalliseen viljelyyn. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia vuoroviljelyyn perustuvan kesannoinnin, jos tämä on tarpeen ympäristösyistä. Jos maata siirretään, sen on edelleen kesannoitava.

Energiakasvien tuki – päästövähennyshyvitys

Komissio ehdottaa energiakasveille tukea, jonka suuruus on 45 euroa/ha. Tukea myönnetään 1 500 000 hehtaarin suuruiselle EU:n taatulle enimmäispinta-alalle. Sitä myönnetään ainoastaan aloille, joiden tuotannosta on tehty viljelijän ja jalostusteollisuuden välinen sopimus, paitsi jos viljelijä jalostaa tuotteet itse tilallaan. Komissio antaa viiden vuoden kuluessa energiakasvijärjestelmän täytäntöönpanosta neuvostolle kertomuksen järjestelmän soveltamisesta sekä esittää aiheelliset ehdotukset.

Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä

Yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää on mukautettava suoria tukia koskevien uusien säännösten mukaisesti. Erityisesti maatilan tulotukijärjestelmän käyttöönotto tarkoittaa nykyisen yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän yhden osan yksinkertaistumista, koska uudessa tilatukijärjestelmässä ei enää edellytetä vilja-, öljy- ja valkuaiskasvien sekä kotieläintuotannon tunnistamista, lukuun ottamatta riisin ja durumvehnän kaltaisia tuotteita, joille edelleen myönnetään lajikohtaista tukea. Nykyistä maksujen seuranta- ja valvontajärjestelmää käytetään vastaisuudessa helpottamaan tukioikeuksien ja niiden edellytyksenä olevien viljelylohkojen ristiintarkastuksia. Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä säilyy näin ollen uuden yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän olennaisena osana.

Tukihakemuksille on tehtävä hallinnollisia tarkastuksia viljelyalojen tukikelpoisuuden ja vastaavien tukioikeuksien varmistamiseksi. Hallinnollisten tarkastusten lisäksi on tehtävä paikalla otoksiin perustuvia tarkastuksia, joiden yhteydessä viljelyalat voidaan tarkastaa kaukokartoitusmenetelmiä käyttäen. Näiden tarkastusten on oltava jäsenvaltioiden nimeämien toimivaltaisten viranomaisen yhteensovittamia, ja niiden perusteella tukia alennetaan tai evätään jos todetaan, että tukikelpoisuutta koskevat edellytykset eivät täyty.

Myös täydentäviin ehtoihin liittyvien tarkastusten on sisällyttävä uuteen yhdennettyyn hallinto- ja valvontajärjestelmään eli kyseisellä järjestelmällä ei siis valvota pelkästään tukikelpoisuusedellytysten täyttymistä. Näin ehdotus sisältää täysin yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän. Jäsenvaltioissa

jo käytettäviä, lakisäateisten hoitovaatimusten ja maan hyvään viljelykuntoon liittyvien edellytysten noudattamista valvovia järjestelmiä voidaan käyttää yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän osana. Niiden on tietenkin oltava yhteensopivia jälkimmäisen järjestelmän kanssa. Tämä koskee muun muassa direktiivin 92/102/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaista eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää. Myös horisontaalasetuksesta tehdyn ehdotuksen liitteessä IV vahvistettujen tukijärjestelmien hallinnoimiseksi ja valvomiseksi käytettävän järjestelmän on oltava yhteensopiva yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa.

4.3. Tuen vähentäminen

Jotta tuleviin rahoitustarpeisiin voidaan vastata, ajanjaksolle 2006–2012 ehdotetaan tuen vähentämisyhteistyötä tukien välisen tasapainon sekä ennustettavissa olevan, avoimen sääntelyn varmistamiseksi.

Viljelijälle tietynä vuonna myönnettäviä tukia vähennetään seuraavasti:

TUEN VÄHENTÄMINEN ja MUKAUTTAMINEN

Vähennettävä prosenttiosuus suorista tuista

A: Tuen vähentäminen

B–D: Suoran tuen osaa kohden

E: Mukauttaminen– tarkoitettu maaseudun kehittämistä koskeviin määrärahoihin

F: Tarkoitettu tulevien markkinatarpeiden rahoitukseen

		2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
A	Suorista tuista vähennettävä yleinen prosenttiosuus	1	4	12	14	16	18	19
	Suorien tukien eri osiin sovellettava kokonaisvähennys prosentteina							
B	1– 5 000 euroa	0	0	0	0	0	0	0
C=(A+E)/2	5 001– 50 000 euroa	1	3	7,5	9	10,5	12	12,5
D = A	yli 50 000 euroa	1	4	12	14	16	18	19
E	josta prosenttiosuus maaseudun kehittämistä koskeviin määrärahoihin tarkoitetuista suorista tuista							
	5 001– 50 000 euroa	1	2	3	4	5	6	6
	yli 50 000 euroa	1	2	3	4	5	6	6
F	josta prosenttiosuus tulevien markkinatarpeiden rahoitukseen tarkoitetuista suorista tuista							
	5 001– 50 000 euroa	0	1	4,5	5	5,5	6	6,5
	yli 50 000 euroa	0	2	9	10	11	12	13

Tuen vähentämisestä edellä kuvatussa järjestelmässä johtuva mukauttamisosuus tulee jäsenvaltioiden käyttöön yhteisön lisätukena käytettäväksi jäsenvaltioiden maaseudun kehittämissuunnitelmiin liittyviin toimenpiteisiin. Tämä osuus on yksi prosentti vuonna 2006 ja nousee 6 prosenttiin vuonna 2011. Nämä määrät myönnetään jäsenvaltioille seuraavien kriteerien perusteella: maatalousala, maataloustyöllisyys ja bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna. Jäljelle jäävät määrät käytetään uusista markkinauudistuksista syntyviin lisärahoitustarpeisiin. Tuen vähentämistä ja mukauttamista sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin vasta kun asteittain käyttöönotettavat suorat tuet ovat tavanomaisella EU-tasolla.

4.4. Maaseudun kehittämisen vakauttaminen ja vahvistaminen

Komissio ehdottaa yhteisön maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen tuen soveltamisalan laajentamista sisällyttämällä siihen uusia toimenpiteitä riippumatta siitä, millaiseksi maaseudun kehittämissuunnitelman uudistamista koskeva keskustelu muodostuu. Uudet toimenpiteet lisätään toisessa pilarissa käytettävissä olevien toimenpiteiden valikoimaan muuttamatta peruskehystä, jonka nojalla maaseudun kehittämistukea myönnetään. Komissio katsoo, että tällaisilla muutoksilla olisi kielteisiä vaikutuksia nykyisen ohjelmakauden 2000–2006 puolivälissä.

Uudet ehdotetut toimenpiteet ovat kaikki liitännäistoimenpiteitä, ja ne rahoitetaan koko EU:ssa EMOTR:n tukiosastosta. Toimenpiteet on pääasiassa kohdennettu viljelijöihin. Jäsenvaltioiden ja alueiden tehtävänä on päättää, haluavatko ne sisällyttää nämä toimenpiteet maaseudun kehittämissuunnitelmiinsa. Uusiin toimenpiteisiin sisältyvät seuraavat:

Asetukseen (EY) N:o 1257/1999 lisätään uusi luku "Elintarvikkeiden laatu", joka sisältää seuraavat kaksi toimenpidettä:

- Viljelijöille maksetaan kannustinmaksu silloin kun he osallistuvat vapaaehtoisesti yhteisön ohjelmiin tai hyväksytyihin kansallisiin ohjelmiin, joiden tarkoituksena on parantaa maataloustuotteiden ja tuotantoprosessien laatua sekä antaa kuluttajille tästä takeet. Tällaista tukea voidaan maksaa vuosittain enintään viiden vuoden ajan, ja kukin tila voi saada enintään 1 500 euroa vuodessa.
- Tuottajaryhmille myönnetään tukea edellisen toimenpiteen mukaisissa laatuohjelmissa tuotettuja tuotteita koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin. Julkista tukea voidaan myöntää enintään 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Lisätään uusi luku "Vaatimusten noudattaminen", joka sisältää seuraavat kaksi toimenpidettä:

- Jäsenvaltioilla on mahdollisuus myöntää viljelijöille väliaikaista ja alenevaa tukea, jonka tarkoituksena on auttaa heitä mukautumaan tiukkoihin vaatimuksiin, jotka perustuvat ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä sekä viljelijöiden työturvallisuutta koskevaan yhteisön lainsäädäntöön. Tukitasot on mukautettava viljelijöille tietyn vaatimuksen noudattamisesta aiheutuvien lisävelvoitteiden ja toimintakustannusten huomioon ottamiseksi. Alenevaa kiinteää tukea myönnetään enintään viiden vuoden ajan. Tukea voidaan myöntää tilalle enintään 10 000 euroa vuodessa. Tukea ei missään tapauksessa makseta silloin, kun yksittäinen viljelijä jättää noudattamatta kansalliseen lainsäädäntöön jo sisällytettyjä vaatimuksia.
- Viljelijöitä tuetaan maatalojen neuvontapalvelujen käyttämisestä aiheutuvien kustannusten kattamiseksi. Viljelijät voivat saada julkista tukea enintään 80 prosenttia tällaisista palveluista aiheutuvista kustannuksista heidän käyttäessään näitä palveluita ensimmäisen kerran. Tuen enimmäismäärä on 1 500 euroa.

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 nykyiseen maatalousympäristöä koskevaan lukuun sisällytetään mahdollisuus maksaa tukea viljelijöille, jotka sitoutuvat vähintään viiden vuoden ajaksi parantamaan kotieläintensä hyvinvointia tavalla, joka ylittää hyvän kotieläintuotannon käytänteet. Tukea maksetaan vuosittain, ja se perustuu tällaisista sitoumuksista aiheutuviin lisäkustannuksiin ja sitoumusten takia menetettyihin tuloihin. Vuosittainen maksukatto on 500 euroa kotieläinyksikköä kohden.

Lisäksi komissio ehdottaa eräiden uusien toimenpiteiden käyttöönotosta johtuvien teknisten mukautusten lisäksi mahdollisuutta mukauttaa asetusta (EY) N:o 1257/1999 nykyisten ehdotusten yhteydessä. Näin eräitä säännöksiä yksinkertaistettaisiin ja selkeytettäisiin neuvoston asetuksessa. Nämä mukautukset koskevat metsitys- ja koulutuslukujen soveltamisalan selkeyttämistä ja uuden luetelmakohdan lisäämistä maaseutualueiden sopeuttamista ja kehittämistä (ns. 33 artiklan mukaiset toimenpiteet) koskevaan lukuun paikallisiin kumppanuusryhmiin liittyvien hallintomenojen kattamiseksi.

Vuonna 2004 komissio tarkastelee maatalouden kehittämisen vaikutusta näiden kestäväan kehitykseen liittyvien tavoitteiden saavuttamiseen erityisesti biologisen monimuotoisuuden ja direktiivin 92/43/EY (ns. elinympäristödirektiivi) täytäntöönpanon osalta. Samalla pohditaan mahdollisuutta laajentaa hiljattain hyväksytyjen, elintarvikkeiden laatua koskevien uusien vaatimusten täyttämiseksi viljelijöille myönnettävien tukien soveltamisala koskemaan myös perinteisiä pientuottajia. Komissio tekee tarvittaessa ehdotuksia siitä, miten yhteistä maatalouspolitiikkaa voidaan hyödyntää näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS**yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä
ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä**

SISÄLLYSLUETTELO

I OSASTO	SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT
II OSASTO	YLEISET SÄÄNNÖKSET
1 luku	Täydentävät ehdot
2 luku	Tuen vähentäminen ja mukauttaminen
3 luku	Maatilojen neuvontajärjestelmä
4 luku	Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä
5 luku	Muut yleiset säännökset
III OSASTO	MAATILAN TULOTUKIJÄRJESTELMÄ
1 luku	Yleiset säännökset
2 luku	Määrän vahvistaminen
3 luku	Tukioikeudet
1 jakso	<i>Pinta-alaan perustuvat tukioikeudet</i>
2 jakso	<i>Erityiset tukioikeudet</i>
4 luku	Maankäyttö maatalan tulotukijärjestelmässä
1 jakso	<i>Maan käyttö</i>
2 jakso	<i>Kesannointi</i>
5 luku	Alueellinen täytäntöönpano
IV OSASTO	MUUT TUKIJÄRJESTELMÄT
1 luku	Durumvehnän erityinen laatupalkkio
2 luku	Valkuaiskasvipalkkio
3 luku	Riisin lajikohtainen tuki
4 luku	Pähkinöiden pinta-alatuki
5 luku	Energiakasvien tuki
6 luku	Tärkkelysperunan tuki
V OSASTO	SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET
LIITE I	Luettelo 1 artiklan mukaiset perusteet täyttävistä tukijärjestelmistä
LIITE II	11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät
LIITE III	3 ja 4 artiklassa tarkoitetut lakisääteiset hoitovaatimukset
LIITE IV	5 artiklassa tarkoitetut hyvää viljelykuntoa koskevat edellytykset
LIITE V	29 artiklassa tarkoitetut yhteensopivat tukijärjestelmät
LIITE VI	Luettelo 36 artiklassa tarkoitettuun tulotukeen liittyvistä suorista tuista
LIITE VII	40 artiklassa tarkoitetun viitemäärän laskeminen
LIITE VIII	44 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät
LIITE IX	61 artiklassa tarkoitetut durumvehnän perinteiset tuotantoalueet

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁴,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁵,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁶,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁷,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen maatalouspolitiikan eri tulotukijärjestelmiin sisältyville suorille tuille olisi vahvistettava yhteiset edellytykset.
- (2) Suorien tukien täysimääräinen maksaminen olisi liitettävä maatalousmaahan, -tuotantoon ja -toimintaan liittyvien sääntöjen noudattamiseen. Kyseisten sääntöjen avulla yhteisiin markkinajärjestelyihin olisi sisällytettävä ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta, eläinten terveyttä ja hyvinvointia, viljelijöiden työturvallisuutta ja maan hyvää viljelykuntoa koskevat perusvaatimukset. Jos nämä perusvaatimukset eivät täyty, jäsenvaltioiden olisi evättävä suora tuki kokonaan tai osittain käyttäen apunaan suhteellisia, puolueettomia ja asteittaisia perusteita. Tällaiset epäämiset eivät rajoita muiden voimassa olevien tai myöhemmin säädettävien yhteisön tai kansallisen lain säännösten soveltamista.
- (3) Maan hyvän viljelykunnan säilyttämiseksi olisi vahvistettava vaatimukset tietyille aloille, joille ei tällä hetkellä ole vahvistettu vaatimuksia. Kyseisten vaatimusten olisi perustuttava hyvään viljelykäytäntöön, jonka perusta saattaa olla jäsenvaltioiden säännöksissä. Tämän vuoksi on aiheellista vahvistaa yhteisön kehys. Jäsenvaltioiden tämän kehyksen mukaisesti vahvistamissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon asianomaisten viljelyalojen erityisominaisuudet, myös maaperä- ja ilmasto-olot, nykyiset viljelyjärjestelmät (maankäyttö, vuoroviljely, viljelykäytänteet) ja tilarakenteet.
- (4) Koska pysyvillä laitumilla on myönteisiä ympäristövaikutuksia, on aiheellista hyväksyä toimenpiteitä, joilla kannustetaan nykyisten laidunten säilyttämiseen entisellään ja vältetään suurten alueiden muuttaminen peltomaaksi.
- (5) Jotta saavutettaisiin parempi tasapaino kestävän maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtäävien toimintavälineiden välillä, käyttöön olisi pakollisena otettava suorien tukien asteittainen vähennysjärjestelmä koko yhteisössä vuosina 2007–2012. Kaikkia tietyn määrän ylittäviä suoria tukia olisi vuosittain alennettava tietyillä prosenttimäärillä. Saavutettuja säästöjä olisi käytettävä yhteisen maatalouspolitiikan eri alojen lisä uudistusten rahoittamiseksi tarvittaessa. On aiheellista antaa komissiolle valtuudet mukauttaa kyseisiä prosenttimääriä tarvittaessa. Vuoteen 2007 saakka jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 ⁸ mukaisia, tuen mukauttamista koskevia voimassa olevia sääntöjä vapaaehtoisesti.
- (6) Jotta viljelijät voisivat täyttää nykyaikaista korkealaatuista maanviljelyä koskevat vaatimukset, jäsenvaltioiden on tarpeen ottaa käyttöön kattava järjestelmä kaupallisille tiloille suunnatuista neuvontapalveluista. Maatilojen neuvontajärjestelmän olisi lisättävä viljelijöiden tietämystä materiaalikierroista ja maatilan toiminnoista, joita koskevat ympäristöön, elintarvikkeiden

⁴ EYVL C ..., ..., s. ...

⁵ EYVL C ..., ..., s. ...

⁶ EYVL C ..., ..., s. ...

⁷ EYVL C ..., ..., s. ...

⁸ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1244/2001 (EYVL L 173, 27.6.2001, s. 1).

turvallisuuteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä työturvallisuuteen liittyvät vaatimukset, järjestelmän kuitenkin mitenkään vaikuttamatta viljelijöiden velvollisuuksiin ja vastuuseen noudattaa näitä vaatimuksia.

- (7) Maatilojen neuvontajärjestelmän käyttöönoton helpottamiseksi järjestelmän olisi ensimmäisessä vaiheessa oltava pakollinen osa täydentäviä ehtoja, kun kyseessä ovat sellaiset tuottajat, joiden suorat tuet ylittävät tietyn tason vuosittain tai joiden liikevaihto ylittää tietyn määrän. Muiden viljelijöiden pitäisi pystyä liittymään järjestelmään vapaaehtoisesti. Koska kyseessä on viljelijöille tarjottu neuvontapalvelu, neuvonnan yhteydessä saadut tiedot on aiheellista säilyttää luottamuksellisina lukuun ottamatta tapauksia, joissa yhteisön tai kansallisia lakeja on rikottu vakavasti.
- (8) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁹ 8 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistuakseen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettavien toimien toteuttamisesta ja säännönmukaisuudesta sekä estääkseen ja rangaistakseen sääntöjenvastaisuudet.
- (9) Hallinto- ja valvontamekanismien tehokkuuden ja käyttökelpoisuuden parantamiseksi on tarpeen mukauttaa tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmukaisesta hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3508/92¹⁰ säädettyä järjestelmää, jotta siihen voidaan sisällyttää maatalan tulotukijärjestelmä, durumvehnää, valkuaiskasveja, energiakasveja, riisiä, perunatärkkelystä ja pähkinöitä koskevat tukijärjestelmät sekä täydentäviä ehtoja, tuen mukauttamista ja maatilojen neuvontajärjestelmää koskevien sääntöjen soveltamisen valvonta. On tarkoituksenmukaista säätää mahdollisuudesta liittää järjestelmään myöhemmin muita tukijärjestelmiä.
- (10) Tehokkaan valvonnan takaamiseksi ja sen estämiseksi, että tukihakemus voitaisiin samassa jäsenvaltiossa esittää eri maksajavirastoissa useita kertoja, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön yhtenäinen järjestelmä. Siihen kirjataan tunnistetiedot niistä viljelijöistä, jotka jättävät yhdenmukaisen järjestelmän soveltamisalaan kuuluvia tukihakemuksia.
- (11) Yhdenmukaisen järjestelmän eri osien tavoitteena on hallinnon ja valvonnan tehostaminen. Tämän vuoksi tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomien yhteisön järjestelmien osalta jäsenvaltioilla olisi oltava lupa käyttää järjestelmää hyväkseen toimimatta kuitenkaan asiaa koskevien säännösten vastaisesti.
- (12) Ottaen huomioon järjestelmän monimutkaisuus ja käsiteltävien hakemusten suuri määrä on välttämätöntä käyttää aiheellisia teknisiä apukeinoja ja hallinto- ja valvontamenetelmiä. Sen vuoksi yhdenmukaiseen järjestelmään on jokaisessa jäsenvaltiossa sisällytettävä tietokonepohjainen tietokanta, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä, tuottajien tukihakemukset, yhdenmukaistettu valvontajärjestelmä ja tulotukijärjestelmän osalta tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä.
- (13) Jotta kerätyt tiedot voidaan prosessoida ja niitä voidaan käyttää tukihakemusten tarkastamisessa, on tarpeen ottaa käyttöön tehokkaat tietokonepohjaiset tietokannat, jotka mahdollistavat erityisesti ristiintarkastukset.
- (14) Viljelylohkojen tunnistaminen on olennainen osa pinta-alaperusteisten järjestelmien asianmukaista soveltamista. Kokemus on osoittanut tiettyjä puutteita nykyisissä menetelmissä. Sen vuoksi on syytä säätää tunnistusjärjestelmästä, jonka laatimisessa voidaan tarvittaessa turvautua kaukokartoitukseen.

⁹ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

¹⁰ EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 495/2001 (EYVL L 72, 14.3.2001, s. 6).

- (15) Yksinkertaisuuden vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava lupa säätää useita tukijärjestelmiä koskevan yhden ainoan hakemuksen jättämisestä ja vuotuisten hakemusten korvaamisesta monivuotisella, vuosittain pelkästään vahvistettavalla hakemuksella.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää tuen mukautuksesta johtuvista vähennyksistä saatavia määriä tiettyihin Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999¹¹ säädettyyn maaseudun kehittämistukeen liittyviin täydentäviin toimenpiteisiin.
- (17) Koska täydentävien ehtojen perusteella käyttöön tulevia määriä ei voida ennakoida tarpeeksi ajoissa, jotta ne voitaisiin käyttää maaseudun kehittämistukeen liittyviin täydentäviin toimenpiteisiin, nämä määrät olisi tilitettävä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastolle jäsenvaltiolle jätettävää tiettyä prosenttiosuutta lukuun ottamatta.
- (18) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi maksettava yhteisön tukijärjestelmien mukaiset tuet täysimääräisesti edunsaajille, jollei tässä asetuksessa säädettyistä tuen alennuksista muuta johdu, säädettyjen maksuaikojen kuluessa.
- (19) Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisissa tukijärjestelmissä säädetään suorasta tulotuesta erityisesti maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi. Tämä tavoite liittyy läheisesti maaseutualueiden säilyttämiseen. Yhteisön varojen virheellisen kohdentamisen estämiseksi tukea ei pitäisi maksaa viljelijöille, jotka ovat keinotekoisesti luoneet tukien saamiseen vaaditut edellytykset.
- (20) Yhteiset tukijärjestelmät on tarvittaessa lyhyessä ajassa mukautettava tapahtuneeseen kehitykseen. Edunsaajat eivät näin ollen voi olettaa tukiedellytysten pysyvän muuttumattomina, vaan heidän olisi oltava valmiita siihen, että järjestelmiä saatetaan tarkistaa markkinakehityksen mukaan.
- (21) Koska suorilla tuilla on merkittäviä talousarviovaikutuksia, yhteisön järjestelmiä olisi arvioitava tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta nämä vaikutukset voitaisiin arvioida paremmin.
- (22) Yhteisön maatalouden kilpailukyvyn parantaminen sekä elintarvikkeiden laadun ja ympäristövaatimusten edistäminen merkitsevät väistämättä maataloustuotteiden virallisten hintojen laskua ja tuotantokustannusten nousua yhteisön maatiloilla. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi sekä markkinasuuntautuneemman ja kestävämmän maatalouden edistämiseksi on tarpeen täydentää siirtymistä tuotantotuesta tuottajatukeen ottamalla käyttöön tuotantomääristä riippumattoman maatilakohtaisen tulotuen järjestelmä. Tuen irrottaminen tuotantomääristä ei muuta viljelijöille tosiasiallisesti maksettuja määriä, mutta parantaa huomattavasti tulotuen tehokkuutta. Tämän vuoksi on aiheellista asettaa maatalan tulotuen edellytykseksi ympäristöön, eläinten hyvinvointiin ja elintarvikkeiden laatuun liittyvien perusteiden noudattaminen.
- (23) Tällaisessa järjestelmässä tuottajan useista eri järjestelmistä saamat nykyiset suorat tuet olisi yhdistettävä maatalan tulotueksi, joka määräytyy viitekauden aiempien oikeuksien perusteella ja joka on mukautettu Agenda 2000:n yhteydessä käyttöönotettujen toimenpiteiden täydellisen toteuttamisen ja tällä asetuksella vahvistettujen tukimäärien muutosten ottamiseksi huomioon.
- (24) Koska hallinnon yksinkertaistamisesta saatava hyöty kasvaa, jos järjestelmään sisällytetään useita eri aloja, järjestelmän olisi ensimmäisessä vaiheessa katettava kaikki peltokasvijärjestelmään kuuluvat tuotteet sekä palkoviljat, siemenet, naudanliha ja

¹¹ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

lampaanliha. Nauta- ja lammasalan mukaantulon vuoksi järjestelmä on tarpeen ulottaa joihinkin palkkioihin, jotka maksetaan syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren saarilla kyseisissä yhteisissä markkinajärjestelyissä säädettyjen suorien tukien lisänä. Näin järjestelmää voitaisiin entisestään yksinkertaistaa ja välttää pelkästään kyseisillä alueilla toimivaa rajoitettua tuottajamäärää koskevan oikeudellisen ja hallinnollisen kehyksen säilyttäminen naudan- ja lampaanliha-alalla. Järjestelmään olisi myös sisällytettävä riisin ja durumvehnän tarkistettut tuet sekä maitoalan tuki. Järjestelmään olisi myös sisällytettävä tärkkelysperunan ja kuivatun rehun tuet, mutta jalostusteollisuuden osalta olisi säilytettävä erillinen tuki.

- (25) Hampun osalta olisi säädettävä erityisistä toimenpiteistä, jotta vältetään laittomien viljelysten kätkeminen niiden viljelysten joukkoon, jotka voivat saada maatilán tulotuen, ja hampun yhteiseen markkinajärjestelyyn kohdistuvat kielteiset vaikutukset. Tämän vuoksi olisi säädettävä pinta-alatuen myöntämisestä ainoastaan sellaisille viljelyaloille, joille kylvetetyt hampupulajikkeet antavat tietyt takeet psykotrooppisten aineiden pitoisuudesta. Viittaukset kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1673/2000¹² säädettyihin erityistoimenpiteisiin olisi näin ollen mukautettava.
- (26) Viljelijöille olisi annettava täysi vapaus valita viljelemänsä tuotteet, myös tuotteet, joista edelleen maksetaan tuotantomäärästä riippuvaa tukea, sillä tämä lisäisi markkinasuuntautuneisuutta. Näin ollen maatilán tulotuen saannin edellytyksenä ei pitäisi olla jonkin tietyn tuotteen tuotanto.
- (27) Jotta voidaan vahvistaa määrä, jonka viljelijän olisi uudessa järjestelmässä saatava, on aiheellista viitata määriin, joita hänelle myönnettiin viitekaudella. Erityistilanteiden varalta olisi perustettava kansallinen varanto. Kyseistä varantoa olisi käytettävä helpottamaan uusien viljelijöiden osallistumista järjestelmään. Tulotuki olisi vahvistettava tilakohtaisesti.
- (28) Tilan saama kokonaismäärä olisi jaettava osiin (tukioikeudet), ja siihen on yhdistettävä tietty määriteltävä määrä tukikelpoisia hehtaareita, jotta palkkio-oikeuksien siirtoa voidaan helpottaa. Jotta vältettäisiin keinottelumielessä tehdyt siirrot, jotka johtaisivat tukioikeuksien kasautumiseen ilman vastaava maatalouspohjaa, tuen myöntämiseksi on aiheellista säätää yhteydestä tukioikeuksien ja tietyn tukikelpoisten hehtaarien määrän välillä sekä mahdollisuudesta rajata oikeuksien siirto tietyille alueille. Olisi säädettävä erityissäännökset tuelle, joka ei ole suoraan pinta-alaperusteista, ja huomioon olisi otettava lampaan- ja vuohenkasvatuksen erityisluonne.
- (29) Jotta varmistettaisiin, ettei tuen ja oikeuksien kokonaistaso ylitä nykyisiä talousarviovaroja yhteisön, kansallisella ja tarvittaessa alueellisella tasolla, on aiheellista säätää kansallisista enimmäismäärästä, jotka lasketaan asianomaisissa tukijärjestelmissä tukien maksamiseksi kussakin jäsenvaltiossa myönnettyjen kaikkien varojen yhteissummana. Suhteellisia vähennyksiä olisi sovellettava, jos kokonaismäärä ylittyy.
- (30) Peltokasvien kesannointiedellytykset olisi pidettävä voimassa, jotta voitaisiin säilyttää viljelykäytöstä poistamisesta aiheutuvat, tarjonnan valvontaa koskevat edut samalla kun vahvistetaan siihen liittyviä uuden tukijärjestelmän mukaisia ympäristöetuja.
- (31) Jotta erityistilanteet voitaisiin kohdata joustavasti, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus määritellä tietynlainen tasapaino tilakohtaisten tukioikeuksien ja alueellisten tai kansallisten keskiarvojen välillä.

¹² EYVL L 193, 29.7.2000, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 651/2002 (EYVL L 101, 17.1.2002, s. 3).

- (32) Jotta durumvehnän tuotantoasema perinteisillä tuotantoalueilla voitaisiin säilyttää samalla kun parannetaan tuen myöntämistä tietyt vähimmäislaatuvaatimukset täyttävälle durumvehnälle, on aiheellista alentaa siirtymäkauden ajan nykyistä perinteisten alueiden durumvehnän lisätukea ja poistaa määriteltyjen alueiden erityistuki. Tukea olisi myönnettävä ainoastaan sellaiselle durumvehnälle, joka on viljelty niin, että se soveltuu suurimoiden ja pastavalmisteiden tuotantoon.
- (33) Jotta paljon valkuaista sisältävien kasvien asema vahvistuisi ja näiden kasvien tuotantoon kannustettaisiin, on aiheellista säätää näiden kasvien tuottajille maksettavasta lisätuesta. Uuden järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tietyt tukikelpoisuusedellytykset. Olisi määriteltävä taattu enimmäispinta-ala ja suhteellisia vähennyksiä olisi sovellettava, jos taattu enimmäispinta-ala ylittyy.
- (34) Jotta riisintuotannon asema säilyisi perinteisillä tuotantoalueilla, on aiheellista säätää riisintuottajille maksettavasta lisätuesta. Uuden järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tietyt tukikelpoisuusedellytykset. Olisi vahvistettava kansalliset perusalat ja vähennyksiä olisi sovellettava, jos nämä alat ylittyvät.
- (35) Pähkinäalalle olisi vahvistettava uudet järjestelyt, jotta vältettäisiin pähkinäntuotannon loppuminen perinteisillä alueilla ja tästä aiheutuvat kielteiset ympäristöön, maaseutuun, yhteiskuntaan ja talouteen kohdistuvat seuraukset. Uusien järjestelyjen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tietyt tukikelpoisuusedellytykset, myös puiden vähimmäistiheys ja palstakoko. Erityistarpeisiin vastaamiseksi jäsenvaltioiden olisi pystyttävä säätämään lisätuesta.
- (36) Talousarvion ylittymisen välttämiseksi olisi määriteltävä taattu enimmäispinta-ala ja suhteellisia vähennyksiä olisi sovellettava, jos se ylittyy. Nämä vähennykset olisi keskitettävä jäsenvaltioihin, joissa taattu enimmäispinta-ala ylittyy. Tasapainoisen soveltamisen takaamiseksi koko yhteisössä tämä ala olisi jaettava suhteessa jäsenvaltioiden pähkinäntuotantoaloihin. Jäsenvaltioiden olisi vastattava alojen jakamisesta alueellaan. Aloille, joille on laadittu parantamissuunnitelma, olisi myönnettävä uuden järjestelmän mukaista tukea vasta kun suunnitelma umpeutuu.
- (37) Jotta parantamissuunnitelmista saatavaa hyötyä tarjonnan uudelleenryhmittelyssä hyödynnettäisiin, jäsenvaltiot voivat asettaa yhteisön ja kansallisen tuen saamisen edellytykseksi jäsenyyden tuottajaorganisaatiossa. Häiriöiden välttämiseksi on varmistettava joustava siirtyminen uuteen järjestelmään.
- (38) Energiakasveja tuetaan tällä hetkellä tarjoamalla mahdollisuus kasvattaa teollisuuden tarpeisiin tarkoitettuja viljelykasveja kesantomaalla. Suurin osa kesantomaan non-food-tuotannosta on energiakasveja. Olisi vahvistettava energiakasvien erityistuki, jonka tavoitteena on hiilidioksidipäästöjen vähentäminen. Viljelyalojen jakamisessa jäsenvaltioiden kesken olisi otettava huomioon aiempi energiakasvien tuotanto kesantomaalla, hiilidioksidipäästöjen jakamista koskevat sitoumukset ja pääasiallisten viljelykasvien nykyinen perusala. Järjestelyjä olisi tarkasteltava uudelleen määrätyn ajan kuluttua ottaen huomioon biopoltoaineita koskevan yhteisön aloitteen täytäntöönpano.
- (39) Jotta tärkkelystuotanto voidaan säilyttää perinteisillä tuotantoalueilla ja tunnustaa perunantuotannon merkitys maatalouskierrossa, on aiheellista säätää perunatärkkelyksen tuottajille maksettavasta lisätuesta. Lisäksi siltä osin kuin tärkkelysperunan tuottajien tukijärjestelmä sisällytetään osittain maatilan tulotukijärjestelmään ja koska tärkkelysperunan vähimmäishinta ja tärkkelyksen tuotantotuet poistetaan, perunatärkkelystuotannon

kiintiöjärjestelmästä 27 päivänä heinäkuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1868/94¹³ olisi muutettava .

- (40) Edellä mainittujen muutosten ja uusien säännösten vuoksi olisi kumottava neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92, palkoviljoja koskevasta erityistoimenpiteestä 30 päivänä heinäkuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1577/96¹⁴ ja tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1251/1999¹⁵. Neuvoston asetus (EY) N:o 1259/1999 olisi myös kumottava lukuun ottamatta 2 a, 4, 5 ja 11 artiklaa, joissa säädetään erityisistä väliaikaisista ja vapaaehtoisista vuosina 2005 ja 2006 päättyvistä järjestelmistä.
- (41) Suoria tukia koskevat erityissäännökset, joista säädetään tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2019/93¹⁶, riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3072/95¹⁷, naudanliha–alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1254/1999¹⁸, maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1255/1999¹⁹, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1452/2001²⁰, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1600/92 kumoamisesta (Poseima) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1453/2001²¹, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1601/92 kumoamisesta (Poseican) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1454/2001²² ja lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2529/2001²³, ovat tosiasiallisesti menettäneet merkityksensä, ja ne olisi tämän vuoksi kumottava.
- (42) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY²⁴ mukaisesti,

¹³ EYVL L 197, 30.7.1994, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 962/2002 (EYVL L 149, 7.6.2002, s. 1).

¹⁴ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 4.

¹⁵ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.

¹⁶ EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1.

¹⁷ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

¹⁸ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

¹⁹ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

²⁰ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11.

²¹ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 26.

²² EYVL L 198, 21.7.2001, s. 45.

²³ EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.

²⁴ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO
SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla
Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan:

- yhteiset säännöt yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmien nojalla maksettaville suorille tuille, jotka rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädetyjä suoria tukia lukuun ottamatta,
- viljelijöiden tulotuki (jäljempänä 'maatilán tulotukijärjestelmä'),
- durumvehnän, valkuaiskasvien, riisin, pähkinöiden, energiakasvien ja perunatärkkelyksen tuottajien tukijärjestelmät.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) '*viljelijällä*' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta ryhmän ja sen jäsenten oikeudellisesta asemasta kansallisessa lainsäädännössä ja jonka tila sijaitsee yhteisön alueella, siten kuin perustamissopimuksen 299 artiklassa tarkoitetaan ja joka harjoittaa maataloustoimintaa;
- b) '*tilalla*' tarkoitetaan kaikkia viljelijän johtamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia tuotantoyksiköitä;
- c) '*maataloustoiminnalla*' tarkoitetaan maataloustuotteiden tuotantoa, kasvatusta tai viljelyä, myös sadonkorjuuta, lypsämistä ja kaikkia eläintuotannon vaiheita, tai maan säilyttämistä hyvässä viljelykunnossa, kuten 5 artiklassa säädetään;
- d) '*suoralla tuella*' tarkoitetaan viljelijälle suoraan liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä myönnettävää tukea;
- e) '*tietyn kalenterivuoden tuella*' tarkoitetaan asianomaisen vuoden osalta myönnettyä tai myönnettävää tukea, myös kaikkia tukia, jotka myönnetään kyseisenä kalenterivuonna alkavien muiden ajanjaksojen osalta.

II OSASTO
YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 luku
Täydentävät ehdot

3 artikla
Pääasialliset vaatimukset

1. Suoria tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä III tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja 5 artiklan mukaisesti vahvistettuja maan hyvään viljelykuntoon liittyviä edellytyksiä.
2. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on esitettävä viljelijälle luettelo noudatettavista lakisääteisistä hoitovaatimuksista ja hyvään viljelykuntoon liittyvistä edellytyksistä.

4 artikla
Lakisääteiset hoitovaatimukset

1. Liitteessä III tarkoitettut lakisääteiset hoitovaatimukset vahvistetaan yhteisön lainsäädännössä seuraavilla aloilla:
 - kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys,
 - työturvallisuus,
 - ympäristö,
 - eläinten hyvinvointi.
2. Liitteessä III tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan niiden ajoittain muutettavien versioiden mukaisesti tämän asetuksen yhteydessä.

5 artikla
Hyvään viljelykuntoon liittyvät edellytykset

Jäsenvaltioiden on määriteltävä hyvään viljelykuntoon liittyvät edellytykset ottaen huomioon liitteessä IV esitetyn kehyksen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pysyvänä laitumena 31 päivänä joulukuuta 2002 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena.

6 artikla
Tuen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen

1. Jos lakisääteisiä hoitovaatimuksia tai hyvään viljelykuntoon liittyviä edellytyksiä ei noudateta, sinä kalenterivuonna, jona noudattamatta jättäminen tapahtuu, myönnettävien suorien tukien kokonaismäärää vähennetään tai määrä perutaan 7 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti sen jälkeen, kun 10 artiklaa on ensin sovellettu.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tuen vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämisä sovelletaan ainoastaan, jos noudattamatta jättäminen liittyy seuraaviin:
 - a) mikä tahansa toiminta, joka koskee perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja maataloustuotteita, puuvilla mukaan luettuna, mutta kalastustuotteita lukuun ottamatta,
 - b) tilan maatalousmaa, myös pitkäaikaisesti kesannoidut palstat,
 - c) tilalla maataloustoiminnassa vaikka vain väliaikaisesti käytetty työvoima.

7 artikla
Tuen vähentämistä tai tuen ulkopuolelle jättämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Edellä 6 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämisä koskevat yksityiskohtaiset säännöt säädetään 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tässä yhteydessä huomioon otetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet.
2. Jos kyseessä on laiminlyönti, vähennysprosentti ei saa olla yli 10, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, se ei saa olla yli 20.
3. Jos kyseessä on tarkoituksellinen noudattamatta jättäminen, vähennysprosentin on oltava vähintään 50, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän

ulkopuolelle sulkeminen, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

4. Tuen vähennysten ja tuen ulkopuolelle jättämisten kokonaismäärä ei voi kuitenkaan yhden kalenterivuoden osalta ylittää 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärää.

8 artikla

Lakisääteiset lisähoitovaatimukset

Jos jäsenvaltiot katsovat, että liitteessä III vahvistettuun luetteloon olisi lisättävä jokin lakisääteinen lisähoitovaatimus, niiden on esitettävä tästä vastaava pyyntö komissiolle.

Tällainen lakisääteinen lisävaatimus voidaan sisällyttää liitteessä III vahvistettuun luetteloon 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Täydentävien ehtojen soveltamisesta johtuvat määrät

Tämän luvun soveltamisesta johtuvat määrät on tilitettävä EMOTR:n tukiosastolle. Jäsenvaltiot voivat pitää itsellään 20 prosenttia näistä määristä.

2 luku

Tuen vähentäminen ja mukauttaminen

10 artikla

Tuen vähentäminen

1. Liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä viljelijälle tietyinä kalenterivuonna maksettavien suorien tukien kaikkia määriä ja liitteessä VIII lueteltuja enimmäismääriä vähennetään kunakin vuonna vuoteen 2012 saakka seuraavin prosenttimäärien mukaisesti:
 - 1 % vuonna 2006,
 - 4 % vuonna 2007,
 - 12 % vuonna 2008,
 - 14 % vuonna 2009,
 - 16 % vuonna 2010,
 - 18 % vuonna 2011,
 - 19 % vuonna 2012.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja prosenttimääriä voidaan mukauttaa 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

Tuen lisämäärä

1. Tämän asetuksen mukaisia suoria tukia saaville viljelijöille myönnetään lisämäärä. Tämä määrä lasketaan seuraavasti:
 - a) suorien tukien ensimmäisten 5 000 euron osalta tuen lisämäärä on samansuuruinen kuin määrä, joka seuraa 10 artiklan mukaisen kyseisen kalenterivuoden vähennysprosentin soveltamisesta. Jos viljelijä saa alle 5 000 euroa, tuen lisämäärä lasketaan suhteellisesti;

- b) 5 000 euron ylittävän määrän osalta 50 000 euroon saakka tuen lisämäärä on puolet 10 artiklan mukaisesta kyseisen kalenterivuoden vähennysprosentista 12 artiklassa tarkoitetulla prosenttimäärällä vähennettynä. Jos viljelijä saa alle 50 000 euroa, tuen lisämäärä lasketaan suhteellisesti.
2. Tuen lisämäärä, joka jäsenvaltiossa voidaan jonakin kalenterivuonna myöntää, ei saa kokonaisuudessaan ylittää liitteessä II vahvistettuja enimmäismääriä. Jäsenvaltion on tarvittaessa tehtävä tuen lisämäärille lineaarinen prosenttikorjaus liitteessä II vahvistettujen enimmäismäärien noudattamiseksi.
3. Tuen lisämäärälle ei tehdä 10 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä.

12 artikla
Tuen mukauttaminen

1. Edellä 10 artiklassa säädettyjen vähennysten seuraavista prosenttiosuuksista johtuvat määrät käytetään yhteisön lisätukena EMOTR:n tukiosastosta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti rahoitettaviin maaseudun kehittämisohjelmiin sisältyviin toimenpiteisiin:
- 2006: 1 %,
 - 2007: 2 %,
 - 2008: 3 %,
 - 2009: 4 %,
 - 2010: 5 %,
 - 2011: 6 %,
 - 2012: 6 %.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut määrät jaetaan asianomaiselle jäsenvaltioille 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavien perusteiden mukaisesti:
- maatalousmaa,
 - maataloustyöllisyys,
 - bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna.

3 luku
Maatilojen neuvontajärjestelmä

13 artikla
Maatilojen neuvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jossa viljelijöille annetaan maatalousmaata ja tilanhoitoa koskevia neuvoja (jäljempänä 'maatilojen neuvontajärjestelmä') ja jota johtaa yksi tai useampi nimetty viranomainen tai 16 artiklan mukaisesti hyväksytyt yksityiset laitokset.
2. Neuvontapalvelujen on katettava vähintään I luvussa tarkoitettut lakisääteiset hoitovaatimukset ja maan hyvää viljelykuntoa koskevat edellytykset.

14 artikla
Edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki viljelijät, jotka saavat yli 15 000 euroa suoria tukia vuodessa tai joiden liikevaihto on yli 100 000 euroa vuodessa, osallistuvat maatilojen neuvontajärjestelmään viiden vuoden sisällä 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen ja että osallistumisprosentti on vuosittain vähintään 15.

2. Muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut viljelijät voivat osallistua maatilojen neuvontajärjestelmään vapaaehtoisesti.

15 artikla
Valvontaviranomainen

Jos yksityiset laitokset johtavat maatilojen neuvontajärjestelmää, jäsenvaltioiden on nimitettävä viranomainen, joka vastaa tällaisten laitosten hyväksymisestä ja valvonnasta (jäljempänä 'valvontaviranomainen').

16 artikla
Yksityisten laitosten hyväksyminen

1. Yksityisen laitoksen voi hyväksyä ainoastaan sen jäsenvaltion valvontaviranomainen, jossa laitoksen pääasiallinen toimipaikka ja mahdollinen sääntömääräinen kotipaikka on. Kun laitos on hyväksytty, se voi toimia koko yhteisössä.
2. Jotta yksityinen laitos voitaisiin hyväksyä, sen on taattava, että sillä on tarkoituksenmukaiset voimavarat eli pätevää henkilöstöä, hallinnolliset ja tekniset tilat ja välineet, neuvontakokemusta ja että sen neuvontatoiminta on luotettavaa suhteessa niihin I luvussa tarkoitettuihin lakisääteisiin hoitovaatimuksiin ja hyvään viljelykuntoon liittyviin edellytyksiin, joiden osalta se aikoo antaa neuvontaa.

17 artikla
Yksityisten laitosten valvominen

1. Kun yksityinen laitos on hyväksytty, valvontaviranomaisen on:
 - a) varmistettava, että laitos harjoittaa puolueetonta neuvontatoimintaa;
 - b) tarkastettava laitoksen toiminnan tehokkuus;
 - c) peruutettava hyväksyntä, jos laitos ei noudata 16 ja 18 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia ja velvoitteita.
2. Hyväksytyjen yksityisten laitosten on:
 - a) sallittava valvontaviranomaisen pääsy tarkastustarkoituksessa laitoksen toimistoihin ja tiloihin sekä annettava kaikki tieto ja apu, jota kyseinen viranomainen pitää tarpeellisena tässä asetuksessa sille säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi;
 - b) toimitettava valvontaviranomaiselle viimeistään 31 päivänä tammikuuta vuosittain luettelo viljelijöistä, joita niiden toiminta koski edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta saakka, sekä esitettävä mainitulle viranomaiselle neuvontapalveluistaan suppea vuosikertomus. Kertomuksessa ei saa paljastaa henkilökohtaisia tai yksityisiä tietoja tai yksittäisiä tiloja koskevia tietoja.

18 artikla
Hyväksytyjen yksityisten laitosten ja nimettyjen viranomaisten velvollisuudet

Nimettyjen viranomaisten ja 13 kohdassa tarkoitettujen hyväksytyjen yksityisten laitosten on:

- a) varmistettava, että niiden toimintakohteena olevilla tiloilla on annettu lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja hyvään viljelykuntoon liittyviä edellytyksiä koskevaa neuvontaa;

- b) oltava paljastamatta neuvontapalvelunsa aikana tietoonsa tulleita henkilökohtaisia tai yksityisiä tietoja muille henkilöille kuin kyseisestä tilaa hoitavalle viljelijälle, lukuun ottamatta toimintansa yhteydessä havaitsemiaan sääntöjenvastaisuuksia tai rikkomisia, joita koskee yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty velvoite julkisille viranomaisille ilmoittamisesta erityisesti rikostapauksissa.

19 artikla
Viljelijöiden velvollisuudet

Jos viljelijä kieltäytyy osallistumasta maatalojen neuvontajärjestelmään tai ei anna tietoja ja apua, jotka yksityinen laitos tai nimetty viranomainen katsoo tarpeellisiksi neuvontapalvelussaan, tai antaa vääriä tietoja, häneen sovelletaan 6 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämisä.

4 luku
Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä

20 artikla
Soveltamisala

Kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä'.

Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan tämän asetuksen III ja IV osastossa ja asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa vahvistettuihin tukijärjestelmiin.

Sitä sovelletaan myös tarvittavissa määrin tämän osaston 1, 2 ja 3 luvussa säädettyihin hallinto- ja valvontasääntöihin.

21 artikla
Yhdennetyn järjestelmän eri osat

Yhdennetyn järjestelmän on sisällettävä seuraavat osat:

- a) tietokonepohjainen tietokanta;
- b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;
- c) 24 artiklassa tarkoitettu tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä;
- d) tukihakemukset;
- e) yhdennetty valvontajärjestelmä;
- f) yhtenäinen järjestelmä, jolla kirjataan kaikkien tukihakemusten jättävien viljelijöiden tunnistetiedot.

22 artikla
Tietokonepohjainen tietokanta

1. Tietokonepohjaiseen tietokantaan on kirjattava kunkin maatilan osalta tukihakemuksista saadut tiedot.

Tämän tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä vähintään kolmea edeltävää kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot.

2. Jäsenvaltiot voivat luoda hajautettuja tietokantoja, jos nämä tietokannat sekä tietojen kirjaamista ja saantia koskevat hallinnolliset menettelyt laaditaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja ne ovat keskenään yhteensopivia niin että ristiintarkastukset ovat mahdollisia.

23 artikla

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä perustuu karttoihin tai maarekisteriasiakirjoihin tai muuhun kartta-aineistoon. On käytettävä hyväksi tietokoneistettua paikkatietojärjestelmätekniikkaa (GIS), johon on toivottavaa sisällyttää ilmaortokuvaus tai satelliittiortokuvaus ja joka noudattaa tasalaatuista standardia, joka puolestaan takaa vähintään mittakaavaltaan 1:10 000 olevia karttoja vastaavan tarkkuuden.

24 artikla

Tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä

1. On perustettava tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä, joka mahdollistaa oikeuksien tarkastamisen ja ristiintarkastukset tukihakemusten ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa.
2. Tämän järjestelmän on mahdollistettava se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä vähintään kolmea edeltävää kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot.

25 artikla

Tukihakemukset

1. Kunkin viljelijän on vuosittain esitettävä hakemus yhdenmukaiseen järjestelmään kuuluvista suorista tuista ja mainittava tarvittaessa seuraavat seikat:
 - kaikki tilan viljelylohkot,
 - tukioikeuksien numero ja määrä,
 - kaikki muut tässä asetuksessa säädetyt tai asianomaisen jäsenvaltion säätämät tiedot.
2. Jäsenvaltio voi päättää, että tukihakemukseen on sisällyttävä ainoastaan muutokset suhteessa edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen. Jäsenvaltiot voivat jakaa edellisinä vuosina määriteltyihin aloihin perustuvat esipainetut lomakkeet, jotka sisältävät kyseisten alojen sijainnin osoittavaa graafista aineistoa.
3. Jäsenvaltio voi päättää, että useista tai kaikista liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä tai muista tukijärjestelmistä tehdään yksi yhtenäinen hakemus.

26 artikla

Tukikelpoisuusedellytysten tarkastaminen

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tukihakemuksille hallinnollisia tarkastuksia, joihin on sisällyttävä tukikelpoisen pinta-alan ja vastaavien tukioikeuksien tarkastaminen.

2. Hallinnollisia tarkastuksia on täydennettävä paikalla tehtävien tarkastusten järjestelmällä tukikelpoisuuden tarkastamiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on laadittava maatilojen otantasuunnitelma.

Jäsenvaltiot voivat käyttää apuna kaukokartoitusta viljelylohkojen paikalla tehtävien tarkastusten tekemiseksi.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen vastaamaan tässä luvussa säädettyjen tarkastusten yhteensovittamisesta.

Jos jäsenvaltiot siirtävät tiettyjä osia tämän luvun nojalla tehtävistä töistä erikoistuneille laitoksille tai yrityksille, nimetyn viranomaisen on säilytettävä itsellään töiden valvonta ja niihin liittyvä vastuu.

27 artikla

Tuen vähennykset ja tuen ulkopuolelle jättämiset

1. Jos havaitaan, että viljelijä ei täytä tässä asetuksessa tai asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa säädettyjä tuen myöntämiseen liittyviä tukikelpoisuusedellytyksiä, myönnettyyn tai myönnettävään tukeen tai sen osaan, jonka osalta tukikelpoisuusedellytykset täyttyvät, sovelletaan 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia tuen vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämisä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 6 artiklassa säädettyjä tuen vähennyksiä ja tuen ulkopuolelle jättämisä.
2. Vähennysprosentit luokitellaan tapahtuneen havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

28 artikla

Täydentävien ehtojen valvominen

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä hallinnollisia tarkastuksia, joita täydennetään paikalla tehtävillä tarkastuksilla, tarkastaakseen, noudattavatko viljelijät I luvussa tarkoitettuja velvoitteita.
2. Jäsenvaltiot voivat käyttää nykyisiä hallinto- ja valvontajärjestelmiään varmistaakseen I luvussa tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten ja maan hyvään viljelykuntoon liittyvien edellytysten noudattamisen.

Näiden järjestelmien ja erityisesti direktiivin 92/102/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti perustetun eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava 29 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä yhteensopivia yhdennetyn järjestelmän kanssa.

29 artikla

Yhteensopivuus

1. Liitteessä V lueteltujen tukijärjestelmien soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmiin sovellettavat hallinto- ja valvontajärjestelmät ovat yhteensopivia yhdennetyn järjestelmän kanssa seuraavilta osin:
 - a) tietokonepohjainen tietokanta;
 - b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmät;

c) hallinnolliset tarkastukset.

Tätä varten järjestelmät on luotava niin, että järjestelmät toimivat yhdessä tai että niiden välinen tietojenvaihto on mahdollista ilman ongelmia ja ristiriitoja.

2. Jäsenvaltiot voivat muiden kuin liitteessä V lueteltujen yhteisön tai kansallisten tukijärjestelmien soveltamiseksi sisällyttää yhdennetyn järjestelmän osan tai osia hallinto- ja valvontamenettelyihinsä.

30 artikla

Tietojen toimittaminen ja tarkastukset

1. Komissiolle on tiedotettava säännöllisesti yhdennetyn järjestelmän soveltamisesta.

Se järjestää asiaa koskevan mielipiteiden vaihdon jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komission nimeämät valtuutetut edustajat voivat asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille asiasta hyvissä ajoin tiedotettuaan suorittaa seuraavia toimia:
 - tutkimus tai tarkastus, joka koskee yhdennetyn järjestelmän perustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi toteutettuja toimenpiteitä,
 - 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja erikoistuneita laitoksia ja yrityksiä koskevat tarkastukset.

Asianomaisen jäsenvaltion virkamiehet voivat osallistua näihin tarkastuksiin. Edellä mainitut tarkastusvaltuudet eivät vaikuta kansallisten säännösten soveltamiseen, joiden mukaan tietyt toimet kuuluvat ainoastaan kansallisessa oikeudessa erityisesti nimetyille virkamiehille. Komission nimittämät valtuutetut edustajat eivät varsinkaan voi osallistua kotikäynteihin tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaiseen epäiltyjen viralliseen kuulusteluun. Niiden on kuitenkin saatava käyttöönsä tällä tavoin hankittu tieto.

3. Komissio voi käyttää asiantuntijoiden tai erikoistuneiden laitosten palveluja yhdennetyn järjestelmän käyttöönoton, seurannan ja käytön edistämiseksi ja erityisesti teknisen avun antamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden yhdennetyn järjestelmän käyttöönottoa ja soveltamista koskevia velvollisuuksia.

5 luku

Muut yleiset säännökset

31 artikla

Maksaminen

1. Jollei tässä asetuksessa muuta säädetä, liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä myönnettävät tuet maksetaan kokonaisuudessaan edunsaajille.
2. Tuki maksetaan kerran vuodessa 1 päivän joulukuuta ja seuraavan kalenterivuoden 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana.
3. Siitä poiketen, mitä 2 kohdassa säädetään, ja 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen jäsenvaltioille voidaan talousarviotilanteesta riippuen myöntää lupa maksaa enintään 50 prosenttia tuista ennen 1 päivää joulukuuta sellaisilla alueilla, joilla viljelijät ovat poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi suurissa taloudellisissa vaikeuksissa.

32 artikla
Maksurajoitukset

Tukea ei makseta edunsaajille, joiden osalta on osoitettu, että he ovat keinotekoisesti luoneet kyseisten tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä kyseisen tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yksittäisten tukijärjestelmien erityisten säännösten soveltamista.

33 artikla
Uudelleentarkastelu

Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien soveltaminen ei rajoita niiden mahdollista tarkistamista milloin tahansa markkinakehityksen tai talousarvion tilanteen perusteella.

34 artikla
Arviointi

Liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä maksettavien tukien tehokkuuden selvittämiseksi tukia on arvioitava, jotta voidaan selvittää niiden vaikutukset järjestelmien tavoitteisiin ja asianomaisiin markkinoihin nähden.

35 artikla
Asetuksen (EY) N:o 1258/1999 mukaiset tukitoimet

Liitteessä I lueteltuja tukijärjestelmiä pidetään asetuksen (EY) N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina tukitoimina.

III OSASTO
MAATILAN TULOTUKIJÄRJESTELMÄ

1 luku
Yleiset säännökset

36 artikla
Tukikelpoisuus

Viljelijät voivat osallistua maatilan tulotukijärjestelmään, jos he ovat saaneet 41 artiklassa tarkoitettulla viitekaudella jonkin suoran tuen ainakin yhdessä liitteessä VI tarkoitettussa tukijärjestelmässä.

37 artikla
Soveltaminen

Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä viljelijälle hakulomake, josta käyvät ilmi seuraavat seikat:

- a) 2 luvussa tarkoitettu määrä (jäljempänä 'viitemäärä');
- b) 46 artiklassa tarkoitettu hehtaarimäärä;
- c) tukioikeuksien hehtaarikohtainen määrä, kuten 3 luvussa on määritelty.

38 artikla
Kaksinkertaiset vaatimukset

Jäljempänä 47 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen tukikelpoisten hehtaarien määrää vastaavasta pinta-alasta, josta esitetään tulotukijärjestelmän mukainen hakemus, voidaan tehdä hakemus minkä tahansa muun liitteessä I luetellun suoran tuen hakemiseksi niitä suoria tukia lukuun ottamatta, joista säädetään tämän asetuksen IV osaston 4 luvussa, asetuksen 136/66/ETY 5 artiklan 1 kohdassa, asetuksen (ETY) N:o 404/93 12 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 2201/96 7 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa.

Jäljempänä 47 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen tukikelpoisten hehtaarien määrää vastaavasta pinta-alasta, josta esitetään tulotukijärjestelmän mukainen hakemus ja joka kesannoidaan 55 artiklan mukaisesti, ei voida esittää IV osaston 5 luvussa säädettyä hakemusta energiakasvien suorasta tuesta.

39 artikla
Maksaminen

1. Maatilan tulotuki maksetaan 3 luvussa määriteltyjen tukioikeuksien osalta, joihin liittyy vastaava määrä tukikelpoisia hehtaareita, kuten 47 artiklan 2 kohdassa määritellään.
2. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, määrä muutetaan kansalliseksi valuutaksi sen kalenterivuoden, jonka osalta maatilan tulotuki myönnetään, 1 päivänä tammikuuta voimassa olleen valuuttakurssin mukaan.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää yhdistää maatilan tulotuet muiden tukijärjestelmien mukaisiin tukiin.

2 luku
Määrän vahvistaminen

40 artikla
Määrän laskeminen

Viitemäärä on liitteessä VI tarkoitetuissa tukijärjestelmissä hehtaari- ja eläinmäärän perusteella viljelijälle 41 artiklassa tarkoitetun viitekauden kunakin kalenterivuonna myönnetyn kokonaismäärän vuotuinen keskiarvo, joka lasketaan ja jota mukautetaan liitteen VII mukaisesti.

41 artikla
Viitekausi

Viitekausi käsittää kalenterivuodet 2000, 2001 ja 2002.

42 artikla
Asetuksessa (EY) N:o 1259/1999 säädetyn tuen mukauttamisen ja täydentävien ehtojen soveltaminen

Jos asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 ja 4 artiklaa sovelletaan viitekaudella, liitteessä VII tarkoitettut määrät ovat määrät, jotka olisi myönnetty ennen mainittujen artiklojen soveltamista.

43 artikla
Viljelijän kohtaamat vaikeudet

1. Poiketen siitä, mitä 40 artiklassa säädetään, viljelijä, jonka tuotantoa ovat viitekaudella haitanneet ennen viitekautta tai sen aikana ilmenneet ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet, voi pyytää, että viitemäärä laskettaisiin viitekauteen sisältyvän sellaisen kalenterivuoden (sisältyvien kalenterivuosien) perusteella, jona (joina) ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet eivät vaikuttaneet.
2. Jos ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet vaikuttivat koko viitekauteen, jäsenvaltion on laskettava viitemäärä ajanjakson 1997–1999 perusteella. Kyseisessä tapauksessa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.
3. Viljelijän on ilmoitettava ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista – ja esitettävä niistä toimivaltaista viranomasta tyydyttävät todisteet – kirjallisesti viranomaiselle kunkin jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ylivoimaiseksi esteeksi tai poikkeukselliseksi olosuhteiksi muun muassa seuraavat:
 - a) viljelijän kuolema;
 - b) viljelijän pitkäaikainen kyvyttömyys harjoittaa ammattiaan;
 - c) vakava luonnononnettomuus, joka koskee merkittävää osaa tilan maatalousmaasta;
 - d) kotieläintuotantoon tarkoitettujen tilan rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;
 - e) eläinkulikutauti, joka koskee viljelijän koko karjaa tai osaa siitä.

44 artikla
Enimmäismäärä

1. Jäsenvaltion viitemäärien summa ei voi ylittää liitteessä VIII tarkoitettua kansallista enimmäismäärää.
2. Jäsenvaltion on tarvittaessa tehtävä viitemäärille lineaarinen prosentuaalinen vähennys enimmäismääriensä noudattamiseksi.

45 artikla
Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltion on tehtävä 44 artiklan 2 kohdan mukaisen mahdollisen vähennyksen jälkeen viitemäärille lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisen varannon perustamiseksi. Tämä vähennys saa olla enintään yksi prosenti.
2. Kansallisen varannon on katettava liitteessä VIII tarkoitetun enimmäismäärän ja tulotukijärjestelmässä viljelijöille myönnettävien viitemäärien yhteismäärän välinen erotus, kunhan ensin on tehty 1 kohdassa tarkoitettu vähennys.
3. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallista varantoa viitemäärien vahvistamiseksi 43 artiklassa tarkoitetuille viljelijöille.
4. Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallista varantoa viitemäärien myöntämiseksi uusille viljelijöille, jotka aloittavat maataloustoimintansa 31 päivän joulukuuta 2000 jälkeen,

puolueettomin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristymistä.

3 luku **Tukioikeudet**

1 jakso

Pinta-alaan perustuvat tukioikeudet

46 artikla *Oikeuksien määrittely*

1. Oikeudet myönnetään viljelijälle hehtaariohaisesti jakamalla viitemäärä niiden kaikkien hehtaarien keskimäärällä, jotka viitekaudella oikeuttivat liitteessä VI lueteltuihin suoriin tukiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 51 artiklan soveltamista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun hehtaarimäärään sisältyy lisäksi:
 - a) liitteessä VII luetellun perunatärkkelyksen, kuivatun rehun ja siementen tuen osalta hehtaarimäärä, jonka tuotannosta on myönnetty tukea viitekaudella, siten kuin liitteessä VII olevassa B, D ja G kohdassa lasketaan;
 - b) viitekauden koko rehuala.
3. Edellä olevan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseksi 'rehuala' merkitsee tilan pinta-alaa, joka oli koko kalenterivuoden käytävissä nautaeläinten ja lampaiden ja/tai vuohien kasvatukseen, mukaan luettuina yhteiskäytössä ja sekaviljelyssä olevat alat. Rehualaan ei lasketa mukaan:
 - rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä,
 - muiden yhteisön tukea saavien viljelykasvien taikka monivuotisten viljelykasvien tai puutarhakasvien viljelyssä käytettyjä aloja,
 - aloja, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöille säädettyyn tukijärjestelmään, joita käytetään kuivatun rehun tukijärjestelmän mukaisesti tai joihin sovelletaan kansallista tai yhteisön kesannointijärjestelmää.
4. Hehtaariohaisia oikeuksia ei mukauteta, paitsi jos viljelijä on saanut durumvehnasta maksettavaa lisätukea tai erityistukea viitekaudella tai hän on vuodesta 2004 lähtien oikeutettu liitteessä VII olevassa F kohdassa säädettyihin lypsylehmätukiin.

47 artikla *Oikeuksien käyttö*

1. Oikeudesta, johon liittyy tukikelpoinen hehtaari, maksetaan oikeuden mukaisesti vahvistettu määrä.
2. 'Tukikelpoisilla hehtaareilla' tarkoitetaan tilan maatalousalaa, joka on ollut peltona tai pysyvänä laitumena, lukuun ottamatta monivuotisessa viljelyssä, metsätaloudessa tai muussa kuin maatalouskäytössä 31 päivänä joulukuuta 2002 olleita aloja.

48 artikla *Käyttämättömät oikeudet*

Tukioikeudet, joita ei ole käytetty viiteen vuoteen, luovutetaan kansalliseen varantoon.

Käyttämättömät tukioikeudet eivät kuitenkaan palaudu kansalliseen varantoon, jos kyseessä on 43 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ylivoimainen este tai tarkoitettut poikkeukselliset olosuhteet.

49 artikla
Oikeuksien siirtäminen

1. Oikeudet voidaan siirtää ainoastaan samaan jäsenvaltioon sijoittuneelle toiselle viljelijälle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perintönä jo annettuja tai todennäköisesti annettavia oikeuksia.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että oikeudet voidaan siirtää ainoastaan samalle alueelle sijoittuneiden viljelijöiden välillä.
2. Oikeudet voidaan siirtää myymällä ne maa-alan kanssa tai ilman. Oikeuksien vuokraus tai muun samantyyppinen liiketoimi sallitaan sitä vastoin ainoastaan, jos siirrettyihin oikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän siirto.
3. Jos 46 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia siirretään, hehtaarikohtaisten oikeuksien laskemisessa otetaan huomioon liitteessä VII olevan A kohdan 2 alakohdan ja F kohdan soveltaminen.

2 jakso
Erityiset tukioikeudet

50 artikla
Erityisten tukioikeuksien luonne

1. Poiketen siitä, mitä 46 ja 47 artiklassa säädetään, viitemäärään sisällytetään seuraavat viitekaudella myönnettyistä tuista johtuvat määrät 51 artiklassa ja liitteessä VII olevassa C kohdassa säädetyn edellytyksin:
 - a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 5 artiklassa säädetty kausiporrastuspalkkio;
 - b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa säädetty teurastuspalkkio;
 - c) urospuolisista nautaeläimistä myönnettävä erityispalkkio ja emolehmäpalkkio, jos viljelijä oli vapautettu eläintiheyttä koskevasta vaatimuksesta asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, edellyttäen, ettei viljelijä ole hakenut mainitun asetuksen 13 artiklassa säädettyä laajaperäistämispalkkiota;
 - d) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 14 artiklassa säädetty lisätuet, jos ne maksetaan tämän artiklan a, b ja c alakohdassa säädetyn tuen lisänä;
 - e) lammas- ja vuohitukijärjestelmässä säädetty tuet:
 - kalenterivuosina 2000 ja 2001, jos tuista säädetään asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklassa,
 - kalenterivuonna 2002, jos tuista säädetään asetuksen (EY) N:o 2529/2001 4 ja 5 artiklassa ja 11 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa.
2. Vuodesta 2004 alkaen ja poiketen siitä, mitä 36, 46 ja 47 artiklassa säädetään, liitteessä VII olevassa F kohdassa säädetystä lypsylehmäpalkkiosta ja lisätuesta johtuvat määrät sisällytetään viitemäärään 51 artiklassa säädetyn edellytyksin.

51 artikla
Erityisten tukioikeuksien määrittely

Jos viljelijälle myönnettiin 50 artiklassa tarkoitettuja tukia, mutta hänellä ei ollut 46 artiklassa tarkoitettuja hehtaareita viitekaudella, tai jos hehtaariohtainen oikeus johtaa yli 10 000 euroon, viljelijällä on oikeus 50 artiklassa tarkoitettuja määriä vastaavan erityiseen tukioikeuteen.

52 artikla
Erityisten tukioikeuksien edellytykset

1. Erityisten tukioikeuksien määrää ei mukauteta, paitsi jos viljelijä voi saada lypsylehmätukia. Tässä tapauksessa oikeuksien laskemisessa on otettava huomioon liitteessä VII olevan F kohdan soveltaminen.
2. Erityiset tukioikeudet voi siirtää ainoastaan tosiasiallisella tai ennakoitavissa olevalla perinnöksi antamisella.

Jos erityiset tukioikeudet johtuvat kuitenkin yksinomaan lammas- ja vuohialan tukijärjestelmässä säädetystä tuista, oikeuksien siirto sallitaan sellaisten viljelijöiden kesken, joille on myönnetty lammas- ja vuohialan tukea viitekaudella.

3. Edellä olevaa 1 jaksoa sovelletaan soveltuvin osin, jollei tässä jaksossa muuta säädetä.

4 luku
Maankäyttö maatalan tulotukijärjestelmässä

1 jakso
Maan käyttö

53 artikla
Maan maatalouskäyttö

Viljelijät voivat käyttää maataan kaikkeen muuhun maataloustoimintaan paitsi monivuotisten viljelykasvien viljelyyn.

54 artikla
Hampun tuotanto

1. Jos tuotetaan CN-koodiin 5302 10 00 kuuluvaa hamppua, käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus ei saa ylittää 0,2 prosenttia ja tuotannosta on täytynyt tehdä asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus tai sitoumus. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jonka avulla kasvien tetrahydrokannabinolipitoisuus voidaan tarkastaa vähintään 30 prosentilla kuiduntuotantoon tarkoitettulle hampulle viljellyistä aloista, joista sopimus on tehty tai sitoumus annettu. Jos jäsenvaltiot kuitenkin ottavat käyttöön tällaisen viljelyn ennakkohyväksyntäjärjestelmän, vähimmäismäärä on 20 prosenttia.
2. Tuen myöntämisen edellytykseksi asetetaan 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tiettyjen lajikkeiden varmennettujen siementen käyttö ja ilmoitus siitä, että alat on kylvetty kuiduntuotantoon tarkoitettulle hampulle.

2 jakso
Kesannointi

55 artikla
Kesannointivelvoite

1. Jos viljelijän oli kesannoitava osa tilansa maasta markkinointivuonna 2003/04 asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, hänen on kesannoitava osa tilansa maasta, josta on tehty tulotukijärjestelmän mukainen hakemus ja jonka on vastattava hehtaarimääräisesti 10:tä prosenttia viljelyalasta, jota käytettiin edellä tarkoitetun kesannointivelvoitteen laskemisessa.
2. Viljelypalstoja, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 1991 pysyvänä laitumena, monivuotisessa viljelyksessä, metsinä tai muussa kuin maatalouskäytössä, ei voida käyttää 1 kohdan mukaisen kesannointivelvoitteen täyttämiseksi. Kesannointi-ilmoitus voidaan kuitenkin esittää maasta, joka sai neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1308/70 mukaista tukea ainakin yhtenä markkinointivuonna 1998/1999–2000/01.

Jäsenvaltiot voivat 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätettävien edellytysin poiketa näistä säännöksistä edellyttäen, että ne toteuttavat toimia estääkseen tukikelpoisen maatalousmaan kokonaismäärän merkittävän kasvun.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kesannointivelvoitetta sovelletaan kymmenen vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen.

Kesäkuun 28 päivän 1995 jälkeen tehdyn hakemuksen perusteella seuraavat viljelyalat voidaan laskea kesannoiduiksi aloiksi 1 kohdassa tarkoitetun kesannointivelvoitteen täyttämiseksi:

- asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22–24 artiklan nojalla kesannoidut alat, joita ei ole otettu maanviljelykäyttöön tai muuhun tuottavaan käyttöön kuin tämän asetuksen mukaisesti muun kesannoidun maan osalta on hyväksyttyä, tai
- viljelyalat, jotka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti.

56 artikla
Vapautus kesannoinnista

Viljelijää ei koske 55 artiklassa tarkoitettu kesannointivelvoite, jos

- hän jättää maatilan tulotukijärjestelmän mukaisen hakemuksen enintään 20 hehtaarin suuruisesta viljelyalasta, tai
- hänen koko tilansa koko tuotantoa hoidetaan asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 säädettyjen velvoitteiden mukaisesti.

57 artikla
Kesannoidun maan käyttö

1. Kesannoitu maa on säilytettävä 5 artiklassa säädettyssä hyvässä viljelykunnossa.

Sitä ei saa käyttää maataloustarkoituksiin eikä sillä saa tuottaa viljelykasveja kaupallisiin tarkoituksiin.
2. Tähän maahan ei sovelleta viljelykiertoa. Jäsenvaltio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ja varsinkin erityisistä ympäristösyistä antaa viljelijälle luvan

vaihtaa kesannointivelvoitteen alaiset lohkot edellyttäen, että hän noudattaa 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja hehtaarimääriä ja asianomaisen maa-alan kelpoisuusedellytyksiä.

3. Kesannointivelvoite jatkuu, jos maa-ala siirretään.

5 luku

Alueellinen täytäntöönpano

58 artikla

Alueellinen täytäntöönpano

1. Jäsenvaltiot voivat 1 päivään maaliskuuta 2004 mennessä päättää soveltaa 1–4 luvussa säädettyä tulotukijärjestelmää alueellisella tasolla tässä luvussa säädetyn edellytyksin.
2. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on jaettava 44 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomin perustein.
3. Jäsenvaltioiden on sovellettava tulotukijärjestelmää alueillaan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen alueellisten enimmäismäärien rajoissa.
4. Lisäksi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi kilpailun vääristymisen välttämiseksi, jäsenvaltiot voivat 46 artiklasta poiketen laskea 46 artiklassa tarkoitettun hehtaarimäärän alueellisella tasolla, myös asianomaisella alueella sijaitsevien kaikkien tilojen kaikki 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tukikelpoiset hehtaarit. Tässä tapauksessa ja poiketen siitä, mitä 36 artiklassa säädetään, viljelijä, jonka tila on asianomaisella alueella, saa hehtaarikohtaisen oikeuden, joka lasketaan jakamalla 2 kohdan mukaisesti vahvistettu alueellinen enimmäismäärä alueellisesti vahvistetulla hehtaarimäärällä.
5. Tämän artiklan mukaisesti vahvistetut oikeudet voi siirtää ainoastaan samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaarikohtaiset oikeudet ovat samat.

IV OSASTO

MUUT TUKIJÄRJESTELMÄT

1 luku

Durumvehnän erityinen laatupalkkio

59 artikla

Soveltamisala

Tukea myönnetään CN-koodiin 1001 10 00 kuuluvan durumvehnän tuottajille tässä luvussa säädetyn edellytyksin.

60 artikla

Määrä ja tukikelpoisuus

1. Tuen määrä on 40 euroa hehtaaria kohden.
2. Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että käytetään tietty määrä tuotantoalueella korkealaatuisiksi suurimoiden ja pastavalmisteiden tuotannossa tunnustettujen lajikkeiden varmennettuja siemeniä.

61 artikla

Pinta-alat

1. Tukea myönnetään kansallisille perusaloille liitteessä IX luetelluilla perinteisillä tuotantoalueilla.

Perusalat vahvistetaan seuraavasti:

Kreikka	617 000 ha
Espanja	594 000 ha
Ranska	208 000 ha
Italia	1 646 000 ha
Itävalta	7 000 ha
Portugali	118 000 ha.

2. Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa osa-aloihin määrittelemiensä puolueettomien perusteiden mukaisesti.

62 artikla

Pinta-alan ylitys

Jos pinta-ala, jolle tukea haetaan, ylittää perusalan, viljelijäkohtaista alaa, jolle tukea on haettu, vähennetään suhteessa kyseisenä vuonna.

2 luku

Valkuaiskasvipalkkio

63 artikla

Soveltamisala

Lisätukea myönnetään valkuaiskasvien tuottajille tässä luvussa säädetyn edellytyksen.

Valkuaiskasveilla tarkoitetaan:

- CN-koodiin 0713 10 kuuluvia herneitä,
- CN-koodiin 0713 50 kuuluvia härkäpapuja,
- CN-koodiin ex 1209 29 50 kuuluvia makeita lupiineja.

64 artikla

Määrä ja tukikelpoisuus

Tuki on 55,57 euroa hehtaarilta valkuaiskasveja, joiden sato on korjattu maitotuleentumisasteen saavuttamisen jälkeen.

Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta maitotuleentumisastetta asianomaisen jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, ovat kuitenkin tukikelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.

65 artikla

Pinta-ala

1. Käyttöön otetaan 1 400 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta tukea voidaan maksaa.

2. Jos pinta-ala, jolle tukea haetaan, ylittää taatun enimmäispinta-alan, viljelijäkohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään suhteessa kyseisenä vuonna 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 luku **Riisin lajikohtainen tuki**

66 artikla *Soveltamisala*

Tukea myönnetään asetuksen (ETY) N:o 3072/95 1 artiklan 3 kohdassa määritellyille riisintuottajille tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.

67 artikla *Määrä ja tukikelpoisuus*

1. Hehtaariohtainen tuki myönnetään riisille kylvetyille viljelyalalle, jonka satoa ei korjata ainakaan ennen kukinnan alkua tavanomaisissa kasvuoloissa.

Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta kukinta-astetta asianomaisten jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, ovat kuitenkin tukikelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.

2. Tuki on seuraavanlainen, ja se perustuu asianomaisten jäsenvaltioiden satoihin:

	<i>(euroa/ha)</i>
Espanja	476,25
Ranska:	
– Manner-Ranska	411,75
– Ranskan Guyana	563,25
Kreikka	561,00
Italia	453,00
Portugali	453,75.

68 artikla *Pinta-alat*

Vahvistetaan jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle kansallinen perusala seuraavasti:

Espanja	104 973 ha
Ranska:	
– Manner-Ranska	19 050 ha
– Ranskan Guyana	4 190 ha
Kreikka	20 333 ha
Italia	219 588 ha
Portugali	24 667 ha.

Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa määrittelemiensä puolueettomien perusteiden mukaisesti.

69 artikla
Pinta-alojen ylitys

1. Jos jossakin jäsenvaltiossa ala, jolla jonakin tiettyä vuonna viljellään riisiä, ylittää 67 artiklassa tarkoitetun perusalan, sovelletaan samana tuotantovuotena kaikkiin kyseisen perusalan tuottajiin seuraavia tuen vähennyksiä:
 - kolme kertaa ylityksen määrä, jos se on alle 1 prosentti,
 - neljä kertaa ylityksen määrä, jos se on vähintään 1 prosentti mutta alle 3 prosenttia,
 - viisi kertaa ylityksen määrä, jos se on vähintään 3 prosenttia mutta alle 5 prosenttia,
 - kuusi kertaa ylityksen määrä, jos se on vähintään 5 prosenttia.
2. Jos 1 kohtaa sovelletaan, asianomaisen jäsenvaltion on ennen 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettua päivämäärää määriteltävä tukeen tehtävien vähennysten laajuus. Sen on ilmoitettava asiasta ennakolta komissiolle.

4 luku
Pähkinöiden pinta-alatuki

70 artikla
Yhteisön tuki

Pähkinöille myönnetään yhteisön tukea 100 euroa hehtaaria kohden tässä luvussa säädetyin edellytyksin.

Pähkinöillä tarkoitetaan:

- CN-koodeihin 0802 11 ja 0802 12 kuuluvia manteleita,
- CN-koodeihin 0802 21 ja 0802 22 kuuluvia hasselpähkinöitä ja filbertspähkinöitä,
- CN-koodeihin 0802 31 ja 0802 32 kuuluvia saksanpähkinöitä,
- CN-koodiin 0802 50 kuuluvia pistaasipähkinöitä,
- CN-koodiin 1212 10 10 kuuluvaa johanneksenleipää.

71 artikla
Pinta-alat

1. Käyttöön otetaan 800 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta tukea voidaan maksaa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu taattu enimmäispinta-ala jaetaan taattuihin kansallisiin aloihin seuraavasti:

Taatut kansalliset alat

Belgia	100 ha
Saksa	1 500 ha
Ranska	17 300 ha
Kreikka	41 100 ha
Italia	130 100 ha
Luxemburg	100 ha
Alankomaat	100 ha
Itävalta	100 ha
Portugali	41 300 ha
Espanja	568 200 ha
Yhdistynyt kuningaskunta	100 ha

3. Jäsenvaltio voi jakaa taatun kansallisen alansa osa-aloihin puolueettomin perustein erityisesti alueellisella tasolla tai suhteessa tuotantoon.

72 artikla

Taatun kansallisen alan ylitys

Jos ala, jolle yhteisön tukea haetaan, alittaa asianomaisen jäsenvaltion taatun kansallisen alan, komissio jakaa käyttämättömän määrän uudelleen suhteessa muiden jäsenvaltioiden, joissa ylitystä on tapahtunut, taattuihin kansallisiin aloihin.

Jos sen jälkeen, kun 1 kohtaa on mahdollisesti sovellettu, ala, jolle yhteisön tukea haetaan, ylittää asianomaisen jäsenvaltion taatun kansallisen alan, viljelijäkohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään suhteellisesti kyseisenä vuonna 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

73 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

1. Yhteisön tuen maksaminen edellyttää erityisesti vähimmäispalstakoon ja puutiheyden noudattamista.
2. Asetuksen (ETY) N:o 1035/72 14 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin parannussuunnitelmiin kuuluvat alat voivat saada tämän järjestelmän mukaista tukea sitä vuotta, jona parannussuunnitelma umpeutuu, seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta.
3. Jäsenvaltiot voivat asettaa yhteisön tuen myöntämisen edellytykseksi tuottajan kuulumisen asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 tai 14 artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon.

74 artikla

Kansallinen tuki

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää yhteisön tuen lisäksi kansallista tukea enintään 109 euroa hehtaaria kohden vuosittain.
2. Tätä kansallista tukea voidaan myöntää ainoastaan yhteisön tukea saaville aloille.
3. Jäsenvaltiot voivat asettaa kansallisen tuen myöntämisen edellytykseksi tuottajan kuulumisen asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 tai 14 artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon.

5 luku

Energiakasvien tuki

75 artikla

Tuki

Energiakasveille kylvetyille aloille myönnetään tukea 45 euroa hehtaaria kohden tässä luvussa säädetyn edellytyksin.

Energiakasveilla tarkoitetaan viljelykasveja, joita toimitetaan pääasiassa seuraavien energiatuotteiden tuotantoon:

- 'bioetanoli': biopolttoaineena käytettävä biomassasta ja/tai jätteiden biohajoavasta osasta tuotettu etanoli,
- 'biodiesel': biopolttoaineena käytettävä biomassasta tai käytetyistä paistoöljyistä tuotettu diesellaatuinen nestemäinen polttoaine,
- 'biokaasu': biopolttoaineena käytettävä anaerobisen mädätyksen avulla biomassasta ja/tai jätteiden biohajoavasta osasta tuotettu polttokaasu, joka voidaan puhdistaa maakaasun laatuiseksi,
- 'biometanoli': biopolttoaineena käytettävä biomassasta ja/tai jätteiden biohajoavasta osasta tuotettu metanoli,
- 'biodimetyylieetteri': biopolttoaineena käytettävä biomassasta ja/tai jätteiden biohajoavasta osasta tuotettu dimetyylieetteri,
- 'bioöljy': biopolttoaineena käytettävä biomassasta tuotettu pyrolyysiöljypolttoaine,
- 'bioETBE (etyyli-tert-butyylieetteri)': bioetanolin pohjalta tuotettu ETBE; biopolttoaineeksi laskettava tilavuusprosentti bioETBE:stä on 45 prosenttia,
- biomassasta tuotettu sähkö- ja lämpöenergia.

76 artikla

Pinta-alat

1. Käyttöön otetaan 1 500 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta tukea voidaan maksaa.
2. Jos pinta-ala, jolle tukea haetaan, ylittää taatun enimmäispinta-alan, viljelijäkohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään suhteessa kyseisenä vuonna 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

77 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Tukea myönnetään ainoastaan aloille, joiden tuotannosta on tehty viljelijän ja jalostusteollisuuden välinen sopimus, paitsi jos viljelijä toteuttaa jalostuksen itse tilallaan.

78 artikla

Energiakasvien luettelon uudelleentarkastelu

Uusia tuotteita voidaan lisätä 75 artiklaan 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

79 artikla

Energiakasvijärjestelmän uudelleentarkastelu

Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä neuvostolle kertomuksen järjestelmän toteuttamisesta. Tarvittaessa kertomukseen liitetään aiheelliset ehdotukset ja huomioon otetaan biopolttoaineita koskevan EU:n aloitteen täytäntöönpano.

6 luku
Tärkkelysperunan tuki

80 artikla
Tuki

Käyttöön otetaan tuki perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuottajille. Tukea sovelletaan siihen perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen. Se on 55,27 euroa.

Sitä mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

81 artikla
Edellytykset

Tuki maksetaan ainoastaan niistä perunamääristä, joita perunantuottajan ja tärkkelyksenvalmistajan välinen viljelysopimus koskee tällaiselle yritykselle myönnetyn kiintiön rajoissa, sellaisena kuin siihen viitataan asetuksen (EY) N:o 1868/94 2 artiklan 2 kohdassa

V OSASTO
SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

82 artikla
Suorien tukien hallintokomitea

1. Komissiota avustaa suorien tukien hallintokomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.
 2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.
- Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika on yksi kuukausi.

83 artikla
Täytäntöönpanosäännökset

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyvät erityisesti:

- a) yksityiskohtaiset säännöt maatalojen neuvontajärjestelmän perustamiseksi ja perusteet tuen mukauttamisesta saatujen määrien jakamiseksi;
- b) yksityiskohtaiset säännöt tässä asetuksessa säädettyjen tukien myöntämiseksi, myös tukikelpoisuusedellytysten, haku- ja maksupäivämäärien ja valvontasäännösten osalta, tukioikeuksien tarkastamiseksi ja määrittelemiseksi, myös jäsenvaltioiden välillä tarvittavan tiedonvaihdon osalta, sekä perusalojen tai taattujen enimmäispinta-alojen ylitysten määrittelemiseksi;
- c) tulotuen osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti kansallisen varannon perustamista, oikeuksien siirtämistä, monivuotisten viljelykasvien ja pysyvien laidunten määrittelyä ja luetteloa viljelykasveista, joiden viljely kesannoidulla maalla sallitaan;
- d) durumvehnän osalta yksityiskohtaiset säännöt vähimmäislaatuvaatimuksista;

- e) energiakasvien osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka liittyvät järjestelmän soveltamisalaan kuuluvien viljelykasvien määrittelyyn, sopimusten vähimmäisvaatimukseen sekä jalostetun määrän ja tilalla jalostamisen valvontaan;
- f) kuiduntuotantoon tarkoitettun hampun osalta yksityiskohtaiset säännöt, joka liittyvät erityisiin valvontatoimenpiteisiin ja tetrahydrokannabinolipitoisuuden määrittelymenetelmiin, myös 54 artiklassa tarkoitettuihin sopimusjärjestelyihin ja sitoumuksiin;
- g) liitteen I muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 1 artiklassa esitetyt perusteet;
- h) liitteiden III, IV, VI ja VII muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun erityisesti otetaan huomioon vasta hyväksytty yhteisön lainsäädäntö;
- i) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän perusosat ja niiden määrittely;
- j) pinta-alatukihakemuksiin mahdollisesti tehtävät muutokset ja vapautus velvollisuudesta tehdä pinta-alatukihakemus;
- k) tukihakemuksiin sisältyviä vähimmäistietoja koskevat säännöt;
- l) hallinnollisia tarkastuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia ja kaukokartoitustarkastuksia koskevat säännöt;
- m) tuen vähennyksiä ja tuen ulkopuolelle jättämisiä niissä tapauksissa, joissa 3 artiklassa, 14 artiklan 1 kohdassa ja 27 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita ei ole noudatettu, myös tapauksia, joissa tukea ei vähennetä tai evätä, koskevat säännöt;
- n) liitteen V muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 29 artiklassa esitetyt perusteet;
- o) jäsenvaltioiden ja komission väliset tiedonannot;
- p) erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi tarvittavat toimenpiteet ja erityisesti II osaston 4 luvun täytäntöönpanemiseen liittyvät toimenpiteet. Nämä toimenpiteet voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa tämän asetuksen tietyistä osista.

84 artikla

Tietojen toimittaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle yksityiskohtaisesti tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutetuista ja erityisesti 5, 8, 13, 30, 45 ja 58 artiklaan liittyvistä toimenpiteistä.

85 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1868/94 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1868/94 seuraavasti.

- 1) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Perunatärkkelystä tuottaville yrityksille maksetaan palkkio, jonka suuruus on 22,25 euroa tuotettua tärkkelystonnia kohden, 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäiskiintiötä vastaavasta perunatärkkelysmäärästä."

2) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Tämän asetuksen säännösten soveltamisalaan ei kuulu sellaisen perunatärkkelyksen tuottaminen, joka ei saa asetuksen (EY) N:o* [tämä asetus] 80 luvussa säädettyä tukea.

*EYVL L"

86 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1673/2000 seuraavasti.

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) 'viljelijällä' asetuksen (EY) N:o* 2 artiklan a kohdassa määriteltyä viljelijää

*JO L"

b) Korvataan 3 kohdassa ilmaisu "asetuksessa (EY) N:o 1251/1999" ilmaisulla "asetuksen (EY) N:o 54 artiklassa".

2) Korvataan 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa ilmaisu "asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklassa" ilmaisulla "asetuksen (EY) N:o 54 artiklassa".

87 artikla

Muiden asetusten muutokset

Poistetaan seuraavat säännökset:

- asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artikla,
- asetuksen (EY) N:o 3072/95 6 artikla,
- asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3–25 artikla,
- asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artikla,
- asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artikla ja 22 artiklan 2–6 kohta,
- asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 ja 6 artikla,
- asetuksen (EY) N:o 2529/2001 3–11 artikla.

88 artikla

Kumoamiset

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3508/92, (EY) N:o 1577/96, (EY) N:o 1251/1999 ja (EY) N:o 1259/1999.

Asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklaa sovelletaan kuitenkin edelleen 31 päivään joulukuuta 2005 ja mainitun asetuksen 4, 5 ja 11 artiklaa sovelletaan edelleen 31 päivään joulukuuta 2006.

89 artikla
Yksinkertaistetun järjestelmän siirtymäsäännöt

Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa tarkoitettua yksinkertaistettua järjestelmää, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) Vuosi 2003 on viimeinen vuosi, jona osallistujat voivat esittää uusia hakemuksia.
- b) Osallistujat saavat yksinkertaistetun järjestelmän mukaisen määrän vuoteen 2005 saakka.
- c) Tämän asetuksen II osaston 1 ja 2 lukua ei sovelleta yksinkertaistetussa järjestelmässä myönnettyihin määriin järjestelmään osallistumisaikana.
- d) Yksinkertaistettuun järjestelmään osallistuvat viljelijät eivät voi hakea maatalan tulotukea niin kauan kun he osallistuvat yksinkertaistettuun järjestelmään. Jos viljelijä esittää hakemuksen tulotukijärjestelmään osallistumista, yksinkertaistetussa järjestelmässä myönnetty määrä sisällytetään tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitettuun viitemäärään. Se lasketaan ja sitä mukautetaan tämän asetuksen III osaston 2 luvun mukaisesti.

90 artikla
Muut siirtymäkauden säännöt

Lisätoimenpiteitä, jota tarvitaan helpottamaan siirtymistä 87 ja 88 artiklassa tarkoitetuilla asetuksilla vahvistetuista järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, erityisesti kun ne liittyvät asetuksen (EY) N:o 1259/1999 4 ja 5 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan soveltamiseen sekä 73 artiklassa tarkoitettuihin parannussuunnitelmiin, voidaan hyväksyä 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

91 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004.

Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan 23 artiklassa säädetyn viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän paikkatieto-osan osalta viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2005. Siltä osin kuin yksi tai useampi yhdennetyn järjestelmän osa on toimintakunnossa ennen tätä päivämäärää, jäsenvaltioiden on kuitenkin käytettävä niitä hallinto- ja valvontatehtävissään.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Luettelo 1 artiklan mukaiset perusteet täyttävistä tukijärjestelmistä

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Tulotuki	Tämän asetuksen III osasto	Tuotantomäärästä riippumattomat tuet (ks. Liite VI)
Durumvehnä	Tämän asetuksen IV osaston 1 luku	Pinta-aratuki (laatupalkkio)
Valkuaiskasvit	Tämän asetuksen IV osaston 2 luku	Pinta-aratuki
Riisi	Tämän asetuksen IV osaston 3 luku	Pinta-aratuki
Pähkinät	Tämän asetuksen IV osaston 4 luku	Pinta-aratuki
Energiakasvit	Tämän asetuksen IV osaston 5 luku	Pinta-aratuki
Tärkkelysperuna	Tämän asetuksen IV osaston 6 luku	Tuotantotuki
Pienviljelijöiden tukijärjestelmä	2 a artikla Asetus (EY) N:o 1259/1999	Siirtymäkauden pinta-aratuki alle 1 250 euroa saaville viljelijöille
Oliiviöljy	5 artiklan 1 kohta Asetus 136/66/ETY	Tuotantotuki
Silkkiäistoukat	1 artikla Asetus (ETY) N:o 845/72	Kasvatukseen kannustava tuki
Banaanit	12 artikla Asetus (ETY) N:o 404/93	Tuotantotuki
Kuivatut viinirypäleet	7 artiklan 1 kohta Asetus (EY) N:o 2201/96	Pinta-aratuki
Tupakka	3 artikla Asetus (ETY) N:o 2075/92	Tuotantotuki
Humala	12 artikla Asetus (ETY) N:o 1696/71 Asetus (EY) N:o 1098/98	Pinta-aratuki Ainoastaan väliaikaisesta kesannoinnista maksettava tuki
Poseidom	10 artikla, 12 artiklan 1 kohta ja 16 artikla Asetus (EY) N:o 1452/2001	Alat: hedelmät, vihannekset, kasvit ja kukat, sokeri, maito
Poseima	5 artiklan 1 kohta, 9, 16, 30 artikla, 17 artikla, 28 artiklan 1 kohta, 21 artikla, 22 artiklan 7 kohta, 27 ja 29 artikla Asetus (EY) N:o 1453/2001	Alat: hedelmät, vihannekset, kasvit ja kukat, maito, perunat ja endiivit, sokeri, viini, paju, ananas, tupakka
Poseican	9, 13 ja 14 artikla Asetus (EY) N:o 1454/2001	Alat: hedelmät, vihannekset, kasvit ja kukat, viini, perunat, hunaja
Egeansaaret	7, 8, 9, 11 ja 12 artikla Asetus (ETY) N:o 2019/93	Alat: hedelmät, vihannekset, kasvit ja kukat, perunat, viini, oliivit, hunaja

LIITE II

11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

milj. euroa

Jäsenvaltio	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	1,4	9,5	35,2	40,0	44,9	49,8	53,2
Tanska	2,6	17,3	63,4	72,2	80,9	89,7	95,9
Saksa	13,3	84,1	306,5	349,6	329,6	435,7	465,3
Kreikka	13,6	60,3	189,8	220,0	250,2	280,3	296,9
Espanja	18,7	101,2	345,2	396,2	447,2	498,2	530,2
Ranska	17,6	131,0	491,8	558,2	624,6	691,0	739,7
Irlanti	5,0	27,9	97,3	111,5	125,7	139,8	149,0
Italia	20,4	98,2	322,3	371,8	421,4	471,0	499,9
Luxemburg	0,1	0,5	2,0	2,3	2,5	2,8	3,0
Alankomaat	2,3	14,6	55,5	63,2	70,9	78,6	84,0
Itävalta	4,0	19,3	64,0	73,9	83,7	93,6	99,3
Portugali	3,6	16,7	54,3	62,8	71,3	79,8	84,5
Suomi	2,7	13,6	46,0	52,9	59,9	66,8	71,0
Ruotsi	2,2	13,5	48,6	55,5	62,4	69,2	73,9
Yhdistynyt kuningaskunta	5,8	47,7	183,2	207,4	231,7	255,9	274,3

LIITE III

3 ja 4 artiklassa tarkoitetut lakisääteiset hoitovaatimukset

	<i>Kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys</i>	Artiklat
	a) Kansanterveys	
1.	Rehujen lisäaineista annettu neuvoston direktiivi 70/524/ETY	9 k artikla
2.	Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY	3 artikla
3.	Raakamaidon, lämpökäsitellyn maidon ja maitopohjaisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista terveyssäännöistä annettu neuvoston direktiivi 92/46/ETY	3, 4 ja 5 artikla
4.	Elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 315/93	2 artikla
5.	Tiettyntyyppisten munien markkinoille saattamista koskevista erityisistä terveysvaatimuksista annettu neuvoston direktiivi 94/371/EY	2 artikla
6.	Tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annettu neuvoston direktiivi 95/69/EY	2 artikla
7.	Tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa annettu neuvoston direktiivi 96/22/EY	3, 4, 5 ja 7 artikla
8.	Elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä annettu neuvoston direktiivi 96/23/EY	9 ja 10 artikla
9.	Rehuaineiden liikkuvuudesta, direktiivien 70/524/ETY, 74/63/ETY, 82/471/ETY ja 93/74/ETY muuttamisesta sekä direktiivin 77/101/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/25/EY	3 artikla
10.	Haitallisista aineista eläinten rehuissa annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/32/EY	3 ja 5 artikla
11.	Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002	14, 15, 18, 19 ja 20 artikla
12.	Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1774/2002	9 ja 22 artikla
	b) Eläinten terveys	
13.	Eläintaukeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/894/ETY	
14.	Yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi annettu neuvoston direktiivi 85/511/ETY	3 artikla
15.	Yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä annettu neuvoston direktiivi 92/119/ETY	3 artikla
16.	Lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä annettu neuvoston direktiivi 2000/75/EY	3 artikla
17.	Tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001	7, 11, 12, 13 ja 15 artikla
	c) Eläinten tunnistus ja rekisteröinti	
18.	Eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä annettu neuvoston direktiivi 92/102/ETY	3, 4 ja 5 artikla
19.	Yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 täytäntöönpanemiseksi korvamerkkien, tilarekisterien ja passien osalta nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän puitteissa annettu komission asetus (EY) N:o 2629/97	2, 6 ja 8 artikla

20.	Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000	4 ja 7 artikla
	d) Kasvien terveys	
21.	Kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä annettu neuvoston direktiivi 2000/29/EY	10 artikla
	<i>Työturvallisuus</i>	
22.	Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/391/ETY (EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1)	6 artikla
23.	Työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta (kuudes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 28 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/394/ETY (EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1)	3 artikla 4–12 artikla
24.	Nuorten työntekijöiden suojelusta 22 päivänä kesäkuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/33/EY (EYVL L 216, 20.8.1994, s. 12)	
25.	Työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 18 päivänä syyskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/54/EY (EYVL L 262, 17.10.2000, s. 21)	3, 6, 8 ja 9 artikla
	<i>Ympäristö</i>	
26.	Jätteistä annettu direktiivi 75/442/ETY (EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39)	8, 9 ja 14 artikla
27.	Tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annettu direktiivi 76/464/ETY (EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23)	3 artikla
28.	Luonnonvaraisten lintujen suojelusta annettu direktiivi 79/409/ETY (EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1)	3, 4, 5 ja 9 artikla
29.	Pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta annettu direktiivi 80/68/ETY (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43)	4 ja 5 artikla
30.	Ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käyttäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä annettu direktiivi 86/278/ETY (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6)	3 artikla
31.	Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annettu direktiivi 91/676/ETY (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
32.	Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annettu direktiivi 92/43/ETY (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6, 12 ja 16 artikla
	<i>Eläinten hyvinvointi</i>	
33.	Eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annettu neuvoston direktiivi 91/628/ETY	5 artikla
34.	Vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista annettu neuvoston direktiivi 91/629/ETY	3 artikla 4 artikla
35.	Eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä annettu neuvoston direktiivi 93/119/EY	7 artikla
36.	Sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista annettu neuvoston direktiivi 91/630/ETY	3 artikla
37.	Tuotantoeläinten suojelusta annettu neuvoston direktiivi 98/58/EY	4 artikla
38.	Munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista annettu neuvoston direktiivi 1999/74/EY	7 artikla

LIITE IV

5 artiklassa tarkoitetut hyvää viljelykuntoa koskevat edellytykset

Huomioitavat seikat	Vaatimukset	Standardit
Maaperän eroosio	Maaperää on suojeltava asianmukaisin toimenpitein	– Viljelysten ja rinteiden vähimmäiskasvipeite talvella sekä ympärivuotinen vähimmäiskasvipeite – Maanmuokkauskäytänteet (kaateen suunta ja ulottuvuus, vesistöjen läheisyys, kyntösuunta ja kynnön ajoitus jne.) – Maankäyttöön liittyvät viljelykasvirajoitukset tarvittaessa – Erityisiin viljelylajeihin liittyvät hoitotekniikat (viini, oliivipuut, maissi jne.) – Estopengerrykset – Tiettyjen viljelykasvien mukana poiskulkeutuvan maa-aineksen määrä (peruna, sokerijuurikas jne.)
Maaperän orgaaninen aines	Maaperän orgaanisen aineksen määrän säilyttäminen tarkoituksenmukaisten vuoroviljelykäytänteiden ja maanmuokkausmenetelmien avulla	– Vuoroviljelyä koskevat periaatteet ja standardit, tarvittaessa myös satojätettä koskevat periaatteet ja standardit – Sängellä olevien peltojen hoito (erityisesti polttaminen) – Pysyvien laidunten uudistamista koskevat säännöt
Maaperän rakenne	Maaperän rakenteen säilyttäminen koneiden tarkoituksenmukaisen käytön ja sopivan eläintiheyden avulla	– Koneiden tarkoituksenmukainen käyttö (rengaspaine, ajourien käyttö, maataloustöimien tyyppi ja ajoittaminen jne.) – Eläinten enimmäistiheys maaperän rakenteellisten vaurioiden välttämiseksi
Maaperän suolapitoisuuden kasvu	Keinokastelukäytänteet ja ravinteiden hallintakäytänteet, joilla vältetään suolan kerääntyminen maaperään	– Varmistetaan keinokastelun, salaojituksen ja pohjavesivarojen uusiutumisen välinen tasapaino – Rannikkoalueilla käytetään keinokastelumenetelmiä, joilla vältetään meriveden kulkeutuminen pohjaveteen
Huolenpidon vähimmäistaso	Varmistetaan huolenpidon vähimmäistaso ja vältetään elinympäristöjen tilan heikentyminen	– Eläinten vähimmäistiheys tai/ja tarkoituksenmukaiset järjestelmät – Pysyvän laitumen suojele käyttötarkoituksen muuttamista rajoittavien periaatteiden ja standardien avulla – Peltojen rajojen ja maastopiirteiden säilyttäminen – Maatalousmaan vesakoitumisen välttäminen

LIITE V

29 artiklassa tarkoitetut yhteensopivat tukijärjestelmät

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Kuivatut viinirypäleet	7 artiklan 1 kohta Asetus (EY) N:o 2201/96	Pinta-alatuki
Tupakka	3 artikla Asetus (ETY) N:o 2075/92	Tuotantotuki
Humala	12 artikla Asetus (ETY) N:o 1696/71 Asetus (EY) N:o 1098/98	Pinta-alatuki Tuki väliaikaisesta kesannoinnista ja raivauksesta
Maatalouden ympäristöohjelma	II osaston VI luku (22–24 artikla) ja 55 artiklan 3 kohta Asetus (EY) N:o 1257/1999	Pinta-alatuki
Metsätalous	31 artikla ja 55 artiklan 3 kohta Asetus (EY) N:o 1257/1999	Pinta-alatuki
Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita	II osaston V luku (13–21 artikla) ja 55 artiklan 3 kohta Asetus (EY) N:o 1257/1999	Pinta-alatuki
Oliiviöljy	5 artiklan 1 kohta Asetus N:o 136/66/ETY	Tuotantotuki
Puuvilla	8 artikla Asetus (EY) N:o 1554/95	Tuotantotuki
Kuivattu rehu	10 ja 11 artikla Asetus (EY) N:o 603/95	Tuotantotuki
Jalostettavat sitrushedelmät	1 artikla Asetus (EY) N:o 2202/96	Tuotantotuki
Jalostettavat tomaatit	2 artikla Asetus (EY) N:o 2201/96	Tuotantotuki
Viini	11–15 artikla Asetus (EY) N:o 1493/1999	Rakenneuudistustuki

LIITE VI

Luettelo 36 artiklassa tarkoitettuun tulotukeen liittyvistä suorista tuista

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Peltokasvit	2, 4 ja 5 artikla Asetus (EY) N:o 1251/1999	Pinta-alamatuki, myös kesannointituet, nurmirehutuet, lisätuet, durumvehnän lisätuki ja erityistuki
Perunatärkkelys	8 artiklan 2 kohta Asetus (ETY) N:o 1766/92	Perunatärkkelyksen tuotantoon tarkoitettujen perunoiden tuotantotuki
Palkoviljat	1 artikla Asetus (EY) N:o 1577/96	Pinta-alamatuki
Riisi	6 artikla Asetus (EY) N:o 3072/95	Pinta-alamatuki
Siemenet	3 artikla Asetus (ETY) N:o 2358/71	Tuotantotuki
Naudanliha	4, 5, 6, 10, 11, 13 ja 14 artikla Asetus (EY) N:o 1254/1999	Erityispalkkio, kausiporrastuspalkkio, emolehmäpalkkio (myös hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio osarahoitustapauksissa), teurastuspalkkio, laajaperäistämispalkkio, lisätuet
Maito ja maitotuotteet	Tämän asetuksen liitteessä VII oleva F kohta	Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet
Lampaat ja vuohet	5 artikla Asetus (EY) N:o 2467/98 4 ja 5 artikla, 11 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja neljäs luetelmakohta Asetus (EY) N:o 2529/2001	Uuhi- ja kuttupalkkio, lisäpalkkio ja tiettyjä lisätukia
Poseidom	9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta Asetus (EY) N:o 1452/2001	Alat: naudanliha
Poseima	13 artiklan 2 ja 3 kohta, 22 artiklan 2 ja 3 kohta Asetus (EY) N:o 1453/2001	Alat: naudanliha
Poseican	5 artiklan 2 ja 3 kohta, 6 artiklan 1 ja 2 kohta Asetus (EY) N:o 1454/2001	Alat: naudanliha; lampaat ja vuohet
Egeansaaret	6 artiklan 2 ja 3 kohta Asetus (ETY) N:o 2019/93	Alat: naudanliha
Kuivattu rehu	3 artikla Asetus (EY) N:o 603/95	Jalostetuista tuotteista maksettu tuki (tämän asetuksen liitteessä VII olevan D kohdan mukaisesti sovellettuna)

LIITE VII

40 artiklassa tarkoitetun viitemäärän laskeminen

A. Pinta-alatuet

1. Jos viljelijä on saanut pinta-alatukia, kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu hehtaarimäärä, josta viljelijälle on myönnetty tukea kunakin viitekauden vuotena, kerrotaan seuraavilla luvuilla:

- 1.1. Viljan, myös durumvehnän, öljykasvien, valkuaiskasvien, pellavansiemenen, kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun, nurmirehun ja kesannon osalta:

- 66 euroa/t kerrottuna asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 2 kohdassa säädetyllä sadolla, joka on määriteltä asianomaiselle alueelle kalenterivuodeksi 2002 määritellyssä aluejakosuunnitelmassa.

Jos edellytykset asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi kuitenkin täyttyvät viitekaudella, kyseisen asetuksen 3 artiklan 7 kohdasta poiketen kyseisen vuoden sato on se sato, jota olisi sovellettu, jos kyseistä 3 artiklan 7 kohtaa olisi sovellettu seuraavan markkinointivuoden osalta.

Tämän kohdan soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti säätämien säännösten soveltamista.

Poiketen siitä, mitä 41 artiklassa säädetään, pellavan ja hampun osalta keskiarvo lasketaan kalenterivuosina 2001 ja 2002 myönnettyjen määrien perusteella.

- 1.2. Riisin osalta:

- 102 euroa/t kerrottuna seuraavilla keskisadoilla:

Jäsenvaltiot	Sato (t/ha)
Espanja	6,35
Ranska	
- Manner-Ranska	5,49
- Ranskan Guyana	7,51
Kreikka	7,48
Italia	6,04
Portugali	6,05

- 1.3. Palkoviljan osalta:

- linssit ja kahviherneet 181 euroa/ha,
- virnat 175,02 euroa/ha vuonna 2000, 176,60 euroa/ha vuonna 2001 ja 150,52 euroa/ha vuonna 2002.

2. Jos viljelijä on saanut durumvehnän lisätukea tai erityistukea, kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu hehtaarimäärä, josta tällainen tuki on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, kerrotaan seuraavilla luvuilla:

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitteessä II ja asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä IV luetelluilla alueilla:

- 313 euroa/ha tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2004,
- 281 euroa/ha tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2005,
- 250 euroa/ha tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2006 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

Asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä V luetelluilla alueilla:

- 93 euroa/ha tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2004,
- 46 euroa/ha tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2005.

3. Edellä olevan kohdan soveltamiseksi 'hehtaarimäärällä' tarkoitetaan sitä hehtaarimäärää, joka vastaa kutakin tämän asetuksen liitteessä VI lueteltua erilaista pinta-alatukityyppiä, kun huomioon otetaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan ja 5 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 1577/96 3 artiklan 1 kohdan soveltaminen. Poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 6 artiklan 5 kohdassa säädetään, jos jossakin jäsenvaltiossa riisille viitekaudella osoitetut alat ylittävät kyseisen ajanjakson taatun enimmäispinta-alan, hehtaarikohtaista määrää vähennetään suhteellisesti.

B. Perunatärkkelyksen tuki

Jos viljelijä on saanut perunatärkkelystukea, määrä lasketaan kertomalla tonnimäärä, josta tällaista tukea on maksettu kunakin viitekauden vuotena, 55,27 eurolla perunatärkkelystonnin kohden. Jäsenvaltioiden on laskettava tulotuen laskemiseen sisällytettävä hehtaarimäärä suhteessa tuotettuun perunatärkkelystonnimäärään, josta asetuksen (ETY) N:o 1766/92 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, ja sen perusalan rajoissa, jonka komissio vahvistaa viitekaudella viljelysopimukseen kuuluvan ja jäsenvaltion ilmoittaman hehtaarimäärän perusteella.

C. Eläinpalkkiot ja lisät

Jos viljelijä on saanut eläinpalkkioita ja/tai lisiä, määrä lasketaan kertomalla eläinmäärä, josta tällaista tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, kalenterivuoden 2002 eläinkohtaisilla määrillä, jotka on vahvistettu liitteessä VI tarkoitetuilla vastaavilla artikloilla, kun huomioon otetaan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 4 kohdan, 7 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 2529/2001 8 artiklan 3 kohdan soveltaminen. Seuraavien säännösten mukaisia tukia ei kuitenkaan oteta huomioon:

- asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta,
- komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 32 artiklan 11 ja 12 kohta,
- komission asetuksen (EY) N:o 1458/2001 4 artikla.

D. Kuivattu rehu

Jos viljelijä on toimittanut rehua sopimuksella, kuten asetuksen (EY) N:o 603/95 9 artiklan c kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on laskettava viitemäärään sisällytettävä määrä suhteessa tuotettuun tonnimäärään kuivattua rehua, josta tämän asetuksen 3 artiklassa säädettyä tukea on myönnetty viitekauden kunakin vuotena, ja seuraavien miljoonina euroina ilmaistujen enimmäismäärien rajoissa:

Jäsenvaltio	Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuiksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät; (dehydratoitu rehu)	Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuiksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät; (aurinkokuivattu rehu)	Enimmäismäärä
Belgian ja Luxemburgin talousliitto	0,049		0,049
Tanska	5,424		5,424
Saksa	11,888		11,888
Kreikka	1,101		1,101
Espanja	42,124	1,951	44,075
Ranska	41,155	0,069	41,224
Irlanti	0,166		0,166
Italia	17,999	1,586	19,585
Alankomaat	6,804		6,804
Itävalta	0,070		0,070
Portugali	0,102	0,020	0,122
Suomi	0,019		0,019
Ruotsi	0,232		0,232
Yhdistynyt kuningaskunta	1,950		1,950

Jäsenvaltioiden on laskettava viitemäärien laskemiseen sisällytettävä hehtaarimäärä suhteessa tuotettuun tonnimäärään kuivattua rehua, josta asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklassa säädettyä tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, ja sen perusalan rajoissa, jonka komissio vahvistaa viitekaudella viljelysopimukseen kuuluvan ja jäsenvaltion ilmoittaman hehtaarimäärän perusteella.

E. Alueelliset tuet

Asianomaisilla alueilla viitemäärän laskemisessa otetaan huomioon seuraavat määrät:

- 19 euroa/t kerrottuna sadoilla, joita on käytetty viljan, öljykasvien, pellavansiemenen ja kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun pinta-alatukien laskemisessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 4 kohdassa osoitetuilla alueilla;
- asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa, asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 22 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty eläinkohtainen määrä kerrottuna eläinmäärällä, josta tällainen tuki on myönnetty vuonna 2002;
- asetuksen (EY) N:o 2019/93 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetty eläinkohtainen määrä, josta tällainen tuki on myönnetty vuonna 2002.

F. Lypsylehmäpalkkiot ja lisät

1. Vuodesta 2004 alkaen, jos viljelijällä on asetuksen (EY) N:o* [maitoalan maksun vahvistava uusi asetus] 5 artiklassa säädetty tilakohtainen viitemäärä, viitemäärän laskemiseen sisällytetään F kohdan 2 ja 5 alakohdassa tarkoitetut määrät.

2. Tilan käytössä 31 päivänä maaliskuuta 2004 oleva tonneina ilmaistu maidon tilakohtainen viitemäärä kerrotaan seuraavilla luvuilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta F kohdan 3 alakohdan säännösten sekä F kohdan 4 alakohdan soveltamisesta seuraavien vähennysten soveltamista:
- 5,75 euroa/t tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2004,
 - 11,49 euroa/t tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2005,
 - 17,24 euroa/t tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2006,
 - 22,99 euroa/t tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2007,
 - 28,74 euroa/t tulotukijärjestelmässä kalenterivuonna 2008 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.
3. Niiden tuottajakohtaisten viitemäärien, jotka on tilapäisesti siirretty asetuksen (ETY) N:o 3950/92 6 artiklan mukaisesti 1 päivän huhtikuuta 2003 ja 31 päivän maaliskuuta 2004 välisenä aikana, katsotaan olevan sen tilan, jolle viitemäärät on siirretty, käytössä 31 päivänä maaliskuuta 2004.
4. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi, jos kaikkien tilakohtaisten viitemäärien summa 31 päivänä maaliskuuta 2004 ylittää jossakin jäsenvaltiossa asetuksen (ETY) N:o 3950/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1256/1999 [**] liitteessä I vahvistetun kyseisen jäsenvaltion markkinointivuoden 1999/2000 12 kuukauden ajanjakson vastaavien kokonaismäärien summan, kyseisen jäsenvaltion on puolueettomin perustein toteutettava tarvittavat toimenpiteet alueellaan olevien tilakohtaisten viitemäärien kokonaismäärän pienentämiseksi vastaavasti kyseisen kalenterivuoden osalta.
5. Jäsenvaltioiden on maksettava vuosittain alueensa tuottajille lisätukea, jonka yhteismäärä koostuu F kohdan 6 alakohdassa vahvistetuista yhteismääristä. Tällaiset tuet maksetaan puolueettomin perustein tavalla, jolla varmistetaan tuottajien tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristymistä. Näitä tukia ei lisäksi saa sitoa markkinahintojen vaihteluun.

Lisäpalkkioita myönnetään ainoastaan F kohdan 2 alakohdassa vahvistetun palkkion lisämääränä.

6. Lisätuet – yhteismäärät miljoonina euroina:

	2004	2005	2006	2007	2008 ja sitä seuraavat kalenterivuodet
Belgia	8,6	17,1	25,7	34,3	42,8
Tanska	11,5	23,0	34,5	46,0	57,5
Saksa	72,0	144,0	216,0	288,0	360,0
Kreikka	1,6	3,3	4,9	6,5	8,2
Espanja	14,4	28,7	43,1	57,5	71,8
Ranska	62,6	125,3	187,9	250,5	313,2
Irlanti	13,6	27,1	40,7	54,3	67,8
Italia	25,7	51,3	77,0	102,7	128,3
Luxemburg	0,7	1,4	2,1	2,8	3,5
Alankomaat	28,6	57,2	85,8	114,4	143,0
Itävalta	7,1	14,2	21,3	28,4	35,5
Portugali	4,8	9,7	14,5	19,3	24,2
Suomi	6,2	12,4	18,6	24,8	31,0
Ruotsi	8,5	17,1	25,6	34,1	42,7
Yhdistynyt kuningaskunta	37,7	75,4	113,1	150,8	188,5

7. Tässä kohdassa sovelletaan asetuksen (EY) N:o [maitoalan maksun vahvistava uusi asetus] 4 artiklassa säädettyjä 'tuottajan' ja 'tilan' määritelmiä.

G. Siementuet

Jos viljelijä on saanut siementen tuotantotukea, määrä lasketaan kertomalla tonnimäärä, josta tällaista tukea on maksettu kunakin viitekauden vuotena, asetuksen (ETY) N:o 2358/71 3 artiklan mukaisesti vahvistetulla määrällä. Jäsenvaltioiden on laskettava tulotuen laskemiseen sisällytettävä hehtaarimäärä suhteessa tuotettuun siementonnimäärään, josta asetuksen (ETY) N:o 2358/71 3 artiklassa säädettyä tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, ja sen perusalan rajoissa, jonka komissio vahvistaa viitekaudella viljelysopimukseen kuuluvan ja jäsenvaltion ilmoittaman hehtaarimäärän perusteella.

* EYVL L

** EYVL L 160, 26.6.1999, s. 73.

LIITE VIII

44 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

milj. euroa

Jäsenvaltio	2004	2005	2006	2007	2008 ja seuraavat varainhoitovuodet
Belgia	443	471	498	526	553
Tanska	908	945	983	1020	1057
Saksa	4805	5037	5269	5501	5733
Kreikka	865	851	837	843	848
Espanja	3338	3365	3394	3440	3486
Ranska	7651	7844	8037	8239	8441
Irlanti	1168	1211	1255	1299	1343
Italia	2626	2658	2691	2774	2857
Luxemburg	25	27	29	32	34
Alankomaat	492	584	676	768	861
Itävalta	643	665	688	711	734
Portugali	433	445	457	472	488
Suomi	484	504	524	544	564
Ruotsi	656	684	711	739	766
Yhdistynyt kuningaskunta	3489	3610	3732	3853	3975

LIITE IX

61 artiklassa tarkoitetut durumvehnän perinteiset tuotantoalueet

KREIKKA

Seuraavien alueiden prefektuurit (nomoi)

Keski-Kreikka
Peloponnesos
Jooniansaaret
Thessalia
Makedonia
Egeansaaret
Traakia.

ESPANJA

Maakunnat

Almeria
Badajoz
Burgos
Cadiz
Cordoba
Granada
Huelva
Jaen
Malaga
Navarra
Salamanca
Seville
Toledo
Zamora
Zaragoza.

ITÄVALTA

Pannonia:

1.	Gebiete der Bezirksbauernkammern
2046	Atzenbrugg
2054	Baden
2062	Bruck/Leitha
2089	Ebreichsdorf
2101	Gänserndorf
2241	Hollabrunn
2275	Kirchberg/Wagram
2305	Korneuburg
2321	Laa/Thaya
2330	Langenlois
2364	Marchfeld
2399	Mistelbach
2402	Mödling
2470	Poysdorf
2500	Ravelsbach
2518	Retz
2551	Schwechat
2585	Tulln

2623 Wr. Neustadt
2631 Wolkersdorf
2658 Zistersdorf

2. Gebiete der Bezirksreferate
3018 Neusiedl/See
3026 Eisenstadt
3034 Mattersburg
3042 Oberpullendorf

3. Gebiete der Landwirtschaftskammer
1007 Wien.

RANSKA

Alueet

Midi-Pyrénées
Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Departementit ()*

Ardèche
Drôme.

ITALIA

Alueet

Abruzzo
Basilicata
Calabria
Campania
Latium
Marches
Molise
Umbria
Apulia
Sardinia
Sicily
Tuscany.

PORTUGALI

Alueet

Santarem
Lisbon
Setubal
Portalegre
Evora
Beja
Faro.

(*) Kukin näistä departementeista voidaan liittää johonkin yllä mainituista alueista.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1257/1999 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 2826/2000 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ²⁵,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ²⁶,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ²⁷,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ²⁸,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteiselle maatalouspolitiikalle perustamissopimuksen 33 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi on aiheellista tehostaa maaseudun kehittämiss politiikkaa lisäämällä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ²⁹ säädettyjen liitännäistoimenpiteiden määrää.
- (2) Yhteisön lainsäädäntöön perustuvien, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä viljelijöiden työturvallisuutta koskevien tiukkojen vaatimusten nopeampaa täytäntöönpanoa maatalousalalla olisi edistettävä. Näihin vaatimuksiin saattaa liittyä viljelijöitä koskevia uusia velvoitteita, joista aiheutuu tulonmenetyksiä tai lisäkustannuksia. Viljelijöille olisi voitava myöntää väliaikaista ja asteittain alenevaa tukea näiden vaatimusten täytäntöönpanosta aiheutuvien kustannusten osittaiseksi kattamiseksi.
- (3) Vaatimusten noudattamista koskevan toimenpiteen käyttöönoton vuoksi tukea, jota viljelijöille myönnetään asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti maatalouden rajoitusten täytäntöönpanoon ympäristörajoitteisilla alueilla, olisi vastedes myönnettävä myös luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetusta neuvoston direktiivistä 79/409/ETY ³⁰ sekä luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston

²⁵ EYVL C ..., ..., s. ...

²⁶ EYVL C ..., ..., s. ...

²⁷ EYVL C ..., ..., s. ...

²⁸ EYVL C ..., ..., s. ...

²⁹ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

³⁰ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/49/EY (EYVL L 223, 13.8.1997, s. 9).

suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetusta neuvoston direktiivistä 92/43/ETY³¹ johtuvien rajoitusten täytäntöönpanoon.

- (4) [Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä] annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../...³² säädetyillä maatalojen neuvontajärjestelmillä pyritään määrittelemään ja ehdottamaan parannuksia nykyiseen tilanteeseen lakisääteisten ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä viljelijöiden työturvallisuutta koskevien vaatimusten noudattamisen osalta. Viljelijöille olisi myönnettävä tukea tällaisten neuvontapalvelujen käyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin.
- (5) Viljelijöitä olisi kannustettava noudattamaan tiukkoja eläinten hyvinvoinnin vaatimuksia. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 maatalouden ympäristöohjelmaa koskevan luvun soveltamisalaa olisi laajennettava sisällyttämällä siihen tuki, jota viljelijöille myönnetään sitoumuksesta noudattaa lakisääteisiä vähimmäisvaatimuksia tiukempia vaatimuksia kotieläintuotannossa.
- (6) Kokemus on osoittanut, että maaseudun kehittämiss politiikassa elintarvikkeiden laadun parantamiseksi sovellettuja välineitä on lisättävä ja tehostettava.
- (7) Viljelijöitä olisi kannustettava osallistumaan yhteisön tai kansallisen tason elintarvikkeiden laadunparantamisohjelmiin. Ohjelmiin osallistumisesta saattaa aiheutua ylimääräisiä kustannuksia ja velvoitteita, joista ei markkinoilla saada täyttä korvausta. Näihin ohjelmiin osallistuville viljelijöille olisi näin ollen myönnettävä tilapäistä tukea.
- (8) Kuluttajille olisi annettava tietoa yhteisön tai kansallisten elintarvikkeiden laadunparannusohjelmien mukaisesti tuotetuista tuotteista ja niiden erityislaadusta. Tuottajaryhmille olisi myönnettävä tukea kuluttajien valistamista sekä jäsenvaltioiden maaseudun kehittämissuunnitelmiin kuuluvien ohjelmien mukaisesti tuotettujen tuotteiden menekinedistämistä varten. Jotta vältetään maataloustuotteiden menekinedistämistoimien mahdollinen päällekkäisyys sisämarkkinoilla, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2826/2000³³ säädetty yhteisön tuki olisi poistettava vuodesta 2005.
- (9) Uusien liitännäistoimenpiteiden käyttöönotto edellyttää tiettyjen voimassa olevien säännösten selkeyttämistä. Selkeyttäminen on tarpeen erityisesti maatilainvestointeja sekä rahoitusta koskevien säännösten osalta.
- (10) Kauden 2000–2006 maaseudun kehittämissuunnitelmien täytäntöönpanosta tähän asti saatu kokemus osoittaa, että tiettyjä asetuksen (EY) N:o 1257/1999 säännöksiä on selkeytettävä ja yksinkertaistettava. Tämä koskee pääasiassa koulutukseen, metsitykseen sekä maaseutualueiden sopeuttamiseen ja kehittämiseen tarkoitettujen tukitoimenpiteiden soveltamisalaa ja yksityiskohtaista sisältöä.
- (11) Asetus (EY) N:o 1257/1999 olisi näin ollen muutettava vastaavasti,

³¹ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/62/EY (EYVL L 305, 8.11.1997, s. 42).

³² EYVL L ..., ..., s. ...

³³ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1257/1999 seuraavasti.

1) Lisätään 5 artiklaan kohdat seuraavasti:

"Ensimmäisessä kohdassa säädetyn investointituen myöntämisedellytysten on täyttyvä yksittäistä tukipäätöstä tehtäessä.

Jos investoinnit tehdään hiljattain käyttöön otettujen ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, näiden uusien vaatimusten noudattamiseen voidaan myöntää tukea. Tällaisissa tapauksissa viljelijöille voidaan myöntää lisääikaa, jos näiden vähimmäisvaatimusten noudattaminen edellyttää erityisten ongelmien ratkaisua, johon tarvitaan lisääikaa."

2) Korvataan 9 artiklan toisen kohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

"- valmentamaan viljelijöitä ja muita maataloustoimintaa harjoittavia henkilöitä tuotannon laadulliseen uudistamiseen, maisemanhoidon ja -parannuksen kanssa yhteen sopivien tuotantomenetelmien käyttöön, ympäristönsuojeluun, hygieniaa koskeviin vaatimuksiin, eläinten hyvinvointiin sekä taloudellisesti kannattavan tilan hoidon edellyttämien taitojen hankkimiseen, ja"

3) Korvataan 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Viljelijöitä voidaan tukea maksamalla korvauksia kustannuksista ja tulonmenetyksistä, jotka aiheutuvat direktiivien 79/409/ETY * ja 92/43/ETY ** täytäntöönpanon edellyttämien maatalouden rajoitusten soveltamisesta ympäristörajoitteisilla alueilla silloin, kun korvaukset ovat tarpeen kyseisten direktiivien täytäntöönpanosta johtuvien erityisongelmien ratkaisemiseksi.

* EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

** EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7."

4) Lisätään II osastoon V luvun jälkeen luku seuraavasti:

**"V a LUKU
VAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN**

21 a artikla

Tuella, jonka tarkoituksena on auttaa viljelijöitä sopeutumaan yhteisön lainsäädäntöön perustuviin, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin, on edistettävä seuraavien tavoitteiden toteutumista:

- a) yhteisön tiukkojen vaatimusten nopeampi täytäntöönpano jäsenvaltioissa;
- b) näiden vaatimusten noudattaminen maataloilla;
- c) [yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä] annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o*** säädettyjen maatilojen neuvontapalvelujen käyttäminen

maatalousyritysten toiminnan arvioimiseksi ja niiden parannusten, joita kyseisen asetuksen lakisääteiset hoitovaatimukset edellyttävät, määrittelemiseksi.

*** EYVL L

21 b artikla

1. Viljelijöille, joiden on noudatettava yhteisön lainsäädäntöön perustuvia ja hiljattain kansalliseen lainsäädäntöön sisällytettyjä tiukkoja vaatimuksia, voidaan myöntää tilapäistä tukea aiheutuneiden kustannusten ja tulonmenetysten osittaiseksi korvaamiseksi.
2. Tukea voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajaksi siitä päivästä alkaen, jona vaatimus tulee yhteisön lainsäädännön mukaan pakolliseksi.

Jotta vaatimuksen noudattamiseen voidaan myöntää tukea, vaatimuksen tulisi sisältää maatalouskäytäntöä koskevia uusia velvoitteita tai rajoituksia, jotka vaikuttavat huomattavasti maatalan tavanomaisiin toimintakustannuksiin ja koskevat merkittävää viljelijäjoukkoa maaseudun kehittämissuunnitelmaan kuuluvalla alueella.

Niiden direktiivien osalta, joiden täytäntöönpanon määräaika on ylittynyt ja joita ei vielä ole pantu moitteettomasti täytäntöön jäsenvaltiossa, voidaan tukea myöntää enintään viiden vuoden ajaksi [*tämän asetuksen voimaantulopäivä*] alkaen.

3. Tukea ei makseta, jos vaatimuksen noudattamatta jättäminen johtuu siitä, että tukea hakenut viljelijä on jättänyt noudattamatta osaksi kansallista lainsäädäntöä jo saatettuja vaatimuksia.

21 c artikla

1. Tuki maksetaan vuosittain kiinteämääräisenä, asteittain alenevana ja tasaerinä. Jäsenvaltioiden on mukautettava kuhunkin vaatimukseen liittyvän tuen määrää vaatimuksen soveltamisen edellyttämien velvoitteiden tason perusteella. Tuki on vahvistettava sen tasoiseksi, että ylisuuret korvaukset vältetään. Investointeihin liittyviä kustannuksia ei oteta huomioon määritettäessä vuosittaisen tuen tasoa.
2. Tuen tilakohtaiset enimmäismäärät vuotta kohden vahvistetaan liitteessä.

21 d artikla

1. Tukea voidaan myöntää viljelijöille sellaisten maatilapalvelujen käyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin, joilla määritellään ja tarvittaessa ehdotetaan lakisääteisiä ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä viljelijöiden työturvallisuutta koskevien vaatimusten soveltamiseen liittyviä parannuksia.
2. Maatilojen neuvontapalvelujen, joihin tukea voidaan myöntää, on oltava [yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä] annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o .../... III luvun II osaston mukaisia.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen neuvontapalvelujen ensimmäiseen käyttökertaan myönnettävä tuki voi olla enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, eikä se saa ylittää liitteessä vahvistettuja tukikelpoisia enimmäismääriä."

- 5) Lisätään 22 artiklan toisen kohtaan luetelmakohta seuraavasti:
- "- eläinten hyvinvoinnin parantamista."
- 6) Korvataan 23 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- "Maatalouden ympäristösitoumuksiksi ei riitä tavanomaisten hyvien maatalouskäytänteiden, kotieläintuotanto mukaan luettuna, soveltaminen."
- 7) Muutetaan 24 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- "Investointeihin liittyviä kustannuksia ei oteta huomioon vuotuisen tuen tasoa laskettaessa. Sitoumusten täyttämisen edellyttämistä tuottamattomista investoinneista aiheutuvat kustannukset voidaan ottaa huomioon vuotuisen tuen tasoa laskettaessa."
- b) korvataan 2 kohdan toinen virke seuraavasti:
- "Kun tuki lasketaan pinta-alan perusteella, määrät perustuvat tilan siihen alaan, johon maatalouden ympäristösitoumuksia sovelletaan."
- 8) Lisätään II osastoon VI luvun jälkeen luku seuraavasti:

"VI a LUKU ELINTARVIKKEIDEN LAATU

24 a artikla

Maataloustuotteiden laadun parantamiseen tähtäävien tuotantomenetelmien ja tällaisten tuotteiden menekinedistämisen tuella on edistettävä seuraavia tavoitteita:

- a) 24 b artiklassa määriteltyjen elintarvikkeiden laatuohjelmien mukaisten tuotteiden tai tuotantoprosessien laatua koskevien takeiden antaminen kuluttajille,
- b) lisäarvon saaminen maatalouden alkutuotteille sekä markkinamahdollisuuksien lisääminen,
- c) tietojen antaminen kuluttajille tällaisten tuotteiden saatavuudesta ja niiden erityislaadusta.

24 b artikla

1. Tukea myönnetään viljelijöille, jotka osallistuvat vapaaehtoisesti yhteisön tai jäsenvaltion toteuttamiin elintarvikkeiden laatuohjelmiin, joissa perustamissopimuksen liitteessä I mainittujen maataloustuotteiden, kalastustuotteita lukuun ottamatta, tuotannolle on asetettu erityisiä vaatimuksia ja jotka ovat 2 tai 3 kohdan mukaisia.

Tuki koskee ainoastaan ihmisravinnoksi tuotettuja tuotteita.

2. Tukea voidaan myöntää seuraaviin Euroopan yhteisön laatuohjelmiin:
- a) maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92 ****,

- b) maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2082/92 *****,
 - c) maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2092/91 *****,
 - d) viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 määritetyllä alueella tuotettuja laatuviinejä koskeva VI osasto *****.
- **** EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.
 ***** EYVL L 208, 27.7.1992, s. 9.
 ***** EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.
 ***** EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

3. Tukea voidaan myöntää jäsenvaltioiden hyväksymiin elintarvikkeiden laatuohjelmiin, jotka täyttävät a–e kohdassa mainitut perusteet:
 - a) kyseisten ohjelmien mukaisesti tuotetun lopputuotteen erityislaadun on perustuttava tuotantomenetelmiä koskeviin yksityiskohtaisiin vaatimuksiin, joilla taataan:
 - i) erityiset laatuominaisuudet, tai
 - ii) kansanterveyden, eläinten ja kasvien terveyden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun kannalta laadukkaampi lopputuote, kuin mitä kaupallista hyödykettä koskevassa standardissa vaaditaan.
 - b) Ohjelmiin on sisällyttävä sitovat tuote-eritelvät ja niiden noudattamista koskeva velvoite, jota riippumaton tarkastuslaitos valvoo.
 - c) Kaikki tuottajat voivat osallistua ohjelmiin.
 - d) Ohjelmien on oltava avoimia, ja niillä on taattava tuotteiden täydellinen jäljitettävyys.
 - e) Ohjelmissa on otettava huomioon nykyiset tai ennakoidut markkinamahdollisuudet.
4. Tukea ei voida myöntää ohjelmiin, joiden yksinomainen tarkoitus on varmistaa yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaisten pakollisten vaatimusten noudattamisen tiukempi valvonta.

24 c artikla

1. Tuki maksetaan vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka tilakohtainen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä. Tuen taso määritellään tuettuihin ohjelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan ja siten, että ylisuuret korvaukset vältetään.
2. Tukea voidaan myöntää enintään viisi vuotta.

24 d artikla

1. Tuki myönnetään tuottajaryhmille sellaisia maataloustuotteita tai elintarvikkeita koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin, jotka on tuotettu 24 b artiklassa määriteltyjen ja jäsenvaltioiden 24 a, 24 b ja 24 c artiklassa säädetyn toimenpiteen

mukaisesti tukikelpoisiksi katsomien yhteisön tai kansallisten elintarvikkeiden laatuohjelmien mukaisesti.

2. Tuki myönnetään tiedotus-, menekinedistämis- ja mainontatoimiin.
3. Tuki on enintään 70 prosenttia toimen tukikelpoisista kustannuksista.

9) Korvataan 29 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäljempänä 30 ja 32 artiklassa säädettyä tukea myönnetään ainoastaan sellaisille metsille ja aloille, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän yhdistystensä tai kuntien tai kuntayhtymien omistuksissa. Tätä rajoitusta ei sovelleta 30 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyihin toimenpiteisiin, jotka koskevat investointeja metsien taloudellisen, ekologisen tai yhteiskunnallisen arvon merkittävään kohentamiseen, eikä 30 artiklan 1 kohdan kuudennessa luetelmakohdassa säädettyihin toimenpiteisiin."

10) Korvataan 29 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Tässä luvussa sellaisille alueille, jotka on luokiteltu osana yhteisön toimintaa metsäpalojen torjumiseksi suuren tai keskisuuren metsäpalovaaran alueiksi, ehdotettujen toimenpiteiden on oltava jäsenvaltioiden kyseisten alueiden osalta esittämien metsiensuojelusuunnitelmien mukaisia."

11) Korvataan 30 artiklan 1 kohdan viimeinen luetelmakohta seuraavasti:

"- luonnononnettomuuksien ja tulipalojen vahingoittamien metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja asianmukaisten torjuntatoimien käyttöönotto."

12) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Perustamiskustannusten lisäksi tuki voi sisältää:

- vuotuisen palkkion metsitetyltä hehtaarilta hoitokustannusten korvaamiseksi viiden vuoden ajan,
- vuotuisen palkkion hehtaarilta metsityksestä johtuvien tulonmenetysten korvaamiseksi enintään 20 vuoden ajan maata ennen metsitystä hyödyntäneille viljelijöille tai heidän yhdistyksilleen tai muulle yksityisoikeudelliselle henkilölle."

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos tukea myönnetään julkisten viranomaisten omistaman maatalousmaan metsitykseen, se kattaa ainoastaan perustamiskustannukset.

c) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jos kyseessä on nopeakasvuisten lajien lyhytkiertoviljely, metsitystukea myönnetään ainoastaan perustamiskustannuksiin.

13) Muutetaan 33 kohdan toinen kohta seuraavasti:

a) korvataan kolmas ja neljäs luetelmakohta seuraavasti:

- "- neuvonta-, lomitus- ja tilanhoitopalvelujen perustamista,
- laadukkaiden maataloustuotteiden pitämistä kaupan sekä laatuohjelmien laatimista,"

b) Lisätään luetelmakohta seuraavasti:

- "- paikallisten kumppaneiden hallinnoimia yhdennettyjä maaseudun kehittämisstrategioita."

14) Lisätään 34 artiklan toisen kohtaan kaksi luetelmakohtaa seuraavasti:

- "- vaatimusten noudattamista koskevien toimenpiteiden edellytykset (Va luku)
- elintarvikkeiden laatua koskevien toimenpiteiden edellytykset (VI a luku)".

15) Korvataan 35 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- "1. Yhteisön tuki varhaiseläkkeisiin (10, 11 ja 12 artikla), epäsuotuisille ja ympäristörajoitteisille alueille (13–21 artikla), vaatimusten noudattamiseen (21 a–21 d artikla), maatalouden ympäristöohjelmalle (22, 23 ja 24 artikla), elintarvikkeiden laatuohjelmille (24 a–24 d artikla) ja metsitykseen (31 artikla) rahoitetaan EMOTR:n tukiosastosta kaikkialla yhteisössä."

16) Korvataan 37 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

- " tutkimushankkeita koskeviin toimenpiteisiin eikä neuvoston päätöksen 90/424/ETY ***** mukaisesti yhteisörahoitusta saaviin toimenpiteisiin."

***** EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.

17) Lisätään 51 artiklaan kohta seuraavasti:

- "5. Valtiontuki viljelijöille yhteisön lainsäädäntöön perustuviin, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin sopeutumiseen, on kielletty, ellei se täytä 21 a, 21 b ja 21 c artiklassa säädettyjä edellytyksiä. Edellä 21 c artiklan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittävää lisätukea voidaan kuitenkin myöntää auttamaan viljelijöitä noudattamaan yhteisön vähimmäisvaatimuksia tiukempaa kansallista lainsäädäntöä.

Jos asiasta ei ole säädetty yhteisön lainsäädännössä, valtiontuki viljelijöille kansalliseen lainsäädäntöön perustuviin, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin sopeutumiseen, on kielletty, ellei se täytä 21 a, 21 b ja 21 c artiklassa säädettyjä asiaa koskevia edellytyksiä. Edellä 21 c artiklan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittäviä lisätukia voidaan myöntää saman artiklan 1 kohdan mukaisesti perustelluissa tapauksissa."

18) Korvataan liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 2826/2000 1 päivästä tammikuuta 2005.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE
"LIITE
TUEN MÄÄRÄT

Artikla	Tarkoitus	euroa	
8(2)	Aloitustuki	25 000	
12(1)	Varhaiseläke	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	luopujaa ja vuotta kohti kokonaismäärä luopujalta työntekijää ja vuotta kohti kokonaismäärä työntekijältä
15(3)	Luonnonhaittakorvauksen vähimmäismäärä	25 (**)	maatalouteen käytettyä hehtaaria kohti
	Luonnonhaittakorvauksen enimmäismäärä	200 (***)	maatalouteen käytettyä hehtaaria kohti
16	Tuen enimmäismäärä	200	hehtaaria kohti
21c	Tuen enimmäismäärä	10 000	tilaa kohti
21 d	Maatilojen neuvontapalvelut	1 500	neuvontapalvelua kohti
24(2)	Yksivuotiset viljelmät	600	hehtaaria kohti
	Erikoistuneet monivuotiset viljelmät	900	hehtaaria kohti
	Muu maankäyttö	450	hehtaaria kohti
	Kasvatuksesta luopumisen vuoksi uhanalaiset paikalliset rodut	200 (****)	nautayksikköä kohti
	Eläinten hyvinvointi	500	nautayksikköä kohti
24 c	Tuen enimmäismäärä	1 500	tilaa kohti
31(4)	Vuotuinen enimmäispalkkio metsityksestä aiheutuvien tulonmenetysten korvaamiseksi		
	- viljelijöille tai heidän yhdistyksilleen	725	hehtaaria kohti
	- muille yksityisoikeudellisille henkilöille	185	hehtaaria kohti
32(2)	Tuen vähimmäismäärä	40	hehtaaria kohti
	Tuen enimmäismäärä	120	hehtaaria kohti

(*) Vuosittaisia enimmäistukia, joita koskee luopujakohtainen enimmäismäärä, voidaan lisätä aina kaksinkertaisiksi asti ottaen huomioon alueiden tilojen taloudellinen rakenne ja tavoite nopeuttaa maatalouden rakenteiden mukauttamista.

(**) Tätä määrää voidaan alentaa eräiden alueiden tilojen erityisen maantieteellisen sijainnin tai talouden rakenteen huomioon ottamiseksi sekä ylisuurten korvausten välttämiseksi 15 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti.

(***) Tätä määrää voidaan korottaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa eräiden alueiden erityisten ongelmien huomioon ottamiseksi.

(****) Tätä määrää voidaan korottaa poikkeustapauksissa eräisiin rotuihin liittyvien erityisvaatimusten huomioon ottamiseksi. Nämä vaatimukset olisi perusteltava maaseudun kehittämissuunnitelmissa."

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

viljan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ³⁴,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ³⁵,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ³⁶,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ³⁷,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen olisi liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen olisi erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan.
- (2) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on saavuttaa perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteet. Markkinoiden vakauttamiseksi ja kohtuullisen elintason varmistamiseksi vilja-alalla toimivalle maatalousväestölle on tarpeen säätää sisämarkkinatoimenpiteistä, joihin sisältyvät erityisesti interventiojärjestelmä sekä yhteinen tuonti- ja vientijärjestelmä..
- (3) Viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1766/92 ³⁸ on muutettu huomattavasti useita kertoja. Koska on tarpeen tehdä uusia muutoksia, kyseinen asetus olisi selkeyden vuoksi korvattava. Asetus (ETY) N:o 1766/92 olisi näin ollen kumottava.
- (4) Asetuksessa (ETY) N:o 1766/92 säädetään, että markkinointivuodesta 2002/03 alkaen sovellettava, viljan interventiohinnan lopullista alentamista koskeva päätös tehdään markkinoiden kehityksen perusteella. Sisämarkkinahintojen on pysyttävä mahdollisimman yhdenmukaisina maailmanmarkkinahintojen kanssa. Tämän vuoksi markkinajärjestelyssä myönnettävää tukea olisi alennettava siten, että se perustuu vähemmän taattuihin hintoihin. Interventio on otettava käyttöön todellisenä turvaverkkona. Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY)

³⁴ EYVL C ..., ..., s. ...

³⁵ EYVL C ..., ..., s. ...

³⁶ EYVL C ..., ..., s. ...

³⁷ EYVL C ..., ..., s. ...

³⁸ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21. asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1).

N:o 1251/1999³⁹ säädetään viljan interventiohinnan lopullisen alentamisen vuoksi myönnettävästä korvauksesta. Tällaisesta korvauksesta säädetään nyt [yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä] ... päivänä ...kuuta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../...⁴⁰.

- (5) Markkinoiden toimivuuden parantamiseksi ja niiden hallinnon yksinkertaistamiseksi on tukihinnan alentamista koskevien viimeisten toimenpiteiden lisäksi asianmukaista luopua kuukausikorotuksista.
- (6) Vilja-alalla käyttöönotettu yksi interventiohintaa on johtanut merkittäviin rukiin interventiovarastoihin, koska yhteisön sisäisillä ja ulkoisilla markkinoilla ei ole ollut riittävästi myyntikanavia. Tämän vuoksi ruis olisi jätettävä interventiojärjestelmän ulkopuolelle.
- (7) Interventioelinten olisi voitava erityisolosuhteissa toteuttaa näihin tilanteisiin mukautettuja interventiotimenpiteitä. Interventiojärjestelmien tarvittavan yhdenmukaisuuden säilyttämiseksi erityisolosuhteet olisi kuitenkin arvioitava ja asianmukaisista toimenpiteistä päätettävä yhteisön tasolla.
- (8) Interventiohinnan käyttöönotto todellisenä turvaverkkona edellyttää viljatärkkelyksen tuotantotuen poistamista.
- (9) Muun kuin viljatärkkelyksen tuotantoa on aina koskenut viljan yhteinen markkinajärjestely. Viljatärkkelystä koskevan erityisjärjestelyn poistaminen edellyttää, että muuta kuin viljatärkkelystä koskeva järjestelmä poistetaan tämän asetuksen soveltamisalasta.
- (10) Vilja-alan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää yhtenäisen kauppajärjestelmän käyttöönottoa yhteisön ulkorajoilla. Interventiojärjestelmää täydentävä kauppajärjestelmä sisältää tuontitulli- ja vientitukijärjestelmän, ja sen avulla yhteisön markkinat saataneen periaatteessa vakaantumaan. Kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin. Vientitukijärjestelmää on sovellettava viljaa sisältäviin jalostettuihin tuotteisiin, jotta ne pääsevät osallisiksi maailmanmarkkinoista.
- (11) Jotta kolmansien maiden kanssa käytävän viljakaupan määrää voidaan seurata, on säädettävä tuonti- tai vientitodistusten myöntämisestä niihin liittyvine vakuusvaatimuksineen, joilla taataan todistushakemuksen kohteena olevien toimien toteutuminen.
- (12) Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten mukaisesti maataloustuotteisiin sovellettavat tullit vahvistetaan yleensä yhteisessä tullitariffissa. Eräiden viljojen osalta on kuitenkin tarpeen säätää poikkeuksista lisämekanismien käyttöönoton vuoksi.
- (13) Tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista yhteisön markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuisien vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonnilta olisi edellytettävä lisätuontitullia, jos tietyt edellytykset täyttyvät.
- (14) On aiheellista antaa tietyin edellytyksin komissiolle valtuudet avata ja hallinnoida perustamissopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai muista neuvoston antamista säädöksistä johtuvia tariffikiintiöitä.
- (15) Yhteisön osallistuminen viljan kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää kolmansiin maihin suuntautuvalle viennille yhteisön hintojen ja

³⁹ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1038/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 16).

⁴⁰ EYVL L ..., ..., s. ...

maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa WTO-maataloussopimuksen⁴¹ mukaista tukea. Tällaiseen vientitukeen olisi sovellettava määrällisiä ja arvoon perustuvia rajoituksia.

- (16) Vientitukia vahvistettaessa arvoon perustuvien rajoitusten noudattaminen voidaan varmistaa valvomalla, että tuet maksetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston sääntöjen mukaisesti. Valvontaa voidaan helpottaa vientitukien pakollisella ennakkovahvistuksella; eriytetyn tuen osalta olisi kuitenkin sallittava ennalta vahvistetun määräraikan muuttaminen maantieteellisellä alueella, jolla sovelletaan yhtenäistä tuen määrää. Jos määräraikkaa muutetaan, olisi maksettava todelliseen määräraikkaan sovellettavaa vientitukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräraikkaan sovellettavan tuen määrä.
- (17) Määrällisten rajoitusten noudattamisen varmistaminen edellyttää luotettavan ja tehokkaan seurantajärjestelmän käyttöönottoa. Tätä varten vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava vientitodistus. Vientitukia olisi myönnettävä käytettävissä olevien rajojen mukaisesti kunkin tuotteen erityistilanteen mukaan. Poikkeukset säännöistä olisi sallittava ainoastaan perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomille jalostetuille tuotteille, joihin ei sovelleta määrään liittyviä rajoituksia, sekä elintarvikeaputoimille, joihin ei sovelleta mitään rajoituksia. Olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa hallintosääntöjen tiukasta noudattamisesta sellaisten tuotteiden osalta, joiden tuettu vienti ei todennäköisesti ylitä vahvistettuja enimmäismääriä.
- (18) Olisi säädettävä mahdollisuudesta säännellä sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttöä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää sen käyttö kokonaan tai osittain siltä osin kuin on sen moitteettoman toiminnan kannalta tarpeen.
- (19) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla. Sisämarkkina- ja tullimekanismi voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi. Tällaisessa tapauksessa yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä. Näiden toimenpiteiden olisi oltava WTO-sopimuksista johtuvien velvoitteiden mukaisia.
- (20) Koska maailmanmarkkinahinnat vaikuttavat sisäisiin hintoihin, olisi säädettävä asianmukaisista toimenpiteistä, jotka on toteutettava sisämarkkinoiden vakauttamiseksi.
- (21) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa yhteisiin hintoihin perustuvien yhtenäismarkkinoiden asianmukaisen toiminnan. Valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä olisi siis sovellettava tähän yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluiin tuotteisiin.
- (22) Koska vilja-alan yhteismarkkinat kehittyvät jatkuvasti, jäsenvaltioiden ja komission olisi annettavat toisilleen tiedoksi kaikki tällaiseen kehitykseen liittyvät tiedot.
- (23) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁴² mukaisesti.
- (24) Käytännön ja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi komission olisi kiireellisissä tapauksissa sallittava toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.
- (25) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁴³ mukaisesti.

⁴¹ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

⁴² EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (26) Viljan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätty tavoitteet.
- (27) Siirtyminen asetuksen (ETY) N:o 1766/92 mukaisista järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin voi aiheuttaa vaikeuksia, joita tämä asetus ei koske. Tällaisten vaikeuksien selvittämiseksi komission olisi voitava hyväksyä siirtymätoimenpiteitä.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku Johdantösäännökset

1 artikla

Viljan yhteinen markkinajärjestely kattaa sisämarkkinat ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan, ja se koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Kuvaus
a) 0709 90 60	Tuore tai jäähdytetty sokerimaissi
0712 90 19	Kuivattu sokerimaissi, kokonainen, paloiteltu, viipaloitu, rouhittu tai jauhettu, mutta ei enempää valmistettu, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi
100190 91	Tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja
100190 99	Spelttivehnä, tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00	Kaura
1005 10 90	Maissin, muun kuin hybridimaissin siemenet
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenet
1007 00 90	Durransiemenet, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
b) 1001 10	Durumvehnä
c) 1101 00 00	Hienot vehnäjauhot sekä vehnän ja rukiin sekajauhot
1102 10 00	Hienot ruisjauhot
1103 11	Vehnästä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot
1107	Maltaat, myös paahdetut
d)	Liitteessä I luetellut tuotteet

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä heinäkuuta ja päättyy seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

3 artikla

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta [yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä] ... päivänä ...kuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../2003 säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

II luku **Sisämarkkinat**

4 artikla

1. Interventioviljan interventiohinnaksi vahvistetaan 95,35 euroa tonnilta.
2. Interventiohintaa koskee purkamaton varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa. Se koskee kullekin viljalajille varattuja kaikkia yhteisön interventiokeskuksia.
3. Tässä asetuksessa vahvistettuja hintoja voidaan muuttaa markkina- ja tuotantotilanteen kehityksen mukaan perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden nimeämät interventioelimet ostavat niille tarjotun yhteisössä korjatun tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran, maissin ja durran, jos tarjoukset täyttävät tietyt erityisesti laatua ja määrää koskevat vaatimukset.
2. Ostot voidaan tehdä ainoastaan seuraavina interventiojaksoina:
 - a) 1 päivästä elokuuta 30 päivään huhtikuuta Kreikassa, Espanjassa, Italiassa ja Portugalissa;
 - b) 1 päivästä joulukuuta 30 päivään kesäkuuta Ruotsissa;
 - c) 1 päivästä marraskuuta 31 päivään toukokuuta muissa jäsenvaltioissa.

Jos Ruotsin interventiojakso johtaa siihen, että 1 kohdassa lueteltuja tuotteita saatetaan muista jäsenvaltioista interventioon Ruotsiin, tilanteen korjaamiseksi vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Ostot tehdään interventiohinnan perusteella, ja tätä hintaa alennetaan tai korotetaan tarvittaessa laadun mukaan.

6 artikla

Noudattaen 24 artiklan 2 kohdassa menettelyä vahvistetaan 4 ja 5 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti:

- a) interventiokeskusten määrittämistä;
- b) vähimmäisvaatimuksia, jotka kunkin viljalajin erityisesti laadun ja vähimmäismäärän osalta on täytettävä interventiota varten;
- c) interventioon sovellettavia alennus- ja korotustaulukoita;
- d) interventioelinten toteuttaman haltuunoton menettelyjä ja edellytyksiä;

- e) interventioelinten toteuttamaa markkinoille saattamista koskevia menettelyjä ja edellytyksiä.

7 artikla

1. Markkinatilanteen vaatiessa voidaan toteuttaa erityisiä interventiotöimenpiteitä.

Tällaisista interventiotöimenpiteistä voidaan päättää erityisesti, jos yhdellä tai useammalla yhteisön alueella markkinahinnat laskevat tai uhkaavat laskea suhteessa interventiohintaan.

2. Erityisten interventiotöimenpiteiden laadusta ja soveltamisesta sekä näiden töimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden markkinoille saattamisen edellytyksistä ja menettelyistä tai muun käytön edellytyksistä päätetään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III luku

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

8 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuonti yhteisöön tai niiden vienti yhteisöstä edellyttää tuonti- tai vientitodistusta.

Jäsenvaltioiden on annettava todistus kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä ja tämän rajoittamatta 11–16 artiklan soveltamiseksi toteutettavien töimenpiteiden soveltamista.

Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa koko yhteisössä. Todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuus, jolla taataan, että tuotteet tuodaan tai viedään todistuksen voimassaoloaikana. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos tuonti tai vienti ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu vain osittain.

2. Todistusten voimassaoloaika ja muut tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

I JAKSO

TUONTIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

9 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tuontitulleja.
2. CN-koodeihin 1001 90 91, ex 1001 90 99, 1002, ex 1005, lukuun ottamatta hybridisiemeniä, ja 1007 00 90 kuuluvien tuotteiden tuontitulli on samansuuruinen kuin 4 artiklassa säädetty interventiohint, joka on voimassa kyseisten tuotteiden osalta tuonnissa ja jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetykseen sovellettava cif-tuontihinta; kyseinen tuontitulli ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tulli.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullin laskemiseksi kyseisessä kohdassa tarkoitetuille tuotteille vahvistetaan edustavat cif-tuontihinnat. Nämä edustavat cif-tuontihinnat vahvistetaan säännöllisesti.
4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Yksityiskohtaisissa säännöissä määritetään erityisesti:

- a) korkealaatuisen tavallisen vehnän vähimmäisvaatimukset;
- b) huomioon otettavat hintanoteeraukset;
- c) mahdollisuus antaa toimijoille erityistapauksissa tilaisuus saada tietää sovellettavan maksun suuruus ennen kyseisen tavaraerän saapumista.

10 artikla

1. Rajoittamatta 9 artiklan 2 kohdan soveltamista tiettyjen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman tällaisen 9 artiklassa säädetyn tullin alaisen tuotteen tuonnille vahvistetaan lisätuontitulli, jos komission 4 kohdan mukaisesti määrittämät edellytykset täyttyvät, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos lisätullin vaikutukset olisivat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Jos tuontihinta alittaa tason, jonka yhteisö on ilmoittanut Maailman kauppajärjestölle ("käynnistyshinta"), voidaan vahvistaa lisätuontitulli.

Jos tuonnin määrä minä tahansa vuonna, jona 1 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia vaikutuksia ilmenee tai todennäköisesti ilmenee, ylittää markkinoille pääsyn mahdollisuuksiin perustuvan tason, joka määritellään prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta ("käynnistysmäärä"), voidaan vahvistaa lisätuontitulli.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista lisätuontitullia vahvistettaessa huomioon otettavat tuontihinnat määritellään kyseisen lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä täsmennetään erityisesti tuotteet, joihin lisätuontitulleja voidaan soveltaa.

11 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt otetaan käyttöön ja niitä hallinnoidaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Tariffikiintiöitä voidaan hallinnoida soveltamalla yhtä seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmää:

- a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustava menetelmä ("ensin tullutta palvellaan ensin" -periaate);
- b) jätetyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä ("samanaikaisen tarkastelun" menetelmä);
- c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat" -menetelmä).

Muita asianmukaisia menetelmiä voidaan ottaa käyttöön. Menetelmissä on vältettävä kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa perusteetonta syrjintää.

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava riittävästi huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä vuosittaisista tariffikiintiöistä, jotka on tarvittaessa jaettava asianmukaisesti vuoden ajalle, ja määriteltävä sovellettava valvontamenetelmä. Sääntöihin on myös tarvittaessa sisällyttävä:
 - a) takuut tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;
 - b) edellä a alakohdassa mainitut takuut todistavan asiakirjan hyväksyminen;
 - c) tuontitodistusten myöntämisedellytykset ja voimassaoloaika.

Espanjan 2 000 000 maissitonnin ja 300 000 durratonnin tuontitariffikiintiön sekä Portugalin 500 000 maissitonnin tuontitariffikiintiön osalta yksityiskohtaisiin sääntöihin on sisällyttävä myös säännökset, jotka ovat tarpeen tariffikiintiötuonnin ja tarvittaessa kyseisten jäsenvaltioiden interventioelinten tuomien määrien julkisen varastoinnin ja kyseisten jäsenvaltioiden markkinoille saattamisen toteuttamiseksi.

II JAKSO VIENTIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

12 artikla

1. Jotta seuraavia tuotteita voitaisiin viedä niiden maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella perustamissopimuksen 300 a artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, kyseisten noteerausten tai hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella:
 - a) edellä 1 artiklassa luetellut tuotteet, jotka viedään sellaisinaan;
 - b) edellä 1 artiklassa luetellut tuotteet, jotka viedään liitteessä II lueteltuina tuotteina.Vientituki b alakohdassa tarkoitetuille tuotteille ei saa olla suurempi kuin sellaisenaan vietäviin tuotteisiin sovellettavan vientituen määrä.
2. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen on käytettävä menetelmää, joka:
 - a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää suurten ja pienten toimijoiden välillä;
 - b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnosta aiheutuvat vaatimukset otetaan huomioon;
 - c) ei aiheuta syrjintää kyseisten toimijoiden välillä.
3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan, jos maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät. Tuet vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Vientituet voidaan vahvistaa:
 - a) määräajoin;

- b) sellaisia tuotteita koskevilla tarjouskilpailuilla, joiden osalta on aiemmin säädetty kyseisestä menettelystä.

Komissio voi tarvittaessa jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa säännöllisin määräajoin vahvistettavaa vientitukea muuna ajankohtana.

13 artikla

1. Sellaisenaan vietävien 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta vientitukea myönnetään vain asianomaisen pyynnöstä tämän esittäessä vientitodistuksen.
2. Sellaisenaan vietävien 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden vientiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa vientitukea ja eriytetyn tuen osalta vientitukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan:
 - a) todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan;
tai tapauksen mukaan
 - b) todelliseen määräpaikkaan, jos se ei ole sama kuin todistuksessa mainittu määräpaikka. Tällöin sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa mainittuun määräpaikkaan sovellettava määrä.

Tämän kohdan salliman jouston väärinkäytön ehkäisemiseksi voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan säännökset voidaan ulottaa koskemaan liitteessä II lueteltuina tuotteina vietäviä 1 artiklassa lueteltuja tuotteita asetuksen (EY) N:o 3448/93⁴⁴ 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan kyseistä menettelyä noudattaen.
4. Edellä 1 ja 2 kohdasta voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

On mahdollista vahvistaa vientitukiin sovellettava tasausmaksu 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi kuitenkin tarvittaessa muuttaa korjausmaksuja.

Tätä kohtaa voidaan soveltaa 1 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin, jotka viedään liitteessä II lueteltuina tuotteina.

15 artikla

Tiettyjen viljoista saatavien alkoholipitoisten juomien valmistuksen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vientitukien myöntämisperusteet ja valvontamenetelmät voidaan mukauttaa tarpeellisessa määrin tähän erityistilanteeseen.

⁴⁴ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.

16 artikla

Perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten rajoitusten noudattaminen taataan viiteajanjaksoille myönnettyjen, kyseisiin tuotteisiin sovellettavien vientitodistusten perusteella. WTO-maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viiteajanjakson päättymisen ei vaikuta vientitodistusten voimassaoloaikaan.

17 artikla

Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin sisältyvät jakamattomien ja käyttämättömien vientimäärien uudelleenjakamista koskevat säännökset, sekä erityisesti 15 artiklassa tarkoitettua mukauttamista koskevat säännöt vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Liitteen II muutokset tehdään samaa menettelyä noudattaen.

III JAKSO YHTEISET SÄÄNNÖKSET

18 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen viljan yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen kieltää sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön kokonaan tai osittain:
 - a) sellaisten 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta, joita on tarkoitus käyttää kyseisen artiklan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen; ja
 - b) erityistapauksissa sellaisten 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta, joita on tarkoitus käyttää liitteessä II lueteltujen tuotteiden valmistukseen.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy erittäin kiireellisesti ja jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön seurauksena. Neuvostolle ja jäsenvaltioille on ilmoitettava toimenpiteistä, jotka voivat olla voimassa enintään kuusi kuukautta ja joita on sovellettava viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa tämän pyynnön vastaanottamisesta.
3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission tekemän päätöksen neuvoston käsiteltäväksi viikon kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa tai kumota komission päätöksen tai muuttaa sitä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun päätös saatettiin sen käsiteltäväksi, komission päätös katsotaan kumotuksi.

19 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja nimikkeistön soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luokitteluun. Tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään
 - a) vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen;
 - b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

20 artikla

1. Jos yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen maailmanmarkkinahinnat saavuttavat tason, joka häiritsee tai on vaarassa häiritä tuotteiden saatavuutta yhteisön markkinoilla, ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä. Erityisen vakavissa hätätilanteissa tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa suojatoimenpiteinä.
2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

21 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, muiden kuin WTO:n jäsenten kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa aiheellisia toimenpiteitä siihen asti, kunnes tällainen häiriö tai häiriön uhka on poistunut.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jäsenvaltiolle annetaan tiedoksi kyseiset toimenpiteet, joita sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.
3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen päivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.
4. Tämän artiklan mukaisesti vahvistettuja säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita noudattaen.

IV luku Yleiset säännökset

22 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

23 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen ja viljaa koskevien kansainvälisten velvoitteiden noudattamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Tarvittavien tietojen määrittelyä sekä niiden toimittamista ja jakelua koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

24 artikla

1. Komissiota avustaa viljan hallintokomitea (jäljempänä 'komitea').
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.
Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan yksi kuukausi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

25 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

26 artikla

Toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa, päätetään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tiettyjen osien säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottomasti tarpeen.

27 artikla

Asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämisestä.

28 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

V luku Siirtymä- ja loppusäännökset

29 artikla

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 1766/92.
Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja viittaukset luetaan liitteessä III esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.
2. Siirtymäkauden toimenpiteistä voidaan päättää 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

30 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 2004/05.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

**Asetuksen 1 artiklan d alakohdassa tarkoitettu
LIITE I**

CN-koodi	Kuvaus
0714	Maniokki- (kassava-), arrow- ja salepjuuret, maa-artisokat, bataatit ja niiden kaltaiset runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös paloitetut tai pelleteiksi valmistetut; saagoydin
ex 1102	Muut hienot viljajauhot kuin vehnäjäuhot tai vehnän ja rukiin sekajauhot:
1102 20	- maissijauho
1102 90	- muut:
1102 90 10	- - ohrajaauho
1102 90 30	- - hienot kaurajauhot
1102 90 90	- - muut
ex 1103	Viljarouheet, karkeat viljajauhot ja viljapelletit, ei kuitenkaan alanimikkeen 1103 11 vehnä eikä alanimikkeiden 1103 19 50 ja 1103 20 50 riisi
ex 1104	Muulla tavoin käsitelty viljanjyvät (esim. kuoritut, valssatut, hiutaleiksi valmistetut, pyöristetyt, leikatut tai karkeasti rouhitut), ei kuitenkaan nimikkeen 1006 riisi eikä alanimikkeen 1104 19 91 riisihiutaleet; viljanjyvien alkiot, kokonaiset, valssatut, hiutaleiksi valmistetut tai jauhetut
1106 20	Nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot
ex 1108	Tärkkelys; inuliini:
	- Tärkkelys:
1108 11 00	- - vehnätärkkelys
1108 12 00	- - maissitärkkelys
1108 13 00	- - perunatarkkelys
1108 14 00	- - maniokkitärkkelys (kassavatarkkelys)
ex 1108 19	- - muu tärkkelys:
1108 19 90	- - - muut
1109 00 00	Vehnägluteeni, myös kuivattu
1702	Muut sokerit, myös kemiallisesti puhdas laktoosi, maltoosi, glukoosi ja fruktoosi (levuloosi), jähmeät; lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät sokerisiirapit; keinotekoinen hunaja, myös luonnonhunajan kanssa sekoitettuna; sokeriväri:
ex 1702 30	- glukoosi ja glukoosisiirappi, joissa ei ole lainkaan fruktoosia tai joissa sitä on vähemmän kuin 20 prosenttia kuivapainosta
	- - muut:
	- - - muut:
1702 30 91	- - - - valkoisena kiteisenä jauheena, myös kokoonpuristettuna
1702 30 99	- - - - muut
ex 1702 40	- glukoosi ja glukoosisiirappi, joissa on vähintään 20 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia fruktoosia kuivapainosta, ei kuitenkaan alanimikkeen 1702 40 10 isoglukoosi
ex 1702 90	- muut, myös inverttisokeri:
1702 90 50	- - maltodekstriini ja maltodekstriinisiirappi.
	- - sokeriväri:
	- - - muut:
1702 90 75	- - - - jauheena, myös kokoonpuristettuna
1702 90 79	- - - - muut
2106	Muualla kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex 2106 90	- muut:
	- - maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit:

	- - - muut:
2106 90 55	- - - - glukoosi- ja maltodekstriinisiirappi
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut:
ex 2303	Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet, sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet, rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2303 10	- tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet
2303 30 00	- rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet
2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 ja 2305 kuuluvat, jotka ovat peräisin:
2306 70 00	- maissinalkioista
2308	Muualla kuulumattomat kasviaineet ja kasviperäiset jätteet sekä kasviperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 40	- tammenterhot ja hevoskastanjat hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	- koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 11	- - jossa on tärkkelystä tai alanimikkeisiin 1702 30 51–1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 ja
2309 10 13	2106 90 55 kuuluvaa glukoosia, glukoosisiirappia, maitodekstriiniä tai maitodekstriinisiirappia tai
2309 10 31	jossa on maitotuotteita ⁴⁵ , ei kuitenkaan valmisteet tai ruoka, joka sisältää vähintään
2309 10 33	50 painoprosenttia maitotuotteita
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	- muut:
	- - muut, myös esiseokset:
2309 90 31	- - - muut, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeisiin 1702 30 51, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50
2309 90 33	ja 2106 90 55 kuuluvaa glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia
2309 90 41	taikka jossa on maitotuotteita ⁴⁵ , ei kuitenkaan valmisteet tai ruoka, joka sisältää vähintään
2309 90 43	50 painoprosenttia maitotuotteita
2309 90 51	
2309 90 53	

⁴⁵

Tässä alanimikkeessä "maitotuotteilla" tarkoitetaan nimikkeisiin 0401–0406 ja alanimikkeisiin 1702 11, 1702 19 ja 2106 90 51 kuuluvia tuotteita.

LIITE II

CN-koodi	Kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	- jogurtti:
0403 10 51– 0403 10 99	- - maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	- muut:
0403 90 71– 0403 90 99	- - maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 0710	Jäädetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
0710 40 00	- sokerimaissi
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0711 90 30	- sokerimaissi
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), lukuun ottamatta alanimikkeen 1704 90 10 lakritsiuutetta
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	- pikkulapsille tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	- seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarvittavat
1901 90	- muut:
1901 90 11– 1901 90 19	- - mallasuute
	- - muut:
1901 90 99	- - - muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
	- kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu
1902 11 00	- - munaa sisältävät
1902 19	- - muut
ex 1902 20	- täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	- - muut:
1902 20 91	- - - kypsennetyt
1902 20 99	- - - muut
1902 30	- muut makaronivalmisteet
1902 40	- couscous
1903 00 00	Tapioka ja tärkkelyksestä valmistetut tapiokankorvikkeet, hiutaleina, jyvinä, helmisuurimoina, seulomisjääminä tai niiden kaltaisessa muodossa
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvänä tai jyväsinä

1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvien osat: - muut:
2001 90 30	- - sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	- - jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet: - perunat: - - muut:
2004 10 91	- - - hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina - muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2004 90 10	- - sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet: - perunat:
2005 20 10	- - hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2005 80 00	- sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat: - muut, myös muut kuin alanimikkeeseen 2008 19 kuuluvat sekoitukset: - - muut: - - - lisättyä alkoholia sisältämättömät: - - - - lisättyä sokeria sisältämättömät:
2008 99 85	- - - - - maissi, muu kuin sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2008 99 91	- - - - - jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2101	Kahvi-, tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteen, esanssit ja tiivisteet: - - uutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	- - - muut
2101 20	- Tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	- - - muut
2101 30	- paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteen, esanssit ja tiivisteet: - - paahdettu sikurijuuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 19	- - - muut - - uutteen, esanssit ja tiivisteet:
2101 30 99	- - - muut
ex 2102	Hiiva (elävä eli aktiivinen tai kuollut eli inaktiivinen); muut kuolleet yksisoluiset mikro-organismit (ei kuitenkaan nimikkeen 3002 rokotteet); valmistetut leivinjauheet: - elävä eli aktiivinen hiiva:
2102 10 31 ja 2102 10 39	- - leivontahiiva:
2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät:

ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
	- muut:
2106 90 10	- - juustofonduevalmisteet
	- - muut:
2106 90 92	- - - joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	- - - muut
2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- ja kasvismehut
2205	Vermutti ja muu tuoreista rypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla
ex 2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat:
	- viski:
2208 30 32– 2208 30 88	- - muut kuin bourbon
2208 50	- gini ja genever:
2208 60	- votka
2208 70	- liköörit
	- muut:
	- - muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
	- - - enintään 2 litraa vetävissä astioissa
2208 90 41	- - - - ouzo
	- - - - muut:
	- - - - - väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit):
	- - - - - muut:
2208 90 52	- - - - - korn
2208 90 54	- - - - - tequila
2208 90 56	- - - - - muut
2208 90 69	- - - - - muut alkoholipitoiset juomat
	- - - enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
	- - - - väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit):
2208 90 75	- - - - - tequila
2208 90 77	- - - - - muut
2208 90 78	- - - - - muut alkoholipitoiset juomat
2905 43 00	Mannitoli
2905 44	D-glusitoli (sorbitoli)
ex 3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:
	- jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa:
	- - jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
	- - - valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet:
	- - - - muut, todellinen alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia:
3302 10 29	- - - - - muut

ex 35 ryhmä	Valkuaisaineet modifioitut tärkkelykset; liimat ja liisterit; entsyymit:
3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tai esteröity tärkkelys) tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittausaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualle kuulumattomat:
3809 10	- tärkkelyspitoisiin aineisiin perustuvat
3824 60	Sorbitoli, muu kuin alanimikkeeseen 2905 44 kuuluva

**Asetuksen 29 artiklassa tarkoitettu
LIITE III
VASTAAVUUSTAULUKKO**

Asetus (ETY) N:o 1766/92	Tämä asetetus
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohta	-
2 artikla	2 artikla
-	3 artikla
3 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	-
3 artiklan 3 kohta	4 artiklan 2 kohta
3 artiklan 4 kohta	4 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luetelmakohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta
5 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	6 artiklan a alakohta
5 artiklan toinen luetelmakohta	6 artiklan b alakohta
5 artiklan kolmas luetelmakohta	6 artiklan c alakohta
5 artiklan neljäs luetelmakohta	6 artiklan d alakohta
5 artiklan viides luetelmakohta	6 artiklan e alakohta
6 artikla	7 artikla
7 artikla	-
8 artikla	-
9 artikla	8 artikla
10 artikla	9 artikla
11 artikla	10 artikla
12 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta	11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luetelmakohta	11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
12 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta	12 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
12 artiklan 3 ja 4 kohta	11 artiklan 3 ja 4 kohta
13 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	12 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
13 artiklan 4, 5, 6 ja 7 kohta	13 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta
13 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta	-
13 artiklan 8 kohdan toinen ja kolmas alakohta	14 artikla
13 artiklan 8 kohdan neljäs alakohta	-

13 artiklan 9 kohta	15 artikla
13 artiklan 10 kohta	16 artikla
13 artiklan 11 kohta	17 artikla
14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelma kohta	18 artiklan 1 kohdan a alakohta
14 artiklan 1 kohdan toinen luettelma kohta	18 artiklan 1 kohdan b alakohta
14 artiklan 2 ja 3 kohta	18 artiklan 2 ja 3 kohta
15 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luettelma kohta	19 artiklan 2 kohdan a alakohta
15 artiklan 2 kohdan toinen luettelma kohta	19 artiklan 2 kohdan b alakohta
16 artikla	20 artikla
17 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 1 kohta
17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	-
17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	21 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
18 artikla	-
19 artikla	22 artikla
20 artikla	-
21 artiklan ensimmäinen virke	23 artiklan 1 kohta
21 artiklan toinen virke	23 artiklan 2 kohta
22 artikla	-
23 artikla	24 artikla
24 artikla	25 artikla
-	26 artikla
-	27 artikla
25 artikla	28 artikla
26 artiklan 1 kohta	29 artiklan 1 kohta
26 artiklan 2 kohta	-
26 artiklan 3 kohta	29 artiklan 2 kohta
27 artikla	30 artikla
Liite A	Liite I
Liite B	Liite II
Liite C	Liite III

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

riisin yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁴⁶,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁴⁷,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁴⁸,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁴⁹,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen olisi erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan.
- (2) Riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 3072/95 ⁵⁰ on muutettu huomattavasti useita kertoja. Koska on tarpeen tehdä uusia muutoksia, kyseinen asetusta olisi selkeyden vuoksi korvattava. Asetus (EY) N:o 3072/95 olisi näin ollen kumottava.
- (3) Yhteisön riisimarkkinat ovat hyvin epätasapainoiset. Interventiossa on noin merkittävä osa, noin neljännes yhteisön riisintuotannosta, ja intervention osuus kasvaa pitkällä aikavälillä. Tätä epätasapainoa aiheuttavat sisäisen tuotannon kasvu, tuonnin kasvu sekä maataloussopimuksen määräysten mukaiset vientituetun viennin rajoitukset. Nykyinen epätasapaino pahenee tulevina vuosina entisestään todennäköisesti kestäättömälle tasolle, kun tuonti kolmansista maista lisääntyy Kaikki paitsi aseet -sopimuksen nojalla.
- (4) Tilanne on ratkaistava tarkistamalla alan yhteistä markkinajärjestelyä niin, että tuotanto saadaan hallintaan, markkinat tasapainottuvat ja niiden toimivuus paranee ja yhteisön maatalouden kilpailukyky kasvaa, samalla kuin noudatetaan perustamissopimuksen 33 artiklan muita tavoitteita, joihin kuuluu muun muassa asianmukaisten tulotukien säilyttäminen.

⁴⁶ EYVL C ..., ..., s. ...

⁴⁷ EYVL C ..., ..., s. ...

⁴⁸ EYVL C ..., ..., s. ...

⁴⁹ EYVL C ..., ..., s. ...

⁵⁰ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).

- (5) Soveltuvin ratkaisu näyttäisi olevan nykyisten järjestelyjen lopettaminen, yksityisen varastointijärjestelmän ja turvaverkkomekanismin käyttöönottoaminen erilaisia hintatilanteita varten sekä tilakohtaisen tulotuen ja lajikohtaisen tuen käyttöönottoaminen korvaavana toimenpiteenä, jotta riisintuotannon asema perinteisillä tuotantoalueilla tulisi otetuksi huomioon. Jälkimmäiset kaksi välinettä sisältyvät ... päivänäkuuta 2003 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o .../2003⁵¹.
- (6) Riisimarkkinoiden vakauttamiseksi tarvitaan tosiasiallinen tukihinta. Yksityisen varastoinnin järjestelmä on soveltuva ja joustava keino hintavaihtelujen varalta eli väline tällaisten ongelmien ratkaisemiseksi.
- (7) Turvamekanismia tarvitaan kuitenkin tapauksissa, joissa yksityinen varastointi ei riitä takaamaan tosiasiallista tukihintaa.
- (8) Yksityisen varastoinnin ja turvamekanismin käyttö edellyttää, että jäsenvaltiot toimittavat komissiolle tietyin väliajoin tietoja.
- (9) Riisialan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää yhtenäisen kauppajärjestelmän käyttöönottoa yhteisön ulkorajoilla. Yhteisön markkinat saataneen periaatteessa vakautumaan yksityisen varastoinnin järjestelmää täydentävällä kauppajärjestelmällä, joka sisältää yhteisen tullitariffin mukaisia tuontitulleja sekä vientitukia. Kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin.
- (10) Jotta kolmansien maiden kanssa käytävää riisikauppaa voidaan seurata, on säädettävä tuonti- tai vientitodistusten myöntämisestä niihin liittyvine vakuusvaatimuksineen, joilla taataan todistushakemuksen kohteena olevien toimien toteutuminen.
- (11) Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten mukaisiin maataloustuotteisiin sovellettavat tullit vahvistetaan yleensä yhteisessä tullitariffissa. Eräiden riisituotteiden osalta on kuitenkin tarpeen säätää poikkeuksista lisämekanismien käyttöönoton vuoksi.
- (12) Tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista yhteisön markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonnissa olisi edellytettävä lisätuontitullia, jos tietyt edellytykset täyttyvät.
- (13) On aiheellista antaa tietyin edellytyksin komissiolle valtuudet avata ja hallinnoida perustamissopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai muista neuvoston antamista säädöksistä johtuvia tariffikiintiöitä.
- (14) Yhteisön osallistuminen riisin kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää yhteisön hintojen ja maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa ja WTO:n maataloussopimuksen⁵² mukaista tukea viennille kolmansiin maihin. Tällaiseen vientitukeen olisi sovellettava määrällisiä ja arvoon perustuvia rajoituksia.
- (15) Vientitukia vahvistettaessa arvoon perustuvien rajoitusten noudattaminen voidaan varmistaa valvomalla, että tuet maksetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston sääntöjen mukaisesti. Valvontaa voidaan helpottaa vientitukien pakollisella ennakkovahvistuksella; eriytetyn vientituen osalta olisi kuitenkin sallittava ennalta vahvistetun määräpaikan muuttaminen maantieteellisellä alueella, jolla sovelletaan yhtenäistä vientituen määrää. Jos määräpaikkaa muutetaan, olisi maksettava todelliseen määräpaikkaan sovellettavaa vientitukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräpaikkaan sovellettavan tuen määrä.

⁵¹ Katso tämän *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* sivu

⁵² EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

- (16) Määrällisten rajoitusten noudattamisen varmistaminen edellyttää luotettavan ja tehokkaan seurantajärjestelmän käyttöönottoa. Tätä varten vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava vientitodistus. Vientitukia olisi myönnettävä käytettävissä olevien rajojen mukaisesti kunkin tuotteen erityistilanteen mukaan. Poikkeukset säännöistä sallitaan ainoastaan perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomille jalostetuille tuotteille, joihin ei sovelleta määrään liittyviä rajoituksia, sekä elintarvikeaputoimille, joihin ei sovelleta mitään rajoituksia. Olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa hallintosääntöjen tiukasta noudattamisesta sellaisten tuotteiden osalta, joiden tuettu vienti ei todennäköisesti ylitä vahvistettuja enimmäismääriä.
- (17) Olisi säädettävä mahdollisuudesta säännellä sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttöä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää sen käyttö kokonaan tai osittain siltä osin kuin on sen moitteettoman toiminnan kannalta tarpeen.
- (18) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla. Sisämarkkina- ja tullimekanismi voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi. Tällaisessa tapauksessa yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä. Näiden toimenpiteiden olisi oltava WTO-sopimuksista johtuvien velvoitteiden mukaisia.
- (19) Koska maailmanmarkkinahinnat vaikuttavat sisäisiin hintoihin, olisi säädettävä asianmukaisista toimenpiteistä, jotka on toteutettava sisämarkkinoiden vakauttamiseksi.
- (20) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa yhteisiin hintoihin perustuvien yhtenäismarkkinoiden asianmukaisen toiminnan. Valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä olisi siis sovellettava tähän yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluviin tuotteisiin.
- (21) Koska riisialan yhteismarkkinat kehittyvät jatkuvasti, jäsenvaltioiden ja komission olisi annettava toisilleen tiedoksi kaikki tällaiseen kehitykseen liittyvät tiedot.
- (22) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁵³ mukaisesti.
- (23) Käytännön ja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi komission olisi kiireellisissä tapauksissa sallittava toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.
- (24) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁵⁴ mukaisesti.
- (25) Riisialan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet.
- (26) Siirtyminen riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ja riisin vakiolaadun vahvistamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3073/95⁵⁵ mukaisista järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin voi aiheuttaa vaikeuksia, joita tämä asetus ei koske. Tällaisten vaikeuksien selvittämiseksi komission olisi voitava hyväksyä siirtymätoimenpiteitä.

⁵³ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁵⁴ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁵⁵ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 33.

- (27) Jotta saataisiin estettyä paddyriisimarkkinoiden vakava häiriintyminen markkinointivuoden 2003/04 viimeisinä kuukausina, on tarpeen rajoittaa interventioon otettavat määrät etukäteen vahvistettavaan määrään.
- (28) Olisi säädettävä uuden yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisesta. Velvoitetta ilmoittaa komissiolle alueellisia markkinahintoja koskevat tiedot olisi sovellettava jo aikaisemmin yksityisen varastoinnin ja turvamekanismin valmistelemiseksi.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Riisin yhteinen markkinajärjestely kattaa sisämarkkinat ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan, ja se koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Kuvaus
a) 1006 10 21–1006 10 98	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi)
1006 20	Esikuorittu (ruskea) riisi
1006 30	Osittain tai kokonaan hiottu riisi, myös kiillotettu tai lasitettu
b) 1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät
c) 1102 30 00	Riisijauho
1103 19 50	Riisirouheet ja karkeat riisijauhot
1103 20 50	Riisipelletit
1104 19 91	Riisihiutaleet
1104 19 99	Valssatut riisinjyvät
1108 19 10	Riisitärbkelys

2 artikla

- Tämän asetuksen säännöksiä sovellettaessa tarkoitetaan 'paddyriisillä', 'esikuoritulla riisillä', 'osittain hiotulla riisillä', 'kokonaan hiotulla riisillä', 'lyhytjyväsella riisillä', 'keskipitkäjyväsella riisillä', 'pitkäjyväsella riisillä' ja 'rikkoutuneilla riisinjyvillä' liitteessä I määriteltäviä tuotteita.

Muiden kuin laadultaan moitteettomien jyvien ja rikkoutuneiden riisinjyvien määritelmä on liitteessä II.

- Jäljempänä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio:
 - vahvistaa riisin muuntokurssit jalostuksen eri vaiheissa, jalostuskustannukset ja sivutuotteiden arvon;
 - voi muuttaa 1 kohdassa tarkoitettuja määritelmiä.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä syyskuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä elokuuta.

4 artikla

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta [yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä] ... päivänä ...kuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../2003 säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

II LUKU SISÄMARKKINAT

5 artikla

1. Ranskan merentakaiseen Réunionin departementtiin siellä kulutettavaksi toimitettavien sellaisten CN-koodiin 1006 kuuluvien tuotteiden (lukuun ottamatta CN-koodia 1006 10 10) lähetysille, jotka ovat lähtöisin jäsenvaltiosta ja ovat perustamissopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, voidaan vahvistaa tuki.

Kyseisen tuen määrä vahvistetaan ottaen huomioon Réunionin markkinoiden tarpeet kyseisten tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja vastaavien yhteisön markkinahintojen tai noteerausten välisen erotuksen perusteella sekä tarvittaessa ottaen huomioon kyseisten tuotteiden hinnat Réunionin saarelle toimitettuina.

2. Tuen määrä vahvistetaan määräajoin. Komissio voi kuitenkin tarvittaessa jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa tätä määrää muulloinkin.

Tuen määrä voidaan vahvistaa tarjouskilpailulla.

3. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tuen määrä vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Paddyriisin tosiasialliseksi tukihinnaksi yhteisössä vahvistetaan 150 euroa tonnilta.
2. Jotta paddyriisin markkinahinta voidaan vakauttaa jollain yhteisön alueella, komissio sallii 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että asianomainen jäsenvaltio tekee yksityistä varastointia koskevia sopimuksia, jos kyseisen alueen keskimääräinen markkinahinta on kahden viikon ajan yhtämittaisesti ollut alhaisempi kuin tukihinta ja todennäköisesti pysyy ilman tukitoimenpiteitä tukihintaa alhaisempana.
3. Yhteisössä korjattu paddyriisi voidaan varastoida yksityisesti. Yksityisen varastoinnin tuki vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tuen määrä ja tukikelpoiset määrät voidaan vahvistaa tarjouskilpailun perusteella.
4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Erityistoimenpidettä sovelletaan silloin kun paddyriisin keskimääräinen markkinahinta jollakin yhteisön alueella on kahden viikon ajan yhtämittaisesti ollut alle 120 euroa tonnilta ja todennäköisesti pysyy kyseistä hintaa alhaisempana.

2. Jäsenvaltioiden nimeämien elinten on ostettava niille tarjottu, yhteisössä korjattu paddyriisi, jos tarjoukset täyttävät 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetut edellytykset erityisesti määrän ja laadun osalta.
3. Ostohinnat ja tukikelpoiset määrät voidaan vahvistaa tarjouskilpailujen perusteella. Jos tarjotun paddyriisin laatu on huonompi kuin vakiolaatu, jolle ostohinta on vahvistettu, ostohintaa alennetaan.
4. Paddyriisin vakiolaatu määritetään liitteessä III.
5. Komissio päättää 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen aloittamisesta ja lopettamisesta 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Se päättää erityisesti toimenpiteen lopettamisesta, jos paddyriisin markkinahinta asianomaisella alueella on vähintään viikon ajan ollut yli 120 euroa tonnilta.
6. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen mukaisesti ostettu paddyriisi on tarjottava myytäväksi, kolmansiin maihin vietäväksi tai sisämarkkinoille toimitettavaksi 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävin edellytyksin.
7. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle säännöllisesti 6 ja 7 artiklan soveltamiseksi tarvittavat tiedot.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle lajikkeittain eriteltyinä yksityiskohtaiset tiedot riisin viljelyaloista, tuotannosta, sadoista sekä tuottajien ja jalostajien hallussa olevista varastoista. Tietojen on perustuttava jäsenvaltion perustamaan, hallinnoimaan ja valvomaan tuottajien ja riisinjalostuslaitosten pakollisten ilmoitusten järjestelmään.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti hintojen tiedoksiantamisesta vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III LUKU KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

9 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuonti yhteisöön tai niiden vienti yhteisöstä edellyttää tuonti- tai vientitodistusta.

Jäsenvaltioiden on annettava todistus kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä ja tämän rajoittamatta 12–15 artiklan soveltamiseksi toteutettavien toimenpiteiden soveltamista.

Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa koko yhteisössä. Todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuus, jolla taataan, että tuotteet tuodaan tai viedään todistuksen voimassaoloaikana. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos tuonti tai vienti ei toteudu tässä määräajassa tai toteutuu vain osittain.

2. Todistusten voimassaoloaika ja muut tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

I jakso
Tuontiin sovellettavat säännökset

10 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tuontitulleja.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tuontitulli on:
 - a) CN-koodiin 1006 20 kuuluvan esikuoritun riisin osalta sama kuin tosiasiallinen tukihinta, jota korotetaan:
 - i) 80 prosentilla, kun kyseessä on CN-koodeihin 1006 20 17 ja 1006 20 98 kuuluva esikuorittu riisi,
 - ii) 88 prosentilla, kun kyseessä on muu kuin CN-koodeihin 1006 20 17 ja 1006 20 98 kuuluva esikuorittu riisi; ja
 - b) CN-koodiin 1006 30 kuuluvan hiotun riisin osalta tosiasiallinen tukihinta, johon lisätään laskettava prosenttiosuus ja josta vähennetään tuontihinta.

Tämän kohdan mukaisesti laskettu tuontitulli ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tulli.

Edellä b alakohdassa tarkoitettu prosenttimäärä lasketaan mukauttamalla a alakohdan prosenttimäärät muuntokurssien, jalostuskustannusten ja sivutuotteiden arvon perusteella sekä korottamalla näin saatua summaa teollisuuden suojamaksulla.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, Ranskan merentakaiseen Réunionin departementtiin kulutettavaksi tai käytettäväksi tuoduista CN-koodeihin 1006 10, 1006 20 ja 1006 40 00 kuuluvista tuotteista ei kanneta tullia.
4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

1. Rajoittamatta 10 artiklan 2 kohdan soveltamista tiettyjen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman tällaisen 10 artiklassa säädetyn tullin alaisen tuotteen tuonnille vahvistetaan lisätuontitulli, jos komission 3 kohdan nojalla määrittämät edellytykset täyttyvät, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos lisätullin vaikutukset olisivat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.
2. Jos tuontihinta alittaa tason, jonka yhteisö on ilmoittanut Maailman kauppajärjestölle ("käynnistyshinta"), voidaan vahvistaa lisätuontitulli.

Jos tuonnin määrä minä tahansa vuonna, jona 1 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia vaikutuksia ilmenee tai todennäköisesti ilmenee, ylittää markkinoille pääsyn mahdollisuuksiin perustuvan tason, joka määritellään prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta ("käynnistysmäärä"), voidaan vahvistaa lisätuontitulli.

Edellä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista lisätuontitullia vahvistettaessa huomioon otettavat tuontihinnat määritellään kyseisen lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä täsmennetään erityisesti tuotteet, joihin lisätuontitulleja voidaan soveltaa.

12 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt otetaan käyttöön ja niitä hallinnoidaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
2. Tariffikiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmää:
 - a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustava menetelmä ("ensin tullutta palvellaan ensin" -periaate);
 - b) jätetyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä ("samanaikaisen tarkastelun" menetelmä);
 - c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat" -menetelmä).

Muita asianmukaisia menetelmiä voidaan ottaa käyttöön. Menetelmissä on vältettävä kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa perusteetonta syrjintää.

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava riittävästi huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä vuosittaisista tariffikiintiöistä, jotka on tarvittaessa jaettava asianmukaisesti vuoden ajalle, ja määriteltävä sovellettava valvontamenetelmä. Sääntöihin on myös tarvittaessa sisällyttävä:
 - a) takuut tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;
 - b) edellä a alakohdassa mainitut takuut todistavan asiakirjan hyväksyminen;
 - c) tuontitodistusten myöntämisedellytykset ja voimassaoloaika.

II jakso **Vientiin sovellettavat säännökset**

13 artikla

1. Jotta seuraavia tuotteita voitaisiin viedä niiden maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella perustamissopimuksen 300 a artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, kyseisten noteerausten tai hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella:
 - a) edellä 1 artiklassa luetellut tuotteet, jotka viedään sellaisinaan;
 - b) edellä 1 artiklassa luetellut tuotteet, jotka viedään liitteessä IV lueteltuina tuotteina.

Vientituki b alakohdassa tarkoitetuille tuotteille ei saa olla suurempi kuin sellaisenaan vietäviin tuotteisiin sovellettavan vientituen määrä.

2. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen on käytettävä menetelmää, joka
 - a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää suurten ja pienten toimijoiden välillä;
 - b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnosta aiheutuvat vaatimukset otetaan huomioon;
 - c) ei aiheuta syrjintää kyseisten toimijoiden välillä.
3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan, jos maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät. Tuet vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Vientituet voidaan vahvistaa:
 - a) määräajoin;
 - b) sellaisia tuotteita koskevilla tarjouskilpailuilla, joiden osalta on aiemmin säädetty kyseisestä menettelystä.

Komissio voi tarvittaessa jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa säännöllisin määräajoin vahvistettavaa vientitukea muuna ajankohtana.

4. Vientituen vahvistamisessa on otettava huomioon seuraavat osatekijät:
 - a) kulloinenkin tilanne ja kehitysnäkymät
 - i) yhteisön markkinoilla riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hinnan ja saatavuuden osalta,
 - ii) maailmanmarkkinoilla riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hinnan osalta;
 - b) riisin yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, jotka tähtäävät markkinoiden tasapainottamiseen ja hintojen ja kaupan luonnolliseen kehitykseen;
 - c) perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajoitukset;
 - d) tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla;
 - e) suunniteltua vientiä koskevat taloudelliset näkökohdat;
 - f) edullisimmat hinnat kolmansissa määrämaissa muista kolmansista maista tulevalle tuonnille, kun kyseessä ovat 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tuotteet.

14 artikla

1. Sellaisenaan vietävien 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta vientitukea myönnetään vain asianomaisen pyynnöstä tämän esittäessä vientitodistuksen.

2. Sellaisenaan vietävien 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden vientiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa tukea ja eriytetyn tuen osalta tukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan:
- a) todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan;
- tai tapauksen mukaan
- b) todelliseen määräpaikkaan, jos se on eri kuin todistuksessa ilmoitettu määräpaikka. Tällöin sovellettava määrä ei saa ylittää vientitodistuksessa mainittuun määräpaikkaan sovellettavaa määrää.
- Tämän kohdan salliman jouston väärinkäytön ehkäisemiseksi voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä.
3. Edellä 1 ja 2 kohdan säännökset voidaan ulottaa koskemaan liitteessä IV lueteltuina tuotteina vietäviä 1 artiklassa lueteltuja tuotteita neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93⁵⁶ 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan kyseistä menettelyä noudattaen.
4. Edellä olevasta 1 ja 2 kohdasta voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien tuotteiden osalta 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

1. On mahdollista vahvistaa vientitukiin sovellettava tasausmaksu 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi kuitenkin tarvittaessa muuttaa tasausmaksuja.
2. Tätä kohtaa voidaan soveltaa 1 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin, jotka viedään liitteessä IV lueteltuina tuotteina.

16 artikla

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa mainituille tuotteille maksetaan vientituki sen jälkeen kun on toimitettu todisteet siitä, että tuotteet:
- a) ovat kokonaisuudessaan peräisin yhteisöstä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁵⁷ 23 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 6 kohtaa;
 - b) on viety yhteisöstä;
 - c) jos kysymyksessä on eriytetty tuki, ovat tulleet perille todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jonka osalta tuki on vahvistettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan b alakohdan soveltamista. Tästä säännöstä voidaan kuitenkin poiketa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos säädetään vastaavat takeet tarjoavista edellytyksistä.

Lisäsäännöksiä voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

⁵⁶ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 (EYVL L 298, 25.11.2000, s. 15).

⁵⁷ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

2. Vientitukea ei myönnetä kolmansista maista tuodulle ja kolmansiin maihin jälleenvietävälle riisille, paitsi jos viejä todistaa, että:

- a) vietävä tuote ja aiemmin tuotu tuote ovat yksi ja sama; ja
- b) tullit kannettiin luovutettaessa tuotteet vapaaseen liikkeeseen.

Tällöin vientituki on kaikkien tuotteiden osalta samansuuruinen kuin tuotaessa kannetut tuontitullit, jos ne ovat pienempiä kuin sovellettava vientituki. Jos tuontitullit ovat suurempia kuin sovellettava vientituki, vientituki on jälkimmäisen suuruinen.

17 artikla

Perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten rajoitusten noudattaminen taataan viiteajanjaksoille myönnettyjen, kyseisiin tuotteisiin sovellettavien vientitodistusten perusteella. WTO-maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viiteajanjakson päättymisen ei vaikuta vientitodistusten voimassaoloaikaan.

18 artikla

Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin sisältyvät jakamattomien ja käyttämättömien vietävien määrien uudelleenjakamista koskevat säännökset, vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisen yhteydessä komissio voi hyväksyä vientitukikelpoisten tuotteiden laatua koskevia säännöksiä.

Liite IV muutetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III jakso Yhteiset säännökset

19 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen riisin yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen kieltää sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön kokonaan tai osittain 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy erittäin kiireellisesti ja jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön seurauksena. Neuvostolle ja jäsenvaltioille on ilmoitettava toimenpiteistä, jotka voivat olla voimassa enintään kuusi kuukautta ja joita on sovellettava viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa tämän pyynnön vastaanottamisesta.
3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission tekemän päätöksen neuvoston käsiteltäväksi viikon kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa tai kumota komission päätöksen tai muuttaa sitä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun päätös saatettiin sen käsiteltäväksi, komission päätös katsotaan kumotuksi.

20 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja nimikkeistön soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luokitteluun. Tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tullitariffinimikkeistö, mukaan luettuina liitteen I määritelmät, liitetään yhteiseen tullitariffiin.
2. Jollei tässä asetuksessa tai jonkin sen säännöksen mukaisesti annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansista maista tulevassa tuonnissa kielletään:
 - a) vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen;
 - b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

21 artikla

1. Jos yhden tai useamman 1 artiklassa luetellun tuotteen maailmanmarkkinahinnat saavuttavat tason, joka häiritsee tai on vaarassa häiritä tuotteiden saatavuutta yhteisön markkinoilla, ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä. Erityisen vakavissa hätätilanteissa tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa suojatoimenpiteinä.
2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, muiden kuin WTO:n jäsenten kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa aiheellisia toimenpiteitä siihen asti, kunnes tällainen häiriö tai häiriön uhka on poistunut.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jäsenvaltiolle annetaan tiedoksi kyseiset toimenpiteet, ja niitä sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.
3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi kolmen työpäivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa kyseistä toimenpidettä tai kumota sen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.
4. Tämän artiklan mukaisesti vahvistettuja säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita noudattaen.

IV LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

23 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa.

24 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamiseksi ja riisiä koskevien kansainvälisten velvoitteiden noudattamiseksi tarvittavat tiedot.
2. Tarvittavien tietojen määrittelyä, toimittamista ja jakelua koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

25 artikla

1. Komissiota avustaa viljan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o .../2003 24 artiklassa perustettu viljan hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan yksi kuukausi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

26 artikla

Komitea voi tarkastella kaikkia kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

27 artikla

Toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa, päätetään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tiettyjen osien säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottomasti tarpeen.

28 artikla

Asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämisestä.

29 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

V LUKU SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

30 artikla

1. Kumotaan asetukset (EY) N:o 3072/95 ja (EY) N:o 3073/95.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.
2. Siirtymäkauden toimenpiteistä voidaan päättää 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

31 artikla

1. Määrä, jonka interventioelimet voivat 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän heinäkuuta 2004 välisenä ajanjaksona ostaa asetuksen (EY) N:o 3072/95 4 artiklan mukaisesti, on enintään 100 000 tonnia.
2. Komissio voi muuttaa 1 kohdassa tarkoitettua määrää markkinoiden tilannetta kuvaavan taseen perusteella. Edellä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan.
3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
2. Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 2004/05.

Asetuksen 8 ja 31 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE I

Asetuksen 2 artiklassa tarkoitetut MÄÄRITELMÄT

1.
 - a) *Paddy- eli raakariisi*: riisi, jossa on ulkokuori jäljellä vielä puimisen jälkeen.
 - b) *Esikuorittu riisi*: raakariisi, josta ainoastaan ulkokuori on poistettu. Esimerkkejä tämän määritelmän riiseistä ovat riisit, joiden kaupalliset nimet ovat "ruskeariisi", "cargoriisi", "loonzain" ja "riso sbramoto".
 - c) *Osittain hiottu riisi*: raakariisi, josta on poistettu ulkokuori, osa alkiota sekä siemenkalvon uloisimmat kerrokset kokonaan tai osittain, mutta ei sisempiä kerroksia.
 - d) *Kokonaan hiottu riisi*: raakariisi, josta on poistettu ulkokuori, siemenkalvon ulko- ja sisäkerrokset kokonaisuudessaan, koko alkio, kun kyseessä on pitkä- tai keskipitkäjyväinen riisi, tai ainakin osa siitä, kun kyseessä on lyhytjyväinen riisi, mutta jossa enintään 10 prosenttiin jyivistä voi jäädä pitkittäisiä valkeita juovia.
2.
 - a) *Lyhytjyväinen riisi*: riisi, jonka jyvien pituus on enintään 5,2 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on alle 2.
 - b) *Keskipitkäjyväinen riisi*: riisi, jonka jyvien pituus on yli 5,2 millimetriä ja enintään 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on enintään 3.
 - c) *Pitkäjyväinen riisi*:
Luokka A:
 - i) riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on yli 2 ja alle 3,Luokka B:
 - ii) riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3.
 - d) *Jyvien mitta*us: jyvien mittaus suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:
 - i) otetaan edustava näyte erästä,
 - ii) lajitellaan näyte siten, että mittaus voi tapahtua kokonaisista jyivistä, mukaan lukien surkastuneet jyvät,
 - iii) suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo,
 - iv) määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettynä.
3. *Rikkoutuneet riisinjyvät*: jyvänpalaset, joiden pituus on enintään $\frac{3}{4}$ kokonaisen jyvän keskipituudesta.

LIITE II

MUIDEN KUIN LAADULTAAN MOITTEETTOMIEN JYVIEN JA RIKKOUTUNEIDEN RIISINJYVIEN MÄÄRITELMÄT

A. Kokonaiset jyvät

Jyvät, joiden kärjestä on poistettu ainoastaan osa, riippumatta kullekin jalostusasteelle tyypillisistä ominaisuuksista.

B. Leikatut jyvät

Jyvät, joiden koko kärki on poistettu.

C. Rikkoutuneet jyvät tai jyvänpalaset

Jyvät, joista on poistettu kärkeä suurempi osa. Rikkoutuneet riisinjyvät koostuvat:

- suurista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään puolet jyvän pituudesta mutta jotka eivät muodosta kokonaista jyvää),
- keskikokoisista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään neljännes jyvän pituudesta mutta jotka eivät saavuta "suurten rikkoutuneiden riisinjyvien" vähimmäiskokoa),
- hienoista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on alle neljänneksen jyvän pituudesta mutta jotka eivät läpäise seula, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä),
- palasista (jyvän pienet palaset tai hiukkaset, joiden on läpäistävä seula, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä); palasiin sisältyvät myös haljenneet jyvät (jyvien palaset, jotka ovat syntyneet jyvän haljettua pitkittäin).

D. Vihreät jyvät

Jyvät, jotka eivät ole täysin kypsyneitä.

E. Jyvät, joissa on luonnollisia epämuodostumia

Luonnollisina epämuodostumina pidetään periytyviä tai periytymättömiä epämuodostumia, verrattuna lajikkeelle tyypillisiin morfologisiin ominaisuuksiin.

F. Liitumaiset jyvät

Jyvät, joiden pinnasta vähintään kolme neljäsosaa näyttää himmeältä ja jauhomaiselta.

G. Punajuovaiset jyvät

Jyvät, joissa on voimakkuudeltaan ja sävyltään erilaisia punaisia pitkittäisiä juovia, jotka aiheutuvat siemenkalvon jäänteistä.

H. Täplikkäät jyvät

Jyvät, joissa on tumma, tarkkarajainen, melko säännöllisen muotoinen pieni ympyrä; täplikkäinä jyvänä pidetään lisäksi jyviä, joiden pinnassa on ohuita mustia juovia; juovilla ja täplillä ei saa olla keltaista tai tummaa kehää.

I. Laikukkaat jyvät

Jyvät, joiden pinnan luonnollinen väri on selvästi muuttunut pienellä alueella; laikut voivat olla eri värisiä (mustahkoja, punertavia, ruskeita jne.); laikkuina pidetään myös syviä mustia juovia. Jos laikkujen väri (musta, vaaleanpunainen, punaruskea) on voimakkuudeltaan sellainen, että se näkyy heti ja jos laikku peittää vähintään puolet jyvistä, jyviä on pidettävä keltaisina jyvänä.

J. Keltaiset jyvät

Jyvät, joiden luonnollinen väri on muuttunut kokonaan tai osittain sitruunankeltaisen tai oranssinkeltaisen eri sävyiksi muulla tavalla kuin kuivaamalla.

K. Kellanruskeat jyvät

Jyvät, joiden koko pinnan väri on tasaisesti hieman muuttunut muulla tavalla kuin kuivaamalla; jyvien väri on muuttunut vaalean kullankeltaiseksi.

LIITE III

PADDYRIISIN VAKIOLAADUN MÄÄRITELMÄ

Vakiolaatuisen paddyriisin on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) Sen on oltava laadultaan virheetöntä, aitoa ja myyntikelpoista sekä hajutonta;
- b) Sen kosteuspitoisuuden on oltava enintään 13 prosenttia;
- c) Kokonaan hiotun riisin tuotoksen on oltava kokonaisten jyvien painosta 63 prosenttia (leikatuissa jyvissä sallittu poikkeama on 3 prosenttia), josta kokonaan hiotun riisin jyvien, jotka eivät ole laadultaan moitteettomia, prosenttiosuus painosta voi olla :
 - CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät: 1,5 %
 - muihin kuin CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät: 2,0 %
 - punajuovaiset jyvät: 1,0 %
 - täplikkäät jyvät: 0,50 %
 - laikukkaat jyvät: 0,25 %
 - keltaiset jyvät: 0,02 %
 - kellanruskeat jyvät: 0,05 %.

LIITE IV

CN-koodi	Kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältämätön, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä:
0403 10	- jogurtti:
0403 10 51 – 0403 10 99	- - maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	- muut:
0403 90 71 – 0403 90 99	- - maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):
1704 90 51 – 1704 90 99	- - muut
ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet, lukuun ottamatta alanimikkeisiin 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 ja 1806 90 90 kuuluvia tavaroita
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	- pikkulasten ruoaksi tarkoitettut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	- seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarvittavat
1901 90	- muut:
1901 90 11 – 1901 90 19	- - mallasuute
	- - muut:
1901 90 99	- - - muut:
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
1902 20 91	- - - kypsennetyt
1902 20 99	- - - muut
1902 30	- muut makaronivalmisteet
1902 40 90	- - muut
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvänä tai jyväsina tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvänä tai jyväsina (lukuun ottamatta jauhoja), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 90 20	Ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:

	- perunat :
	- - muut:
2004 10 91	- - - hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet :
	- perunat :
2005 20 10	- - hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2101	Kahvi-, tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
2101 12	- - uutteisiin tai esansseihin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet :
2101 12 98	- - - muut
2101 20	- tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	- - - muut
2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät:
2106	Muualla kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
	- muut:
2106 90 10	- - juustofonduevalmisteet
	- - muut:
2106 90 92	- - - joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukosia tai tärkkelystä
2106 90 98	- - - muut
ex 3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tärkkelys) tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit, lukuun ottamatta nimikkeen 3505 10 50 tärkkelystä
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittausaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualla kuulumattomat :
3809 10	- tärkkelykseen perustuvat

LIITE V**VASTAAVUUSTAULUKKO**

Asetus (EY) N:o 3072/95	Tämä asetetus
1 artikla	1 ja 2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	6 artikla
4 artikla	6 artikla
5 artikla	—
6 artikla	—
—	4 artikla
—	7 artikla
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	9 artikla
10 artikla	5 artikla
—	8 artikla
11 artikla	10 artikla
12 artikla	11 artikla
13 artikla	13,14, 15, 16, 17 ja 18 artikla
14 artikla	19 artikla
15 artikla	20 artikla
16 artikla	21 artikla
17 artikla	22 artikla
18 artikla	—
19 artikla	23 artikla
—	—
21 artikla	24 artikla
22 artikla	25 artikla
23 artikla	26 artikla
—	27 artikla
24 artikla	29 artikla
25 artikla	30 artikla
26 artikla	28 artikla
—	31 artikla
27 artikla	32 artikla
Liite A	Liite I
—	Liite II
Liite B	Liite IV
Liite C	Liite V

Asetus (EY) N:o 3073/95	Tämä asetetus
1 artikla	Liite III

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä markkinointivuodeksi 2004/05–2007/08

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁵⁸,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁵⁹,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁶⁰,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁶¹,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 603/95 ⁶² vahvistetaan alan yhteinen markkinajärjestely, jossa myönnetään kahdenlaista kiinteämääräistä tukea: toista dehydratoidulle rehulle ja toista aurinkokuivatulle rehulle.
- (2) Suurimmassa osassa asetuksella (EY) N:o 603/95 luodun järjestelmän alaisesta rehuntuotannosta käytetään fossiilista polttoainetta kuivatukseen ja joissakin jäsenvaltioissa keinokastelua. Koska järjestelmän ympäristövaikutukset ovat herättäneet huolta, sitä ei ole syytä jatkaa. Jotta ala saisi riittävästi siirtymäaikaa, järjestelmä olisi syytä pitää voimassa markkinointivuoteen 2007/08 asti.
- (3) Asetukseen (EY) N:o 603/95 on tehty merkittäviä muutoksia useaan otteeseen. Koska on tarpeen tehdä uusia muutoksia, kyseinen asetus olisi selkeyden vuoksi korvattava. Asetus (EY) N:o 603/95 olisi näin ollen kumottava.
- (4) ...sta .. päivänä ...kuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../2003 ⁶³ säädetään yhtenäisestä tukijärjestelmästä. Asetuksessa (EY) N:o 603/95 säädetty kaksi tukitasoa tulisi sen mukaisesti yhdistää yhdeksi tukitasoksi, jota sovelletaan sekä dehydratoituun että aurinkokuivattuun rehuun ja jota alennetaan asteittain kolmena jäljellä olevana markkinointivuonna.

⁵⁸ EYVL C ..., ..., s. ...

⁵⁹ EYVL C ..., ..., s. ...

⁶⁰ EYVL C ..., ..., s. ...

⁶¹ EYVL C ..., ..., s. ...

⁶² EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1347/95 (EYVL L 131, 15.6.1995, s. 1).

⁶³ Katso tämän *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* sivu

- (5) Koska Etelä-Euroopan maissa tuotanto käynnistyy huhtikuussa, tuen piiriin kuuluvan kuivatun rehun markkinointivuoden tulisi ulottua 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään maaliskuuta.
- (6) Talousarviovaikutusten välttämiseksi kuivarehualalla yhteisön tuotannolle olisi asetettava yläraja. Tätä tarkoitusta varten olisi vahvistettava taattu enimmäismäärä, joka käsittää sekä dehydratoidun että aurinkokuivatun rehun.
- (7) Tämä enimmäismäärä olisi jaettava jäsenvaltioittain asetusta (EY) N:o 603/95 varten hyväksytyjen aiempaan tuotantoon perustuvien määrien perusteella.
- (8) Jotta kaikkialla yhteisössä pysyteltäisiin taattujen enimmäismäärien rajoissa ja jotta ylituotantoa ei syntyisi, tukea olisi alennettava, jos kyseinen enimmäismäärä ylittyy. Tukea olisi alennettava kaikissa niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ylittäneet taatun kansallisen määrän, suhteessa ylityksen suuruuteen.
- (9) Lopullista tukisummaa ei voida maksaa, ennen kuin tiedetään, onko taattu enimmäismäärä ylittynyt. Tästä syystä tuesta olisi maksettava ennakkoa kuivatun rehun lähdettyä jalostusyrityksestä.
- (10) Olisi määriteltävä vähimmäislaatuvaatimukset tuotteille, joille tukea voidaan myöntää.
- (11) Jalostajien tuoreen rehun saannin varmistamiseksi tukikelpoisuuden edellytyksenä olisi tietyissä tapauksissa oltava tuottajien ja jalostusyritysten välinen sopimus.
- (12) Tuotantoketjun läpinäkyvyyden parantamiseksi ja valvonnan helpottamiseksi tietyt sopimuskohdat olisi säädettävä pakollisiksi.
- (13) Tukea saadakseen rehunvalmistajan olisikin edellytettävä pitävän varastokirjanpitoa, joka sisältää tukioikeuden varmistamiseen tarvittavat tiedot, ja toimittavan kaikki muut tarvittavat lisäasiakirjat.
- (14) Tuottajien ja jalostusyritysten välisten sopimusten puuttuessa jalostusyritysten olisi toimitettava muita tietoja tukioikeuden tarkastamista varten.
- (15) Olisi varmistettava, että jos sopimus on tuottajan toimittaman rehun jalostusta koskeva tuotantosopimus, rehulle maksettava tuki ohjautuu tuottajalle.
- (16) Kuivatun rehun yhtenäismarkkinoiden asianmukainen toiminta vaarantuisi, jos alalle myönnettäisiin kansallista tukea. Valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä olisi siis sovellettava tähän yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluviin tuotteisiin.
- (17) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁶⁴ mukaisesti.
- (18) Sisämarkkinat ja tullit voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi. Tällaisissa tapauksissa yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa mahdollisesti aiheutuvilta häiriöiltä. Tällaiset toimenpiteet olisi aina mukautettava yhteisön kansainvälisiin velvollisuuksiin,

⁶⁴ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku **Johdantosäännökset**

1 artikla

Kuivatun rehun yhteinen markkinajärjestely vahvistetaan markkinointivuosi 2004/05–2007/08, ja se kattaa seuraavat tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) ex 1214 10 00	– Keinotekoisesti lämpökuivatusta sini– eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
	– Muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini– eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
ex 1214 90 91 ja ex 1214 90 99	– Keinotekoisesti lämpökuivatut sini– eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
	– Muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini– eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
b) ex 2309 90 98	– Sini eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet
	– Yksinomaan ensimmäisessä luettelamakohdassa tarkoitettujen tiivisteen valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä huhtikuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä maaliskuuta.

3 artikla

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä ... päivänä ...kuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../2003 säädettyjen toimenpiteiden soveltamista (*horisontaalinen asetus*).

II luku **Tuki**

4 artikla

1. Tukea myönnetään 1 artiklassa luetelluille tuotteille.
2. Rajoittamatta 5 artiklan soveltamista tuen määrä on:
 - a) 33 euroa tonnilta markkinointivuonna 2004/05,
 - b) 24,75 euroa tonnilta markkinointivuonna 2005/06,

- c) 16,50 euroa tonnilta markkinointivuonna 2006/07,
- d) 8,25 euroa tonnilta markkinointivuonna 2007/08.

5 artikla

1. Markkinointivuosiokohtaiseksi taatuksi enimmäismääräksi, jolle 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä tukea voidaan myöntää, vahvistetaan 4 855 900 tonnia dehydratoitua ja/tai aurinkokuivattua rehua.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistettu taattu enimmäismäärä jakautuu jäsenvaltioittain seuraavasti:

Taatut kansalliset määrät (tonnia)

<i>Belgian ja Luxemburgin talousliitto</i>	<i>8 000</i>
<i>Tanska</i>	<i>334 000</i>
<i>Saksa</i>	<i>421 000</i>
<i>Kreikka</i>	<i>37 500</i>
<i>Espanja</i>	<i>1 325 000</i>
<i>Ranska</i>	<i>1 605 000</i>
<i>Irlanti</i>	<i>5 000</i>
<i>Italia</i>	<i>685 000</i>
<i>Alankomaat</i>	<i>285 000</i>
<i>Itävalta</i>	<i>4 400</i>
<i>Portugali</i>	<i>30 000</i>
<i>Suomi</i>	<i>3 000</i>
<i>Ruotsi</i>	<i>11 000</i>
<i>Yhdistynyt kuningaskunta</i>	<i>102 000</i>

6 artikla

Jos jonakin markkinointivuonna kuivatun rehun määrä, jolle 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä tukea haetaan, ylittää 5 artiklan 1 kohdassa vahvistetun taatun enimmäismäärän, alennetaan niissä jäsenvaltioissa, jossa tuotanto ylittää taatun kansallisen määrän, kyseisenä markkinointivuonna myönnettävää tukea prosenttimäärällä, joka on suhteessa ylityksen suuruuteen.

Alennusprosentti määritellään 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti suuruudeltaan sellaiseksi, että euromääräiset talousarviomenot eivät ylitä määrää, joka olisi toteutunut, jos taattua enimmäismäärää ei olisi ylitetty.

7 artikla

1. Kuivattuja rehuja jalostavat yritykset, jotka hakevat tukea tämän asetuksen mukaisesti, ovat oikeutettuja seuraavansuuruiseen tuen ennakkomaksuun:
 - a) markkinointivuonna 2004/05: 19,80 euroa tonnilta tai 26,40 euroa tonnilta, jos jalostaja on antanut 6,60 euron vakuuden tonnilta,

- b) markkinointivuonna 2005/06: 14,85 euroa tonnilta tai 19,80 euroa tonnilta, jos jalostaja on antanut 4,95 euron vakuuden tonnilta,
- c) markkinointivuonna 2006/07: 9,90 euroa tonnilta tai 13,20 euroa tonnilta, jos jalostaja on antanut 3,30 euron vakuuden tonnilta,
- d) markkinointivuonna 2007/08: 4,95 euroa tonnilta tai 6,60 euroa tonnilta, jos jalostaja on antanut 1,65 euron vakuuden tonnilta.

Jäsenvaltioiden on tarvittavin tarkastuksin varmistettava hakijan tukioikeus. Ennakko maksetaan, kun tukioikeus on todettu.

Ennakko voidaan kuitenkin maksaa ennen tukioikeuden toteamista, jos jalostaja antaa vakuuden, jonka arvo on ennakkomaksun määrä 10 prosentilla korotettuna. Tämä vakuus toimii myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna vakuutena. Tukioikeuden toteamisen jälkeen vakuudeksi riittää ensimmäisessä alakohdassa vahvistettu määrä. Vakuus vapautuu kokonaisuudessaan, kun tuen loppuosa maksetaan.

- 2. Ennakko voidaan maksaa vasta, kun kuivattu rehu on lähtenyt jalostusyrityksestä.
- 3. Jos kuivattua rehua jalostavalle yritykselle on maksettu ennakkoa, yritykselle myönnettävän tuen kokonaismäärän ja ennakon välinen erotus maksetaan ottaen huomioon 6 artiklan säännökset.
- 4. Jos ennakko ylittää kokonaismäärän, johon jalostusyritys on oikeutettu 6 artiklan soveltamisen jälkeen, jalostajan on pyynnöstä korvattava ylittävä määrä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

8 artikla

Kunkin vuoden toukokuun 31 päivään mennessä jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kuivatun rehun määrä, jolle edellisenä markkinointivuonna myönnettiin 4 artiklan 2 kohdan mukaista tukea.

9 artikla

Edellä 4 artiklan 2 kohdassa vahvistettu tuki maksetaan kyseisen osapuolen pyynnöstä jalostusyrityksestä lähteneelle kuivatulle rehulle, joka täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) kosteuspitoisuus on enintään 11–14 prosenttia sen mukaan, missä muodossa tuote on;
- b) raakavalkuaisen vähimmäispitoisuus kuiva-aineessa on:
 - i) 15 prosenttia niiden tuotteiden osalta, jotka mainitaan 1 artiklan a alakohdassa ja b alakohdan toisessa luetelmakohdassa;
 - ii) 45 prosenttia niiden tuotteiden osalta, jotka mainitaan 1 artiklan b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa;
- c) tuote on laadultaan virheetöntä ja myyntikelpoista.

Lisävaatimuksista esimerkiksi karoteeni- ja kuitupitoisuuden osalta voidaan säätää 18 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

10 artikla

Edellä 4 artiklan 2 kohdassa vahvistettua tukea myönnetään vain sellaisille yrityksille, jotka jalostavat 1 artiklassa mainittuja tuotteita ja täyttävät seuraavat ehdot:

- a) yritys pitää varastokirjanpitoa, joka käsittää ainakin seuraavat tiedot:
 - i) jalostetun tuoreen rehun ja mahdollisesti aurinkokuivatun rehun määrät; kuitenkin jos yrityksen erityisolosuhteet niin vaativat, määrät voidaan arvioida viljelyalojen perusteella;
 - ii) tuotetun kuivatun rehun määrä ja jalostusyrityksestä lähteneen kuivatun rehun määrä ja laatu;
- b) yritys toimittaa muut tukioikeuden varmistamiseen tarvittavat todisteet;
- c) yritys kuuluu ainakin yhteen seuraavista luokista:
 - i) jalostusyritys, joka on tehnyt sopimuksia kuivattavan rehun tuottajien kanssa;
 - ii) yritys, joka jalostaa itse tuottamaansa satoa tai, jos kyseessä on yritysryhmä, sen jäsenten tuottamaa satoa;
 - iii) yritys, joka on hankkinut raaka-aineensa sellaisilta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä, jotka voivat antaa tietyt erikseen määriteltävät takeet ja jotka ovat tehneet sopimuksia kuivattavan rehun tuottajien kanssa; tällaisten henkilöiden on oltava jäsenvaltion, jossa rehusato on korjattu, toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä sellaisin perustein, jotka on määritelly 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti.

11 artikla

Omaa satoaan tai jäsenyritysten satoa jalostavien yritysten on vuosittain toimitettava jäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle määräpäivään mennessä ilmoitus viljelyaloista, joiden sato jalostetaan rehuksi.

12 artikla

1. Edellä 10 artiklan c alakohdassa tarkoitettussa sopimuksessa on täsmennettävä tuoreen rehun ja mahdollisesti aurinkokuivatun rehun tuottajille maksettavan hinnan lisäksi ainakin:
 - a) pinta-ala, jolla tuotettu sato toimitetaan jalostajalle,
 - b) toimitus- ja maksuehdot.
2. Jos 10 artiklan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettu sopimus on tuottajan toimittaman rehun jalostusta koskeva tuotantosopimus, siinä on eriteltävä ainakin pinta-ala, jonka rehusato on määrä toimittaa jalostajalle, ja siinä on oltava lauseke, jossa jalostusyritys velvoitetaan maksamaan tuottajalle 4 artiklassa tarkoitettu tuki, jonka se saa sopimuksen mukaisesti jalostettavalle määrälle.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarkastusjärjestelmät, joilla valvotaan, että kukin jalostusyritys täyttää seuraavat edellytykset:
 - a) edellä 1–12 artiklassa säädetyt edellytykset;
 - b) tukihakemuksessa mainittu määrä vastaa vähimmäislaatuvaatimukset täyttävän jalostusyrityksestä lähteneen kuivatun rehun määrää.
2. Jalostusyrityksestä lähtevä kuivattu rehu punnitaan, ja siitä otetaan näytteet.
3. Ennen 1 kohdan mukaisten soveltamissäännösten antamista jäsenvaltioiden on annettava ne tiedoksi komissiolle.

III LUKU

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

14 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin mukaisia tullevia.

15 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja nimikkeistön soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tariffiluokitteluun. Tämän asetuksen soveltamiseen perustuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.
2. Jollei tässä asetuksessa tai jonkin sen säännöksen mukaisesti annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansista maista tulevassa tuonnissa kielletään:
 - a) vaikutukseltaan tullevia vastaavien maksujen kantaminen;
 - b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

16 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, muiden kuin WTO:n jäsenten kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa asianmukaisia toimenpiteitä siihen asti, kunnes tällainen häiriö tai häiriön uhka on poistunut.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jäsenvaltiolle annetaan tiedoksi kyseiset toimenpiteet, ja niitä sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.
3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa toimenpiteen, josta komissio on päättänyt, neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen päivän kuluessa. Neuvosto

kokoontuu viipymättä. Se voi määränemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tämän artiklan mukaisesti vahvistettuja säännöksiä sovelletaan ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvat velvoitteet.

IV luku **Yleiset säännökset**

17 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

18 artikla

1. Komissiota avustaa kuivarehujen hallintokomitea (jäljempänä 'komitea').
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan yksi kuukausi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

19 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

20 artikla

Tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen siltä osin kuin ne koskevat:

- a) 4 artiklassa säädetyn tuen ja 7 artiklassa säädetyn ennakon myöntämistä;
- b) tukioikeuden varmistamista ja toteamista tarvittavine tarkastuksineen, missä yhteyksissä voidaan hyödyntää yhdennetyn järjestelmän osia;
- c) 7 artiklan 1 kohdassa mainittujen vakuuksien vapauttamista;
- d) 9 artiklassa tarkoitettujen laatuvaatimusten määrittelyperusteita;
- e) 10 artiklan c alakohdan ii alakohdassa ja 11 artiklassa säädettyjä ehtoja, jotka yritysten on täytettävä;
- f) 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontatoimenpidettä;
- g) 10 artiklassa tarkoitettujen sopimusten tekemistä koskevista perusteista ja tietoja, joiden 12 artiklassa säädettyjen tietojen lisäksi tulee sisältyä sopimuksiin;

h) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun taatun enimmäismäärän soveltamista.

21 artikla

Siirtymäkauden toimenpiteistä voidaan päättää 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

23 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 603/95.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja viittaukset luetaan liitteessä esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

24 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 603/95	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
-	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
16 artikla	17 artikla
17 artiklan 1–4 kohta	18 artikla
17 artiklan 5 kohta	19 artikla
18 artiklan a alakohta	20 artikla
18 artiklan b alakohta	21 artikla
19 artikla	22 artikla
20 artikla	23 artikla
21 artikla	24 artikla

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1255/1999 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁶⁵,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁶⁶,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta ... annettulla neuvoston asetuksella (EY) N:o ... ⁶⁷ otetaan käyttöön maidon ja maitotuotteiden markkinoiden toimintasäännöt kysynnän ja tarjonnan epätasapainon vähentämiseksi ja siitä johtuvien rakenteellisten ylijäämien poistamiseksi. Näiden järjestelyjen soveltamista jatketaan yhdentoista perättäisen 12 kuukauden jakson ajan 1 päivästä huhtikuuta 2004 alkaen.
- (2) Maidon ja maitotuotteiden kulutuksen edistämiseksi yhteisössä ja näiden tuotteiden kilpailukyvyn parantamiseksi kansainvälisillä markkinoilla markkinatukia on syytä vähentää erityisesti alentamalla asteittain 1 päivästä heinäkuuta 2004 alkaen neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1255/1999 ⁶⁸ vahvistettuja maidon tavoitehintaa sekä voin ja rasvattoman maitojauheen interventiohintoja. Tämän vuoksi on aiheellista muuttaa näiden kahden tuotteen interventiohintojen suhteellisia tasoja.
- (3) Jotta vältettäisiin se, että menekki luodaan keinotekoisesti runsailla interventioilla, olisi vahvistettava enimmäismäärä sille, kuinka paljon voita voidaan ostaa interventioon.
- (4) Koska maidontuottajien suorina maksuina saamia tulotukia koskevia toimenpiteitä on muutettu ja niistä säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o ..., ne on poistettava asetuksesta (EY) N:o 1255/1999.
- (5) Tämän vuoksi on tarpeen muuttaa asetus (EY) N:o 1255/1999 vastaavasti,

⁶⁵ EYVL C ..., ..., s. ...

⁶⁶ EYVL C ..., ..., s. ...

⁶⁷ EYVL C ..., ..., s. ...

⁶⁸ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 509/2002 (EYVL L 79, 22.3.2002, s. 15).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1255/1999 seuraavasti:

1. Korvataan 3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Vahvistetaan yhteisön tavoitehinta euroina 100 kilogrammaa kohti meijeriin toimitetulle ja rasvapitoisuudeltaan 3,7-prosenttiselle maidolle seuraavasti:

- 30,98 euroa 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana,
- 29,22 euroa 1 päivän heinäkuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välisenä aikana,
- 27,47 euroa 1 päivän heinäkuuta 2005 ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana,
- 25,71 euroa 1 päivän heinäkuuta 2006 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana,
- 23,96 euroa 1 päivän heinäkuuta 2007 ja 30 päivän kesäkuuta 2008 välisenä aikana,
- 22,21 euroa 1 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen."

2. Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Vahvistetaan yhteisön interventiohinnat euroina 100 kilogrammaa kohti seuraavasti:

a) voion osalta:

- 328,20 euroa 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana,
- 305,23 euroa 1 päivän heinäkuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välisenä aikana,
- 282,44 euroa 1 päivän heinäkuuta 2005 ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana,
- 259,52 euroa 1 päivän heinäkuuta 2006 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana,
- 236,73 euroa 1 päivän heinäkuuta 2007 ja 30 päivän kesäkuuta 2008 välisenä aikana,
- 213,95 euroa 1 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen."

b) rasvattoman maitojauheen osalta:

- 205,52 euroa 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana,
- 198,32 euroa 1 päivän heinäkuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välisenä aikana,
- 191,19 euroa 1 päivän heinäkuuta 2005 ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana,

- 184,01 euroa 1 päivän heinäkuuta 2006 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana,
- 176,88 euroa 1 päivän heinäkuuta 2007 ja 30 päivän kesäkuuta 2008 välisenä aikana,
- 169,74 euroa 1 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen."

3. Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos voim markkinahinnat laskevat jonkin vuoden 1 päivän maaliskuuta ja 31 päivän elokuuta välisenä aikana yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa alle 92 prosenttiin edustavan ajanjakson interventio hinnasta, interventio elimet ostavat 2 kohdassa tarkoitetun voim kyseessä olevissa jäsenvaltioissa hinnalla, joka on 90 prosenttia interventio hinnasta, myöhemmin määritettäviä vaatimuksia noudattaen.

Jos interventioon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna aikana tarjotut määrät ylittävät 30 000 tonnia, komissio voi keskeyttää voim oston interventioon.

Tässä tapauksessa interventio elimet voivat toteuttaa oston pysyvänä tarjouskilpailuna myöhemmin määritettävien tarjouseritelmien mukaisesti.

Jos voim markkinahinnat nousevat kyseessä olevissa jäsenvaltioissa vähintään 92 prosenttiin edustavan ajanjakson interventio hinnasta, komissio keskeyttää ostot."

4. Poistetaan 16–25 artikla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004. Edellä olevaa 1 artiklan 3 kohtaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä heinäkuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁶⁹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁷⁰,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 856/84⁷¹ perustetaan 2 päivästä huhtikuuta 1984 alkaen mainitun alan maksujärjestelmä. Järjestelmän soveltamista on pidennetty useaan otteeseen ennen kaikkea maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3950/92⁷², ja viimeksi sitä jatkettiin 31 päivään maaliskuuta 2008 saakka maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 muuttamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1256/1999⁷³.
- (2) Jotta saatua kokemusta voitaisiin hyödyntää ja järjestelmää yksinkertaistaa ja selkeyttää, asetus (ETY) N:o 3950/92 olisi kumottava ja pidennetyn järjestelmän hallinnointisäännöt järjesteltävä uudelleen ja selkeytettävä.
- (3) Järjestelmän päätarkoituksena on vähentää maidon ja maitotuotteiden kysynnän ja tarjonnan välistä epätasapainoa ja siitä johtuvaa rakenteellista ylijäämää ja siten tasapainottaa markkinoita. Tästä syystä olisi säädettävä järjestelmän pidentämisestä seitsemällä peräkkäisellä kahdentoista kuukauden pituisella jaksolla 1 päivästä huhtikuuta 2008 alkaen. Nämä jaksot lisätään asetuksessa (EY) N:o 3950/92 säädettyihin jaksoihin.
- (4) Maidon tavoitehinta alenee asteittain yhteensä 28 prosenttia viiden markkinointivuoden aikana 1 päivästä heinäkuuta 2004 alkaen. Kutakin hinnanalennusta seuraava maitoa koskevan yhteisön kokonaisviitemäärän maltillinen kasvu on perusteltua ottaen huomioon tämän toimenpiteen vaikutukset maidon ja maitotuotteiden sisäiseen kulutukseen ja vientiin, ja tällöin tuotanto voidaan pitää tasapainossa arvioidun kulutuskehityksen kanssa ja maitotuotteiden markkinahäiriöt välttää.

⁶⁹ EYVL C ..., ..., s. ...

⁷⁰ EYVL C ..., ..., s. ...

⁷¹ EYVL L 90, 1.4.1984, s. 10.

⁷² EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2018/2002 (EYVL L 313, 16.11.2002, s. 3).

⁷³ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 73.

- (5) Vuonna 1984 käyttöön otettu menetelmä, jonka mukaan suoraan kulutukseen kerätyistä tai myydyistä tietyn takuukynnyksen ylittävistä maitomääristä peritään maksu, on säilytettävä. Tämä takuukynnys vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle maitorasvan viitepitoisuutta koskevana taattuna kokonaismääränä.
- (6) Viitemäärien ylityksestä perittävät maksut on vahvistettava varoittavalle tasolle, ja jäsenvaltioiden on suoritettava ne heti, kun kansallinen viitemäärä ylittyy, siten että kyseessä oleva jäsenvaltio jakaa maksuvelvoitteen sellaisten tuottajien kesken, joiden vuoksi ylitys on tapahtunut.
- (7) Asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tehdään ero toimitusten ja suoramyynnin välillä. Saadun kokemuksen mukaan hallinnointia olisi yksinkertaistettava rajoittamalla toimitukset koskemaan vain täysmaitoa eikä mitään muita maitotuotteita, joiden kaupan pitämisen on näin ollen sisällyttävä vastedes suoramyyntiin, jäljempänä 'myyntiin'.
- (8) Jäsenvaltioiden vastuulle olisi jätettävä sekä toimitusten että myynnin osalta tilakohtaisten viitemäärien jakaminen siten, että toimitetuista ja myydyistä määristä sekä viitemäärien mahdollisista ylityksistä pidetään erillistä kirjanpitoa. Tällainen jako olisi tehtävä niiden viitemäärien perusteella, jotka tuottajilla on käytettävissään 31 päivänä maaliskuuta 2004 päättyvän kahdentoista kuukauden jakson aikana. Jäsenvaltioiden tuottajille jakamien määrien summa ei saa ylittää kansallisia viitemääriä. Kansalliset viitemäärät vahvistetaan yhdeksitoista jaksoksi 1 päivästä huhtikuuta 2004 alkaen, ja niissä otetaan huomioon aikaisempaan järjestelmään sisältyvät tekijät.
- (9) On syytä määrittää tapa, jolla maidon rasvapitoisuus otetaan huomioon toimitettujen määrien lopullista tilitystä tehtäessä. Olisi painotettava, että toimitetun maidon rasvapitoisuuden tarkistaminen alaspäin tai maidon erottaminen eri ainesosiin ei missään tapauksessa saa johtaa siihen, että maksua ei suoriteta sen maitomäärän osalta, joka ylittää jäsenvaltion taatun kokonaismäärän. Näiden määrien vähäisyyden vuoksi, ei rasvapitoisuutta ole tarpeen ottaa huomioon, kun kyseessä on myynti suoraan kuluttajille.
- (10) Järjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi tuottajien maksuosuuden perivät ostajat, jotka pystyvät parhaiten toteuttamaan tarvittavat toimet ja joille olisi tämän vuoksi tarjottava keinot varmistaa maksuosuuden periminen. Sitä vastoin jäsenvaltion maksusta liikaa peritty määrä olisi käytettävä kansallisten rakenneohjelmien rahoittamiseen ja/tai tiettyyn luokkaan kuuluville tai poikkeustilanteessa oleville tuottajille myönnettäviin maksun palautuksiin. Jos jäsenvaltion ei kuitenkaan tarvitse suorittaa maksua, mahdollisesti perityt ennakot on palautettava.
- (11) Kokemus on osoittanut, että tämän järjestelmän täytäntöönpano edellyttää kansallisen varannon olemassaoloa, johon siirretään kaikki määrät, joita jostakin syystä ei jaeta tai ei enää jaeta tilakohtaisesti. Jotta jäsenvaltiot voisivat varautua puolueettomin perustein määritelyihin erityistilanteisiin, niille olisi annettava lupa kasvattaa kansallista varantoaan erityisesti silloin, kun kaikkia viitemääriä on vähennetty kautta linjan.
- (12) Järjestelmän hallinnoinnin riittävän joustavuuden varmistamiseksi olisi jäsenvaltioille myönnettävä lupa jakaa uudelleen käyttämättömät viitemäärät jakson lopussa joko jäsenvaltiokohtaisesti tai ostajien välillä.
- (13) Jos tuottajat eivät käytä koko viitemääräänsä, tämä saattaa estää maidontuotannon moitteettoman kehityksen. Tällaisten ongelmien estämiseksi olisi jäsenvaltioiden voitava päättää yhteisön lainsäädännön yleisiä periaatteita noudattaen, että jos viitemääriä käytetään erittäin vähän merkittävän ajanjakson aikana, käyttämättömät viitemäärät siirretään kansalliseen varantoon, josta ne jaetaan muille tuottajille. On kuitenkin tarpeen säätää tapauksista, joissa väliaikaisesti tuotannon harjoittamisesta estyneet tuottajat haluavat jatkaa tuotantoaan.

- (14) Osittaiset tilakohtaisten viitemäärien väliaikaiset siirrot jäsenvaltioissa, joissa ne sallitaan, ovat parantaneet järjestelmän toimintaa. Tätä järjestelmää ei tulisi kuitenkaan panna täytäntöön, jos se haittaa rakenteellista kehitystä ja mukautusta, eikä tästä johtuvia hallinnollisia vaikeuksia tulisi aliarvioida eikä myöskään tulisi sallia toiminnasta luopuneiden entisten tuottajien kiintiöiden säilymistä pidempään kuin mitä on ehdottoman tarpeen kiintiön siirtämiseksi aktiiviselle tuottajalle.
- (15) Järjestelmän perustamisen yhteydessä vuonna 1984 vahvistettiin periaate, jonka mukaan tilakohtainen viitemäärä siirretään ostajalle, vuokralaiselle tai perijälle, silloin kun tila myydään, vuokrataan tai siirretään perintönä. Ei olisi tarkoituksenmukaista muuttaa tätä periaatetta. Olisi kuitenkin annettava kansalliset säännökset osapuolten oikeutettujen etujen turvaamiseksi kaikissa siirtotapauksissa, jos osapuolten välillä ei vallitse yhteisymmärrystä.
- (16) Maidontuotannon rakenneuudistuksen jatkamiseksi, ympäristön parantamiseksi ja myös sen välttämiseksi, että kiintiöt olisivat edelleen sidonnaisia tiloihin, joilla maidontuotanto on lopetettu, olisi säädettävä eräistä poikkeuksista periaatteeseen, jonka mukaan viitemäärät ovat tilasidonnaisia, ja myönnettävä jäsenvaltioille lupa jatkaa mahdollisuutta panna täytäntöön kansallisia rakenneuudistusohjelmia. Viitemäärien osalta on myös tarpeen jättää objektiivisin perustein tiettyä liikkumavaraa määritellyllä maantieteellisellä alueella ennen kaikkea sen varmistamiseksi, että kiintiöt ovat aktiivisten tuottajien hallussa. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava organisoida viitemäärien siirto muulla tavalla kuin tuottajien välisillä yksittäisillä toimilla.
- (17) Tuotantovälineiden hinnannousun tai epätasa-arvoisen kohtelun välttämiseksi olisi erityisesti kiellettävä kokonaan julkiset rahoitustuet kiintiöiden haltijoille.
- (18) Tässä asetuksessa säädetyn maksun päätarkoituksena on säännöstellä ja tasapainottaa maitotuotemarkkinoita. Tämän vuoksi tästä maksusta saatava tuotto olisi käytettävä maitoalan kulujen rahoittamiseen.
- (19) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi toteutettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁷⁴ nojalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Soveltamisala

Yhdentoista 1 päivänä huhtikuuta 2004 alkavan peräkkäisen kahdentoista kuukauden jakson (jäljempänä 'kahdentoista kuukauden jakso') aikana peritään kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson aikana kaupan pidettävistä lehmänmaidosta ja muista maitotuotteista maksu (jäljempänä 'maksu'), kun niiden määrät ylittävät liitteessä I vahvistetut määrät.

Nämä määrät vahvistetaan, jollei markkinoiden yleistilanteen vuoksi mahdollisesti tehtävästä tarkistuksesta ja tietyissä jäsenvaltioissa vallitsevista erityisolosuhteista muuta johdu.

⁷⁴ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Maksu

Vahvistetaan maksuksi 115 prosenttia maidon tavoitehinnasta.

3 artikla

Maksun suorittaminen

1. Jäsenvaltiot suorittavat Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle (EMOTR) ennen kyseessä olevaa kahdentoista kuukauden jaksoa seuraavaa 1 päivää syyskuuta määrän, joka on yhtä suuri kuin kaikkien liitteessä I tarkoitettujen viitemäärien ylitysten perusteella laskettu maksu ja jossa on otettu huomioon liitteessä II vahvistettu rasvan viitepitoisuus.
2. Maksu jaetaan kokonaan sellaisten tuottajien kesken, joiden vuoksi ylitykset ovat tapahtuneet, 5 artiklassa säädettyjen tilakohtaisten viitemäärien perusteella.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan ilmaisulla:

- a) 'maito' asetuksen (EY) N:o 2597/97⁷⁵ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä tuotetta;
- b) 'muut maitotuotteet' muita maitotuotteita kuin maitoa, erityisesti rasvatonta maitoa, kermaa, voita ja juustoa; nämä muunnetaan tarvittaessa maidon vastinarvoiksi soveltamalla niihin 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettuja kertoimia;
- c) 'tuottaja' yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä ja tukijärjestelmiä tiettyjen peltokasvien viljelijöille koskevista yhteisistä säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o ...⁷⁶ 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä viljelijää, jonka tila sijaitsee jonkin jäsenvaltion maantieteellisellä alueella ja joka tuottaa ja pitää kaupan maitoa tai joka valmistautuu harjoittamaan tällaista toimintaa hyvin pian;
- d) 'tila' yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä ja tukijärjestelmiä tiettyjen peltokasvien viljelijöille koskevista yhteisistä säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o ... 2 artiklan b alakohdassa määriteltyä tilaa;
- e) 'ostaja' yritystä tai ryhmittymää, joka ostaa maitoa tuottajalta
 - kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttäkseen ja jalostaakseen maitoa tai maitotuotteita myös toimeksiantona,
 - myydäkseen sen yhdelle tai useammalle maitoa tai maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.

Ostajaksi katsotaan kuitenkin samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevien ostajien ryhmittymä, joka tekee jäsentensä lukuun maksun suorittamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia. Tätä säännöstä sovellettaessa Kreikka katsotaan yhdeksi ainoaksi maantieteelliseksi alueeksi, ja se voi pitää julkista toimielintä edellä tarkoitettuna ostajaryhmittymänä;

⁷⁵ EYVL L 351, 23.12.1997, s. 13.

⁷⁶ EYVL L ..., ..., s. ...

- f) 'toimitus' kaikkia sellaisia maidon, ei kuitenkaan muiden maitotuotteiden, toimituksia ostajalle, vaikka kuljetuksen hoitaa tuottaja, ostaja, nämä tuotteet käsittelevä tai jalostava yritys tai jokin kolmas osapuoli;
- g) 'myynti' maidon tai maitotuotteiden myyntiä tai siirtoa, ei kuitenkaan f alakohdassa tarkoitettuja maidon toimituksia;
- h) 'kaupan pitäminen' maidon toimittamista taikka maidon tai maitotuotteiden myyntiä;
- i) 'jaetut viitemäärät' tai 'tilakohtaiset viitemäärät' viitemääriä kunkin kahdentoista kuukauden jakson 1 päivänä huhtikuuta;
- j) 'käytettävissä olevat viitemäärät' tuottajien 31 päivänä maaliskuuta käytettävissä olevia viitemääriä kaikki edeltävän kahdentoista kuukauden jakson aikana tehdyt tässä asetuksessa säädetty siirrot, myynnit ja väliaikaiset jaot huomioon ottaen.

2 luku

Viitemäärien jako

5 artikla

Tilakohtaiset viitemäärät

1. Jäsenvaltioiden on jaettava liitteessä I tarkoitetut määrät tuottajien välillä asetuksen (ETY) N:o 3950/92 4 artiklassa säädettyjen tilakohtaisten viitemäärien perusteella 31 päivänä maaliskuuta 2004 päättyvän kahdentoista kuukauden jakson osalta.
2. Tuottajalla voi olla käytössään yksi tai kaksi viitemäärää, joista toinen on toimitusta ja toinen myyntiä varten. Ainoastaan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi siirtää määriä yhdestä viitemäärästä toiseen tuottajan perustellusta pyynnöstä.
3. Jäljempänä 13 artiklassa tarkoitetun kansallisen varannon täydentämiseksi mahdollisesti tehdyt vähennykset huomioon ottaen tilakohtaisia viitemääriä mukautetaan tarvittaessa kunkin kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson osalta, jotta tilakohtaisten viitemäärien summa ei kussakin jäsenvaltiossa ylitä liitteessä I vahvistettua vastaavaa kokonaismäärää.

6 artikla

Kansallisessa varannossa olevien määrien jako

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarpeelliset säännöt 13 artiklassa säädettyssä kansallisessa varannossa olevien määrien jakamiseksi aktiivisille tai tuotannon harjoittamisen aloittamista toivoville tuottajille komissiolle ilmoitettujen puolueettomien kriteereiden perusteella.

3 luku

Maksun laskeminen

7 artikla

Määrien merkitseminen kirjanpitoon

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä erillistä kirjanpitoa toimitusten ja myynnin osalta tilakohtaisista viitemääristä, kaupan pidetyistä määristä ja mahdollisista tilakohtaisten määrien ylityksistä.

2. Jos tuottajalla on kaksi viitemäärää, tuottajalle mahdollisesti lankeava maksuosuus lasketaan erikseen kummankin viitemäärän osalta.

8 artikla *Rasvapitoisuus*

1. Kullekin tuottajalle osoitetaan edustava rasvapitoisuus, joka koskee tuottajalle myönnettyjä tilakohtaisia viitemääriä. Se vastaa viitemäärien edustavan rasvapitoisuuden keskiarvoa jakopäivänä. Kun viitemääriä hankitaan tai siirretään, edustava rasvapitoisuus mukautetaan 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettavia sääntöjä noudattaen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua edustavaa rasvapitoisuutta mukautetaan tarvittaessa kunkin kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson osalta, jotta jäsenvaltion tilakohtaisten edustavien rasvapitoisuuksien painotettu summa ei ylitä liitteessä II vahvistettua rasvan viitepitoisuutta.

9 artikla *Toimituksista perittävät maksut*

1. Maksun lopullisen tilittämisen tekemiseksi kunkin tuottajan toimittamia määriä lisätään tai vähennetään kertoimia käyttäen ja 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetuin ehdoin todellisen rasvapitoisuuden ja rasvan viitepitoisuuden mahdollisen eron huomioon ottamiseksi.
2. Jos 1 kohdan mukaisesti oikaistujen toimitusten summa on pienempi kuin tosiasialliset toimitukset, maksu lasketaan tosiasiallisten toimitusten perusteella. Tässä tapauksessa kutakin alaspäin tehtävää oikaisua vähennetään suhteellisesti siten, että oikaistujen toimitusten summa vastaa tosiasiallisia toimituksia.

Jos 1 kohdan mukaisesti oikaistujen toimitusten summa on suurempi kuin tosiasialliset toimitukset, maksu lasketaan oikaistujen toimitusten perusteella.

3. Kunkin tuottajan maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä käyttämättömien viitemäärien mahdollisen uudelleenjakamisen jälkeen.
 - a) joko jäsenvaltiokohtaisesti sen määrän perusteella, kuinka paljon kunkin tuottajan viitemäärä on ylittynyt,
 - b) tai ensin ostajakohtaisesti sen perusteella, kuinka suuri ylitys on sen jälkeen, kun mahdollisesti käyttämättömät viitemäärät on jaettu uudelleen joko suhteessa kunkin tuottajan tilakohtaisiin viitemääriin tai jäsenvaltioiden vahvistamin puolueettomin perustein, ja tämän jälkeen jäsenvaltiokohtaisesti.

10 artikla *Ostajien rooli*

1. Ostajat vastaavat maksuosuuden perimisestä asianomaisilta tuottajilta ja maksavat jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ennen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettua määräaikaa ja siinä vahvistettua menettelyä noudattaen maksuosuusmäärän, jonka ostaja vähentää ylityksen aiheuttaneille tuottajille maksetusta maidon hinnasta tai jonka ostaja perii muulla asianmukaisella tavalla.

2. Jos yksi ostaja korvaa yhden tai useamman ostajan joko kokonaan tai osittain, kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson loppuajan osalta otetaan huomioon tuottajien käytettävissä olevat tilakohtaiset viitemäärät sen jälkeen, kun niistä on vähennetty jo toimitetut määrät ja niiden rasvapitoisuus on otettu huomioon. Näitä säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun tuottaja siirtyy yhdeltä ostajalta toiselle.
3. Tuottajan, joka aikoo toimittaa usealle ostajalle, on ilmoitettava kullekin ostajalle kaikkien muiden ostajien henkilöllisyys ja niiden käytössä olevat kokonaisviitemäärät sekä se, kuinka tuottaja aikoo jakaa nämä määrät eri ostajien kesken.
4. Jos tuottajan toimittamat määrät ylittävät kyseisen tuottajan viitemäärän, ostaja vähentää maidon hinnasta määrän kaikkien sellaisten kyseisen tuottajan toimitusten osalta, jotka ylittävät viitemäärän, tuottajan maksuosuuteen kohdistuvana ennakkona jäsenvaltion määrittämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

11 artikla

Myynnistä perittävä maksu

1. Kun kyseessä on myynti, kunkin tuottajan maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä sopivalla alueellisella tasolla tai soveltuvin osin valtuutettujen tuottajaorganisaatioiden kautta mahdollisen käyttämättömien viitemäärien uudelleenjakamisen jälkeen.
2. Jos kaikkia maidon ainesosia ei pidetä kaupan, jäsenvaltioiden on vahvistettava maksun perusta käytetyn maidon kokonaismäärän osalta 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetuilla kertoimilla.
3. Rasvapitoisuutta ei oteta huomioon maksua laskettaessa, kun myynti tapahtuu suoraan kuluttajalle. Muussa tapauksessa, jos todellinen rasvapitoisuus on korkeampi kuin tuottajan edustava rasvapitoisuus, siirrettyjä määriä korotetaan 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetuilla kertoimilla ja siinä vahvistetuilla edellytyksin.

4 luku

Maksun hallinnointi

12 artikla

Liikaa maksetut tai maksamattomat määrät

1. Jos maksu on suoritettava ja tuottajilta peritty maksuosuus on suurempi kuin kyseinen maksu, jäsenvaltio voi
 - a) käyttää ylijäämän kokonaan tai osittain 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseen ja/tai
 - b) jakaa sen kokonaan tai osittain tuottajille, jotka kuuluvat sellaisiin etuoikeutettuihin luokkiin, jotka jäsenvaltio on ottanut käyttöön 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavien puolueettomien perusteiden mukaisesti, tai sellaisille tuottajille, jotka ovat joutuneet poikkeukselliseen tilanteeseen tähän järjestelmään liittymättömän kansallisen säännöksen vuoksi.
2. Jos maksua ei tarvitse suorittaa, ostajien tai jäsenvaltion mahdollisesti perimät ennakot palautetaan viimeistään seuraavan kahdentoista kuukauden jakson lopussa.

3. Jos ostaja ei pysty perimään tuottajan maksuosuutta, jäsenvaltion on perittävä maksamattomat määrät suoraan tuottajalta.

13 artikla *Kansalliset varannot*

1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava kansallinen varanto liitteessä I vahvistetuille määrille ennen kaikkea 6 artiklassa säädettyjä jakoja varten. Kansallista varantoa voidaan täydentää *muun muassa* tekemällä vähennyksiä 16 ja 17 artiklan mukaisista viitemäärien siirroista tai kaikista tilakohtaisista viitemääristä tehtävillä tasavähennyksillä.
2. Mahdolliset jäsenvaltiolle myönnetyt lisäviitemäärät sisällytetään välittömästi kansalliseen varantoon.

14 artikla *Toiminnan harjoittamatta jättäminen*

1. Kun tilakohtaisia viitemääriä hallussaan pitävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei enää täytä kahdentoista kuukauden jakson aikana 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, nämä määrät on siirrettävä kansalliseen varantoon viimeistään seuraavan kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta, paitsi jos henkilö aloittaa kaupallisen toiminnan uudelleen viimeistään kyseisenä päivänä.
2. Jos tällainen henkilö aloittaa kaupallisen toiminnan uudelleen viimeistään määrien poistamista seuraavan toisen kahdentoista kuukauden jakson lopussa, hänelle myönnetään viitemäärä kansallisesta varannosta 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti viimeistään hakupäivää seuraavana 1 päivänä huhtikuuta.
3. Jos tuottajat käyttävät maitoa tai muita maitotuotteita kaupan pitäessään alle 70 prosenttia tilakohtaisesta viitemäärästään vähintään yhden kahdentoista kuukauden jakson aikana, jäsenvaltiot voivat yhteisön lainsäädännön yleisten periaatteiden mukaisesti päättää:
 - a) onko syytä siirtää käyttämätön viitemäärä tai osa siitä kansalliseen varantoon ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu,
 - b) edellytyksistä, joilla viitemäärä jaetaan uudelleen kyseisille tuottajille.
4. Edellä olevaa 1 ja 3 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseessä on ylivoimainen este ja jos kyseisten tuottajien tuotantokyvyn väliaikaiseen muutokseen on toimivaltaisen viranomaisen toteama perusteltu syy.

15 artikla *Väliaikaiset siirrot*

1. Jäsenvaltioiden on kunkin kahdentoista kuukauden jakson loppuun mennessä sallittava, että kyseessä olevan ajanjakson aikana tuottajat siirtävät väliaikaisesti osan niistä tilakohtaisista viitemääristä, jotka ovat niiden käytössä mutta joita ne eivät aio käyttää.

Jäsenvaltiot voivat säännellä siirtotoimia tuottajaluokkien tai maidontuotantorakenteiden perusteella, rajoittaa ne koskemaan ainoastaan ostajia tai rajoittaa ne alueiden sisäisiksi sekä määrittää, missä määrin siirtäjä voi uusia siirtotoimet.

2. Kukin jäsenvaltio voi päättää olla panematta 1 kohtaa täytäntöön toisen tai molempien seuraavien tekijöiden perusteella:
 - a) tarve helpottaa rakenteellista kehitystä ja rakenteellisia mukautuksia,
 - b) pakottava hallinnollinen tarve.

16 artikla
Lopulliset siirrot

1. Tilakohtaiset viitemäärät siirtyvät tilan mukana, kun se myydään, vuokrataan tai siirretään tavanomaisena tai ennakkoperintönä tilan haltuunsa ottavalle tuottajalle sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka jäsenvaltio määrittää ottaen huomioon maidontuotantoon käytettävän pinta-alan tai muut puolueettomat perusteet ja soveltuvin osin osapuolten välisen sopimuksen.
2. Kun maa-alue siirretään julkisille viranomaisille ja/tai kun julkinen etu niin vaatii tai kun siirto tapahtuu muista kuin maataloudellisista syistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavat toimenpiteet toteutetaan osapuolten oikeutettujen etujen turvaamiseksi ja ennen kaikkea maa-alueesta luopuvien tuottajien maidontuotannon jatkamisen mahdollistamiseksi niiden niin halutessa.
3. Jos maanvuokraussopimus päättyy ilman, että sen jatkaminen on mahdollista vastaavilla edellytyksillä, tai tilanteissa, joilla on vastaavanlaisia oikeudellisia vaikutuksia, ja jos osapuolet eivät pääse keskenään sopimukseen, kyseiset tilakohtaiset viitemäärät siirretään osittain tai kokonaan määrät haltuunsa ottavalle tuottajalle sellaisia yksityiskohtaisia sääntöksiä noudattaen, jotka jäsenvaltio on antanut tai jotka se antaa osapuolten oikeutetut edut huomioon ottaen.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää keskinäisesti sovittavista viitemäärien siirroista joko suoraan tuottajien välillä tai toimivaltaisten viranomaisten aloitteesta järjestetyillä liiketoimilla.
5. Kun siirto tapahtuu 1–4 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot säilyttävät osan siirretystä määrästä kansallista varantoa varten, ja tämän osan suuruus riippuu olosuhteista ja puolueettomista perusteista.

17 artikla
Erityiset siirtotoimenpiteet

1. Jotta maidontuotannon rakenneuudistus voitaisiin toteuttaa moitteettomasti tai jotta ympäristöä voitaisiin parantaa, jäsenvaltiot voivat sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka ne antavat ottaen huomioon osapuolten oikeutetut edut,
 - a) myöntää tuottajille, jotka sitoutuvat lopettamaan pysyvästi maidontuotantonsa kokonaan tai osittain, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä maksettavan korvauksen ja siirtää näin vapautuneet viitemäärät kansalliseen varantoon;
 - b) määrittää puolueettomin perustein edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen tai sen nimeämä toimielin voi myöntää tuottajille maksua vastaan 12 kuukauden jakson alussa viitemäärät, jotka ovat vapautuneet lopullisesti muilta tuottajilta edellisen 12 kuukauden jakson päättyessä edellä mainitun maksun suuruista, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä suoritettua korvausta vastaan,

- c) säätää, että jos maa-alueesta luopuva tuottaja haluaa jatkaa maidontuotantoa, tuottajalle annetaan käyttöön kyseessä oleva tilakohtainen viitemäärä silloin, kun maa-alue on siirretty ympäristön parantamiseksi,
 - d) määrittää puolueettomin perustein alueet ja keräilyvyöhykkeet, joilla sallitaan viitemäärien lopulliset siirrot ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä, maidontuotannon rakenteen parantamiseksi,
 - e) sallia tuottajan toimivaltaiselle viranomaiselle tai sen nimittämälle toimielimelle kohdistamasta pyynnöstä viitemäärien lopullisen siirron ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä ja päinvastoin maidontuotannon rakenteen parantamiseksi tilalla tai tuotannon laajaperäistämisen edistämiseksi,
 - f) määrittää jäsenvaltioille myönnettyjen lisämäärien jakoedellytykset.
2. Edellä olevan 1 kohdan säännökset voidaan panna täytäntöön kansallisella tasolla, sopivalla alueellisella tasolla tai erityisillä keräilyvyöhykkeillä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi muita erityisiä siirtotoimenpiteitä ei sallita.

18 artikla

Tuet viitemäärien hankkimiseen

Mikään julkinen viranomainen ei saa myöntää rahoitustukea osapuolille, jotka saavat viitemääriä myynnin, siirron tai jaon kautta tämän asetuksen mukaisesti.

19 artikla

Hyväksyntä

Myyjän tai ostajan asema edellyttää jäsenvaltion myöntämää ennakkohyväksyntää 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Tämä koskee soveltuvin osin myös 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuottajaorganisaatioita.

5 luku

Siirtymä- ja loppusäännökset

20 artikla

Maksun käyttö

Maksun katsotaan kuuluvan maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseen tarkoitettuihin tukitoimiin, ja se käytetään maitoalan menojen rahoittamiseen.

21 artikla

Hallintokomitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1255/1999 41 artiklassa perustettu maidon ja maitotuotteiden hallintokomitea.
2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa, ellei mainitun päätöksen 8 artiklasta muuta johdu.

3. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan yksi kuukausi.

22 artikla
Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3950/92 31 päivästä maaliskuuta 2004.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne olisi luettava liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

23 artikla
Siirtymätoimenpiteet

Jos siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen tässä asetuksessa järjestelmään säädettyjen muutosten täytäntöönpanemisen helpottamiseksi, ne annetaan 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Viitemäärät

a) Jakso 2004/05

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 326 983,000
Tanska	4 477 625,000
Saksa	28 004 140,000
Kreikka	700 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 356 977,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	270 394,000
Alankomaat	11 130 065,000
Itävalta	2 763 148,000
Portugali	1 879 823,000
Suomi	2 419 026,324
Ruotsi	3 319 515,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 682 697,000

* Madeiraa lukuun ottamatta

b) Jakso 2005/06

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 343 535,000
Tanska	4 499 902,000
Saksa	28 143 464,000
Kreikka	700 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 478 156,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	271 739,000
Alankomaat	11 185 438,000
Itävalta	2 776 895,000
Portugali	1 889 185,000
Suomi	2 431 049,324
Ruotsi	3 336 030,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 755 647,000

* Madeiraa lukuun ottamatta

c) Jakso 2006/07

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 360 087,000
Tanska	4 522 178,000
Saksa	28 282 788,000
Kreikka	700 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 599 335,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	273 084,000
Alankomaat	11 240 812,000
Itävalta	2 790 642,000
Portugali	1 898 548,000
Suomi	2 443 071,324
Ruotsi	3 352 545,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 828 597,000

* Madeira lukuun ottamatta

d) Jakso 2007/08

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 393 687,870
Tanska	4 567 399,780
Saksa	28 565 615,880
Kreikka	707 518,130
Espanja	6 178 119,500
Ranska	24 845 328,350
Irlanti	5 449 721,640
Italia	10 635 360,600
Luxemburg	275 814,840
Alankomaat	11 353 220,120
Itävalta	2 818 548,420
Portugali	1 917 533,480
Suomi	2 467 502,037
Ruotsi	3 386 070,450
Yhdistynyt kuningaskunta	14 976 882,970

* Madeira lukuun ottamatta

e) Jaksot 2008/09–2014/15

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 427 288,740
Tanska	4 612 621,560
Saksa	28 848 443,760
Kreikka	714 523,260
Espanja	6 239 289,000
Ranska	25 091 321,700
Irlanti	5 503 679,280
Italia	10 740 661,200
Luxemburg	278 545,680
Alankomaat	11 465 628,240
Itävalta	2 846 454,840
Portugali	1 936 518,960
Suomi	2 491 932,750
Ruotsi	3 419 595,900
Yhdistynyt kuningaskunta	15 125 168,940

* Madeira lukuun ottamatta

LIITE II
Rasvan viitepitoisuus

Jäsenvaltio	Rasvan viitepitoisuus (g/kg)
Belgia	36,91
Tanska	43,68
Saksa	40,11
Kreikka	36,10
Espanja	36,37
Ranska	39,48
Irlanti	35,81
Italia	36,88
Luxemburg	39,17
Alankomaat	42,36
Itävalta	40,30
Portugali	37,30
Suomi	43,40
Ruotsi	43,40
Yhdistynyt kuningaskunta	39,70

LIITE III
Vastaavuustaulukko

Tämä aset		Asetus (ETY) N:o 3950/92	
1 artiklan	1 alakohta	1 artiklan	1 alakohta
	2 alakohta	3 artiklan	2 kohta
2 artikla		1 artiklan	2 alakohta
3 artikla		2 artiklan	1 kohdan 1 alakohta
4 artikla		9 artikla	
5 artiklan	1 kohta	-	
	2 kohta	-	
	3 kohta	4 artiklan	2 kohta
6 artikla		-	
7 artikla		-	
8 artikla		-	
9 artiklan	1 ja 2 kohta	-	
	3 kohta	2 artiklan	2 kohta
10 artiklan	1 kohta	2 artiklan	2 kohdan 1 alakohta
	2 kohta	2 artiklan	2 kohdan 2 alakohta
	3 kohta	-	
	4 kohta	2 artiklan	2 kohdan 3 alakohta
11 artiklan	1 kohta	2 artiklan	1 kohta
	2 kohta	-	
	3 kohta	-	
12 artiklan	1 kohta	2 artiklan	4 kohta
	2 kohta	-	
	3 kohta	-	
13 artikla		5 artiklan	1 alakohta
14 artikla		5 artiklan	2 ja 3 alakohta
15 artikla		6 artikla	
16 artikla		7 artikla	
17 artikla		8 artikla	
18 artikla		-	
19 artikla		-	
20 artikla		10 artikla	
21 artikla		11 artikla	
22 artikla		12 artikla	
Liite I		Liite	
Liite II		-	
Liite III		-	

LIITE

RAHOITUSSELVITYS					
1.	BUDJETTILUVUT: B1-10–B1-33 (2003 – budjettinimikkeistö)				
2.	TOIMENPITEEN NIMI: - Neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä - Neuvoston asetus viljan yhteisestä markkinajärjestelystä - Neuvoston asetus riisin yhteisestä markkinajärjestelystä - Neuvoston asetus kuivattun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä markkinointivuosiksi 2004/05–2007/08 - Neuvoston asetus maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä - maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta				
3.	OIKEUSPERUSTA: Perustamissopimuksen 36 ja 37 artikla				
4.	TOIMENPITEEN TAVOITE: Agenda 2000:ssa sovitun maatalouspolitiikan väliarvioinnin yhteydessä ehdotetut muutokset, joiden tarkoituksena on: - EU:n maatalousalan kilpailukyvyyn parantaminen - markkinasuuntautuneemman ja kestäväen maatalouden edistäminen - tukien välisen tasapainon parantaminen ja maaseudun kehittämisen edistäminen.				
5.	VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON	VARAINHOITO- VUOSI 2004 (miljoonaa euroa)	VARAINHOITO- VUOSI 2005 (miljoonaa euroa)	VARAINHOITO- VUOSI 2006 (miljoonaa euroa)	
5.0	MENOT EY:N TALOUSARVIOSTA				
	EU-15				
	EM-10	- 97	- 28	- 337	
	-----	-	+ 15	- 17	
	Yhteensä	-----	-----	-----	
		- 97	- 13	- 354	
5.1	TULOT				
-	EY:N OMAT VARAT	-	-	-	
5.0.1	MENOARVIO	2007	2008	2009	2010
	EU-15	- 470	- 566	+ 64	- 186
	EM-10	- 33	- 45	+ 37	+ 88
	-----	-----	-----	-----	-----
	Yhteensä (a)	- 503	- 611	+ 101	- 98
	Tuen mukauttamisesta ja vähentämisestä aiheutuva vaikutus	- 228	- 751	- 2 030	- 2 420
	-----	-----	-----	-----	-----
	Yhteensä (b)	- 731	- 1 362	- 1 929	- 2 518
5.1.1	TULOARVIO	-	-	-	-
5.2	LASKUTAPA: Ks. Liitteet				
6.0	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA				KYLLÄ / EI
6.1	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SIIRROILLA				KYLLÄ / EI
6.2	LISÄTALOUSARVION TARVE				KYLLÄ / EI
6.3	MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT				KYLLÄ / EI
	HUOMAUTUKSIA:				
b)	Maaseudun kehittämiseen käytössä olevat varat ovat 228 milj. euroa vuonna 2007, 475 milj. euroa vuonna 2008, 741 milj. euroa vuonna 2009 ja 988 milj. euroa vuonna 2010. - Ehdotus ei vaikuta hallinnollisiin menoihin. - Ehdotettujen toimenpiteiden vaikutukset on arvioitu.				

LIITE A – 1

MENOARVIOT

A. VÄLIARVIOINNIN YHTEYDESSÄ TEHTYJEN EHDOTUSTEN PERUSTEELLA

I. Markkinatoimenpiteet¹

milj. euroa

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU-15										
1. Vilja										
. Vientituet										
-vehnä	9,0	1,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-ohra	39,0	7,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-ruis	27,5	22,2	21,2	21,2	42,4	42,4	42,4	42,4	42,4	42,4
-muut	78,0	63,8	60,8	55,4	53,6	54,6	53,6	53,6	53,6	53,6
. Julkinen	16,5	14,4	14,4	14,4	14,4	13,8	13,8	13,8	13,8	13,8
varastointi	64,0	47,0	14,1	12,2	12,2	12,5	15,7	15,7	15,7	15,7
-ruis	169,2	44,8	17,5	15,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-muut	3,5									
. Tärkkelyksen tuotantotuet	45,9	4,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
. Perunatärkkelyspalkkiot	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2
. Muu ²	1,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
. Vilja yhteensä	492,8	244,1	167,2	157,4	161,8	162,5	164,7	164,7	164,7	164,7
2. Kuivattu rehu										
. Kuivatus rehun tuotantotuki	243,3	144,1	104,1	64,1	24,0	0	0	0	0	0
3. Riisi										
. Vientituet	33,0	10,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
. Julkinen ja yksityinen varastointi	55,0	21,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
. Muu ³	22,0	7,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0
. Riisi yhteensä	110,0	38,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0
4. Maito ja maitotuotteet										
. Vientituet										
-voi/voiöljy	367,0	303,0	223,0	191,0	150,0	119,0	115,0	115,0	115,0	115,0
-rasvaton maitojauhe	165,0	144,0	120,0	108,0	82,0	68,0	65,0	65,0	65,0	65,0
-juusto	210,0	196,0	183,0	170,0	157,0	149,0	146,0	146,0	146,0	146,0
-muut maitotuotteet	697,0	632,0	551,0	469,0	387,0	315,0	302,0	302,0	302,0	302,0
. Julkinen	-32,0	-60,0	-24,0	-22,0	-20,0	1,0	-2,0	-2,0	-2,0	-2,0
varastointi	-8,0	-15,0	2,0	7,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0
. Sisäiset tuet										
-voi	416,0	310,0	191,0	71,0	2,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-rasvaton maitojauhe	250,0	220,0	183,0	122,0	92,0	67,0	61,0	61,0	61,0	61,0
-kaseiini	270,0	231,0	187,0	143,0	99,0	61,0	55,0	55,0	55,0	55,0
. Yksityinen	26,0	43,0	43,0	43,0	43,0	43,0	23,0	23,0	23,0	23,0
varastointi	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0
. Muu ⁴	46,0	43,0	41,0	37,0	34,0	32,0	32,0	32,0	32,0	32,0
. Maito ja maitotuotteet yhteensä	2 461	2 101	1 754	1 393	1 090	919	861	861	861	861
5. Naudanliha										
. Vientituet	479,3	467,9	431,8	411,0	393,6	377,1	377,1	377,1	377,1	377,1
6a Markkinatoimenpiteet yhteensä (1 + 2 + 3 + 4 + 5)	3 786,4	2 995,1	2 464,1	2 032,5	1 676,4	1 465,6	1 409,8	1 409,8	1 409,8	1 409,8
6b Menekinedistämistoimet	67,0	67,0	49,0	34,0	26,0	24,0	24,0	24,0	24,0	24,0
6. Markkina- ja menekinedistämistoimenpiteet yhteensä EU-15 (6a+ 6b)	3 853,4	3 062,1	2 513,1	2 066,5	1 702,4	1 489,6	1 433,8	1 433,8	1 433,8	1 433,8
7. Markkinatoimenpiteet EM-10 (ehdokasmaat)	216,3	480,0	490,0	458,0	426,0	394,0	394,0	394,0	394,0	394,0
joista - vilja	37,6	97,0	87,0	85,0	85,0	85,0	85,0	85,0	85,0	85,0
- kuivattu rehu	2,8	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0
- riisi	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
- maito ja maitotuotteet	154,4	321,0	341,0	311,0	279,0	247,0	247,0	247,0	247,0	247,0
- naudanlihan vientituet	21,5	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0
8. Markkina- ja menekinedistämistoimenpiteet EU-25 (6 + 7)	4 069,7	3 542,1	3 003,1	2 524,5	2 128,4	1 883,6	1 827,8	1 827,8	1 827,8	1 827,8

¹ Vilja, kuivattu rehu, riisi, maito ja maitotuotteet, naudanlihan vientituet

² Elintarvikeapu

³ Elintarvikeapu, riisin tuki Réunionille

⁴ Elintarvikeapu, koulumaito, maitoalan maksu.

LIITE A – 2

II. Tuottajien suorat tuet ¹

milj. euroa

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU-15										
1. Maatilan tulotuki		28 025,6	28 901,0	29 780,8	30 760,0	31 739,3	31 739,3	31 739,3	31 739,3	31 739,3
		MAATILAN TULOTUEN PERUSTEENA OLEVAT TEKIJÄT								
2a Suorat tuet										
. viljan, öljykasvien ja valkuaiskasvien peruspinta-alueet	16 093	(16471,0)	(16471,0)	(16471,0)	(16471,0)	(16471,0)	(16471,0)	(16471,0)	(16471,0)	(16471,0)
. kuivaustuen lisämaksu	67,9	(67,5)	(67,5)	(67,5)	(67,5)	(67,5)	(67,5)	(67,5)	(67,5)	(67,5)
. durumvehnän lisätuki	1 109,1	(979,3)	(876,7)	(777,2)	(777,2)	(777,2)	(777,2)	(777,2)	(777,2)	(777,2)
. palkoviljan tuki	72,4	(72,4)	(72,4)	(72,4)	(72,4)	(72,4)	(72,4)	(72,4)	(72,4)	(72,4)
. siementen tuotantotuki	110,0	(106,4)	(106,4)	(106,4)	(106,4)	(106,4)	(106,4)	(106,4)	(106,4)	(106,4)
. emolehmäpalkkio	2 136,8	(2012,5)	(2012,5)	(2012,5)	(2012,5)	(2012,5)	(2012,5)	(2012,5)	(2012,5)	(2012,5)
. emolehmälisäpalkkio	99,9	(99,4)	(99,4)	(99,4)	(99,4)	(99,4)	(99,4)	(99,4)	(99,4)	(99,4)
. naudanlihan erityispalkkio	1 925,8	(1911,1)	(1911,1)	(1911,1)	(1911,1)	(1911,1)	(1911,1)	(1911,1)	(1911,1)	(1911,1)
. nautojen teurastuspalkkio	2 178,8	(1525,8)	(1525,8)	(1525,8)	(1525,8)	(1525,8)	(1525,8)	(1525,8)	(1525,8)	(1525,8)
. nautojen laajaperäistämispalkkio	1 023,0	(1013,5)	(1013,5)	(1013,5)	(1013,5)	(1013,5)	(1013,5)	(1013,5)	(1013,5)	(1013,5)
. naudantuottajien lisätuet	493,0	(461,4)	(461,4)	(461,4)	(461,4)	(461,4)	(461,4)	(461,4)	(461,4)	(461,4)
. lammas- ja vuohipalkkio	1 435,3	(1378,6)	(1378,6)	(1378,6)	(1378,6)	(1378,6)	(1378,6)	(1378,6)	(1378,6)	(1378,6)
. lammas- ja lampaanlihan lisäpalkkio	402,7	(393,6)	(393,6)	(393,6)	(393,6)	(393,6)	(393,6)	(393,6)	(393,6)	(393,6)
. lampaan- ja vuohenkasvattajien lisätuki	72,0	(72,0)	(72,0)	(72,0)	(72,0)	(72,0)	(72,0)	(72,0)	(72,0)	(72,0)
. lypsylehmäpalkkio		(675,7)	(1350,1)	(2025,8)	(2701,4)	(3377,1)	(3377,1)	(3377,1)	(3377,1)	(3377,1)
. maidontuottajien lisätuet		(303,6)	(607,2)	(910,8)	(1214,4)	(1518,0)	(1518,0)	(1518,0)	(1518,0)	(1518,0)
. tarkkelysperunoiden tuotantotuet 50 %	194,8	(96,0)	(96,0)	(96,0)	(96,0)	(96,0)	(96,0)	(96,0)	(96,0)	(96,0)
. riisin pinta-alueet	128,9	(247,4)	(247,4)	(247,4)	(247,4)	(247,4)	(247,4)	(247,4)	(247,4)	(247,4)
. kuivatus rehun tulotuki		(132,7)	(132,7)	(132,7)	(132,7)	(132,7)	(132,7)	(132,7)	(132,7)	(132,7)
. naudan- ja lampaanlihan lisäpalkkiot syrjäisillä saarilla ja alueilla	5,8	(5,7)	(5,7)	(5,7)	(5,7)	(5,7)	(5,7)	(5,7)	(5,7)	(5,7)
. suorat tuet yhteensä (a)	27 549									
2b Suorat tuet										
. valkuaiskasvien viljelyalan lisätuki	67,4	77,8	77,8	77,8	77,8	77,8	77,8	77,8	77,8	77,8
. korkealaatuisen durumvehnän pinta-alueet		127,6	127,6	127,6	127,6	127,6	127,6	127,6	127,6	127,6
. riisin pinta-alueet		182,3	182,3	182,3	182,3	182,3	182,3	182,3	182,3	182,3
. pähkinöiden pinta-alueet		80,0	80,0	80,0	80,0	80,0	80,0	80,0	80,0	80,0
. energiakasvien pinta-alueet		67,5	67,5	67,5	67,5	67,5	67,5	67,5	67,5	67,5
. tarkkelysperunoiden tuotantotuet		97,4	97,4	97,4	97,4	97,4	97,4	97,4	97,4	97,4
. suorat tuet yhteensä (b)	67,4	632,6	632,6	632,6	632,6	632,6	632,6	632,6	632,6	632,6
3. Yhteensä (1+2a+2b) EU-15	27 616,1	28 658,2	29 533,6	30 413,4	31 392,6	32 371,9	32 371,9	32 371,9	32 371,9	32 371,9
4. Suorat tuet yhteensä EM-10		1 450,0	1 786,0	2 142,0	2 522,0	3 232,0	3 879,0	4 525,0	5 171,0	5 819,0
5. Suorat tuet yhteensä EU-25 (3 + 4)	27 616,1	30 108,2	31 319,6	32 555,4	33 914,6	35 603,9	36 250,9	36 896,9	37 542,9	38 190,9

III. YHTEENSÄ (I + II)

milj. euroa

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Yhteensä (I + II) EU-15	31 469,5	31 720,3	32 046,7	32 479,9	33 095,0	33 861,5	33 805,7	33 805,7	33 805,7	33 805,7
Yhteensä (I + II) EM-10	216,3	1 930,0	2 276,0	2 600,0	2 948,0	3 626,0	4 273,0	4 919,0	5 565,0	6 213,0
Yhteensä (I + II) EU-25	31 685,8	33 650,3	34 322,7	35 079,9	36 043,0	37 487,5	38 078,7	38 724,7	39 370,7	40 018,7

¹ Toimenpiteitä muutettu tai ne on kumottu taikka otettu käyttöön väliarvioinnin yhteydessä tehdyillä ehdotuksilla.

LIITE B – 1
MENOARVIOT
B. MUUTTUMATON TILANNE

I. Markkinatoimenpiteet ¹

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU-15										
1. Vilja										
. Vientituet										
-vehnä	9,0	10,0	10,0	10,0	10,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
-ohra	38,0	43,0	42,0	46,0	48,0	46,0	47,0	47,0	47,0	47,0
-ruis	10,0	26,0	24,0	24,0	20,0	17,0	13,0	13,0	13,0	13,0
-muut	78,0	86,0	89,0	83,0	81,0	82,0	81,0	81,0	81,0	81,0
. Julkinen varastointi	17,3	17,5	16,2	16,2	15,7	16,8	15,5	15,5	15,5	15,5
-ohra	64,6	49,0	42,7	21,3	17,4	28,2	25,2	25,2	25,2	25,2
-ruis	189,9	189,5	193,7	205,5	217,5	240,7	255,7	255,7	255,7	255,7
-muut	5,5									
. Tärkkelyksen tuotantotuet	45,9	48,2	48,2	35,4	33,9	33,9	33,9	33,9	33,9	33,9
. Perunatärkkelyspalkkiot	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2	39,2
. Muu ²	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
. Vilja yhteensä	498,4	509,4	506,0	481,6	483,7	515,8	522,5	522,5	522,5	522,5
2. Kuivattu rehu										
. Kuivatun rehun tuotantotuki	316,8	316,8	316,8	316,8	316,8	316,8	316,8	316,8	316,8	316,8
3. Riisi										
. Vientituet	33,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0	34,0
. Julkinen ja yksityinen varastointi	55,0	62,0	74,0	84,0	134,0	344,0	507,0	507,0	507,0	507,0
. Muu ³	22,0	22,0	22,0	22,0	22,0	22,0	22,0	22,0	22,0	22,0
. Riisi yhteensä	110,0	118,0	130,0	140,0	190,0	400,0	563,0	563,0	563,0	563,0
4. Maito ja maitotuotteet										
. Vientituet										
-voi/voiöljy	364,0	364,0	327,0	290,0	255,0	228,0	228,0	228,0	228,0	228,0
-rasvaton maitojauhe	151,0	147,0	109,0	83,0	57,0	52,0	52,0	52,0	52,0	52,0
-juusto	210,0	210,0	199,0	183,0	175,0	174,0	174,0	174,0	174,0	174,0
-muut maitotuotteet	697,0	697,0	630,0	560,0	474,0	460,0	460,0	460,0	460,0	460,0
. Julkinen varastointi	-24,0	-19,0	-22,0	-40,0	-51,0	-62,0	-38,0	-38,0	-38,0	-38,0
-rasvaton maitojauhe	-7,0	-14,0	-8,0	-6,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
. Sisäiset tuet	430,0	419,0	345,0	260,0	185,0	175,0	175,0	175,0	175,0	175,0
-voi	256,0	248,0	204,0	126,0	91,0	82,0	82,0	82,0	82,0	82,0
-rasvaton maitojauhe	275,0	264,0	209,0	143,0	94,0	77,0	77,0	77,0	77,0	77,0
-kaseiini	26,0	26,0	36,0	36,0	36,0	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0
. Yksityinen varastointi										
-voi	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0	54,0
-juusto	47,0	47,0	44,0	41,0	39,0	39,0	39,0	39,0	39,0	39,0
. Muu ⁴										
. Maito ja maitotuotteet yhteensä	2479	2443	2127	1730	1409	1304	1328	1328	1328	1328
5. Naudanliha										
. Vientituet	479,3	467,9	431,8	431,8	431,8	431,8	431,8	431,8	431,8	431,8
6a Markkinatoimenpiteet yhteensä (1 + 2 + 3 + 4 + 5)	3 883,5	3 855,1	3 511,6	3 100,2	2 831,3	2 968,4	3 162,1	3 162,1	3 162,1	3 162,1
6b Menekinedistämisitoimet	67,0	67,0	67,0	67,0	67,0	67,0	67,0	67,0	67,0	67,0
6 Markkina- ja menekinedistämisitoimenpiteet yhteensä EUR-15 (6a+6b)	3 950,5	3 922,1	3 578,6	3 167,2	2 898,3	3 035,4	3 229,1	3 229,1	3 229,1	3 229,1
7. Markkinatoimenpiteet EM-10	216,3	551,0	611,0	611,0	611,0	611,0	611,0	611,0	611,0	611,0
- vilja	37,6	97,0	97,0	97,0	97,0	97,0	97,0	97,0	97,0	97,0
- kuivattu rehu	2,8	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0
- riisi	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
- maito ja maitotuotteet	154,4	392,0	452,0	452,0	452,0	452,0	452,0	452,0	452,0	452,0
- naudanlihan vientituet	21,5	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0
8. Markkina- ja menekinedistämisitoimenpiteet EU-25 (6 + 7)	4 166,8	4 473,1	4 189,6	3 778,2	3 509,3	3 646,4	3 840,1	3 840,1	3 840,1	3 840,1

¹ Vilja, kuivattu rehu, riisi, maito ja maitotuotteet, naudanlihan vientituet

² Elintarvikeapu

³ Elintarvikeapu, riisin tuki Réunionille

⁴ Elintarvikeapu, koulumaito, maitoalan maksu.

LIITE B – 2

II. Tuottajien suorat tuet ¹

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU-15										
1. Maatilan tulotuki										
2a Suorat tuet										
. viljan, öljykasvien ja valkuaiskasvien peruspinta-alatuet	16 093	16 093	16 093	16 093	16 093	16 093	16 093	16 093	16 093	16 093
. kuivaustuen lisämaksu	67,9	67,9	67,9	67,9	67,9	67,9	67,9	67,9	67,9	67,9
. durumvehnän lisätuki	1 109,1	1 109,1	1 109,1	1 109,1	1 109,1	1 109,1	1 109,1	1 109,1	1 109,1	1 109,1
. palkoviljan tuki	72,4	72,4	72,4	72,4	72,4	72,4	72,4	72,4	72,4	72,4
. siementen tuotantotuet	110,0	110,0	110,0	110,0	110,0	110,0	110,0	110,0	110,0	110,0
. emolehmäpalkkio	2 136,8	2 136,8	2 136,8	2 136,8	2 136,8	2 136,8	2 136,8	2 136,8	2 136,8	2 136,8
. emolehmälisäpalkkio	99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	99,9
. naudanhäntäerityispalkkio	1 925,8	2 090,3	2 090,3	2 090,3	2 090,3	2 090,3	2 090,3	2 090,3	2 090,3	2 090,3
. nautojen teurastuspalkkio	2 178,8	2 178,8	2 178,8	2 178,8	2 178,8	2 178,8	2 178,8	2 178,8	2 178,8	2 178,8
. nautojen laajaperäistämispalkkio	1 023,0	1 068,0	1 068,0	1 068,0	1 068,0	1 068,0	1 068,0	1 068,0	1 068,0	1 068,0
. naudantuottajien lisätuet	493,0	493,0	493,0	493,0	493,0	493,0	493,0	493,0	493,0	493,0
. lammas- ja vuohipalkkio	1 435,3	1 435,3	1 435,3	1 435,3	1 435,3	1 435,3	1 435,3	1 435,3	1 435,3	1 435,3
. lammas- ja vuohialan lisäpalkkio	402,7	402,7	402,7	402,7	402,7	402,7	402,7	402,7	402,7	402,7
. lampaan- ja vuohenkasvattajien lisätuki	72,0	72,0	72,0	72,0	72,0	72,0	72,0	72,0	72,0	72,0
. lypsylehmäpalkkio			675,7	1 350,1	2 025,8	2 025,8	2 025,8	2 025,8	2 025,8	2 025,8
. maidontuottajien lisätuet			303,6	607,2	910,8	910,8	910,8	910,8	910,8	910,8
. tarkkelysperunoiden tuotantotuet	194,8	194,8	194,8	194,8	194,8	194,8	194,8	194,8	194,8	194,8
. riisin pinta-alatuki	128,9	128,9	128,9	128,9	128,9	128,9	128,9	128,9	128,9	128,9
. kuivatun rehun tulotuki										
. naudanhäntä- ja lampaanhäntäerityispalkkiot syrjäisillä saarilla ja alueilla	5,8	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9
. suorat tuet yhteensä (a)	27 549	27 758,3	28 737,6	29 715,6	30 694,9	30 694,9	30 694,9	30 694,9	30 694,9	30 694,9
2b Suorat tuet										
. valkuaiskasvien viljelyalan lisätuki	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4
. korkealaatuisen durumvehnän pinta-alatuki										
. riisin pinta-alatuki										
. pähkinöiden pinta-alatuki										
. energiakasvien pinta-alatuki										
. tarkkelysperunoiden tuotantotuet										
. suorat tuet yhteensä (b)	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4
3. Suorat tuet yhteensä (1+2a+2b) EU-15	27 616,1	27 825,7	28 805,0	29 783,0	30 762,3	30 762,3	30 762,3	30 762,3	30 762,3	30 762,3
4. Suorat tuet yhteensä EM-10		1 364,0	1 682,0	2 022,0	2 382,0	2 978,0	3 574,0	4 169,0	4 765,0	5 361,0
5. Suorat tuet yhteensä EU-25 (3+4)	27 616,1	29 189,7	30 487,0	31 805,0	33 144,3	33 740,3	34 336,3	34 931,3	35 527,3	36 123,3

III. YHTEENSÄ (I + II)

milj. euroa

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Yhteensä (I + II) EU-15	31 566,6	31 747,8	32 383,6	32 950,2	33 660,6	33 797,7	33 991,4	33 991,4	33 991,4	33 991,4
Yhteensä (I + II) EM-10	216,3	1 915,0	2 293,0	2 633,0	2 993,0	3 589,0	4 185,0	4 780,0	5 376,0	5 972,0
Yhteensä (I + II) EU-25	31 782,9	33 662,8	34 676,6	35 583,2	36 653,6	37 386,7	38 176,4	38 771,4	39 367,4	39 963,4

LIITE C - 1
MENOARVIOT
C. RAHOITUSVAIKUTUKSET

I. Markkinatoimenpiteet ¹

milj. euroa

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU-15										
1. Vilja										
. Vientituet <i>-vehnä</i>	0,0	-9,0	-10,0	-10,0	-10,0	-11,0	-11,0	-11,0	-11,0	-11,0
<i>-ohra</i>	1,0	-36,0	-42,0	-46,0	-48,0	-46,0	-47,0	-47,0	-47,0	-47,0
<i>-ruis</i>	17,5	-3,8	-2,8	-2,8	22,4	25,4	29,4	29,4	29,4	29,4
<i>-muut</i>	0,0	-22,2	-28,2	-27,6	-27,4	-27,4	-27,4	-27,4	-27,4	-27,4
. Julkinen <i>-vehnä</i>	-0,8	-3,1	-1,8	-1,8	-1,3	-3,0	-1,7	-1,7	-1,7	-1,7
varastointi <i>-ohra</i>	-0,6	-2,0	-28,6	-9,1	-5,2	-15,7	-9,5	-9,5	-9,5	-9,5
<i>-ruis</i>	-20,7	-144,7	-176,2	-190,5	-217,5	-240,7	-255,7	-255,7	-255,7	-255,7
<i>-muut</i>	-2,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
. Tärkkelyksen tuotantotuet	0,0	-43,5	-48,2	-35,4	-33,9	-33,9	-33,9	-33,9	-33,9	-33,9
. Perunatärkkelyspalkkiot	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
. Muu ²	0,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0
. Vilja yhteensä	-5,6	-265,3	-338,8	-324,2	-321,9	-353,3	-357,8	-357,8	-357,8	-357,8
2. Kuivattu rehu										
. Kuivatun rehun tuotantotuki	-73,54	-172,67	-212,71	-252,74	-292,78	-316,8	-316,8	-316,8	-316,8	-316,8
3. Riisi										
. Vientituet	0,0	-24,0	-34,0	-34,0	-34,0	-34,0	-34,0	-34,0	-34,0	-34,0
. Julkinen ja yksityinen varastointi	0,0	-41,0	-69,0	-79,0	-129,0	-339,0	-502,0	-502,0	-502,0	-502,0
. Muu ³	0,0	-15,0	-20,0	-20,0	-20,0	-20,0	-20,0	-20,0	-20,0	-20,0
. Riisi yhteensä	0,0	-80,0	-123,0	-133,0	-183,0	-393,0	-556,0	-556,0	-556,0	-556,0
4. Maito ja maitotuotteet										
. Vientituet <i>-voi/voiöljy</i>	3	-61	-104	-99	-105	-109	-113	-113	-113	-113
<i>-rasvaton maitojauhe</i>	14	-3	11	25	25	16	13	13	13	13
<i>-juusto</i>	0	-14	-16	-13	-18	-25	-28	-28	-28	-28
<i>-muut maitotuotteet</i>	0	-65	-79	-91	-87	-145	-158	-158	-158	-158
. Julkinen <i>-voi</i>	-8	-41	-2	18	31	63	36	36	36	36
varastointi <i>-rasvaton maitojauhe</i>	-1	-1	10	13	10	10	10	10	10	10
. Sisäiset tuet <i>-voi</i>	-14	-109	-154	-189	-183	-175	-175	-175	-175	-175
<i>-rasvaton maitojauhe</i>	-6	-28	-21	-4	1	-15	-21	-21	-21	-21
<i>-kaseiini</i>	-5	-33	-22	0	5	-16	-22	-22	-22	-22
. Yksityinen <i>-voi</i>	0	17	7	7	7	18	-2	-2	-2	-2
varastointi <i>-juusto</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
. Muu ⁴	-1	-4	-3	-4	-5	-7	-7	-7	-7	-7
. Maito ja maitotuotteet yhteensä	-18	-342	-373	-337	-319	-385	-467	-467	-467	-467
5. Naudanliha										
. Vientituet	0	0	0	-20,8	-38,2	-54,7	-54,7	-54,7	-54,7	-54,7
6a Markkinatoimenpiteet yhteensä (1 + 2 + 3 + 4 + 5)	-97,1	-860,0	-1 047,5	-1 067,7	-1 154,9	-1 502,8	-1 752,3	-1 752,3	-1 752,3	-1 752,3
6b Menekinedistämiset	0,0	0,0	-18,0	-33,0	-41,0	-43,0	-43,0	-43,0	-43,0	-43,0
6. Markkina- ja menekinedistämistoimenpiteet yhteensä EUR-15 (6a + 6b)	-97,1	-860,0	-1 065,5	-1 100,7	-1 195,9	-1 545,8	-1 795,3	-1 795,3	-1 795,3	-1 795,3
7. Markkinatoimenpiteet EM-10 (ehdokasmaat)	0,0	-71,0	-121,0	-153,0	-185,0	-217,0	-217,0	-217,0	-217,0	-217,0
<i>- vilja</i>	0,0	0,0	-10,0	-12,0	-12,0	-12,0	-12,0	-12,0	-12,0	-12,0
<i>- kuivattu rehu</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
<i>- riisi</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
<i>- maito ja maitotuotteet</i>	0,0	-71,0	-111,0	-141,0	-173,0	-205,0	-205,0	-205,0	-205,0	-205,0
<i>- naudanlihan vientituet</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
8. Markkina- ja menekinedistämistoimenpiteet EU-25 (6 + 7)	-97,1	-931,0	-1 186,5	-1 253,7	-1 380,9	-1 762,8	-2 012,3	-2 012,3	-2 012,3	-2 012,3

¹ Vilja, kuivattu rehu, riisi, maito ja maitotuotteet, naudanlihan vientituet

² Elintarvikeapu ³ Elintarvikeapu, riisin tuki Réunionille

⁴ Elintarvikeapu, koulumaito, maitoalan maksu.

LIITE C – 2

II. Tuottajien suorat tuet ¹

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU-15										
1. Maatilan tulotuki	0	28 025,6	28 901	29 780,8	30 760	31 739,3	31 739,3	31 739,3	31 739,3	31 739,3
2a Suorat tuet										
. viljan, öljykasvien ja valkuaiskasvien peruspinta-ala-	0	-16 092,5	-16 092,5	-16 092,5	-16 092,5	-16 092,5	-16 092,5	-16 092,5	-16 092,5	-16 092,5
tuet										
. kuivaustuen lisämaksu	0	-67,9	-67,9	-67,9	-67,9	-67,9	-67,9	-67,9	-67,9	-67,9
. durumvehnän lisätuki	0	-1 109,1	-1 109,1	-1 109,1	-1 109,1	-1 109,1	-1 109,1	-1 109,1	-1 109,1	-1 109,1
. palkoviljan tuki	0	-72,4	-72,4	-72,4	-72,4	-72,4	-72,4	-72,4	-72,4	-72,4
. siementen tuotantotuki	0	-110,0	-110,0	-110,0	-110,0	-110,0	-110,0	-110,0	-110,0	-110,0
. emolehmäpalkkio	0	-2 136,8	-2 136,8	-2 136,8	-2 136,8	-2 136,8	-2 136,8	-2 136,8	-2 136,8	-2 136,8
. emolehmälisäpalkkio	0	-99,9	-99,9	-99,9	-99,9	-99,9	-99,9	-99,9	-99,9	-99,9
. naudanlihan erityispalkkio	0	-2 090,3	-2 090,3	-2 090,3	-2 090,3	-2 090,3	-2 090,3	-2 090,3	-2 090,3	-2 090,3
. nautojen teurastuspalkkio	0	-2 178,8	-2 178,8	-2 178,8	-2 178,8	-2 178,8	-2 178,8	-2 178,8	-2 178,8	-2 178,8
. nautojen laajaperäistämispalkkio	0	-1 068,0	-1 068,0	-1 068,0	-1 068,0	-1 068,0	-1 068,0	-1 068,0	-1 068,0	-1 068,0
. naudantuottajien lisätuet	0	-493,0	-493,0	-493,0	-493,0	-493,0	-493,0	-493,0	-493,0	-493,0
. lammäs- ja vuohipalkkio	0	-1 435,3	-1 435,3	-1 435,3	-1 435,3	-1 435,3	-1 435,3	-1 435,3	-1 435,3	-1 435,3
. lammäs- ja vuohialan lisäpalkkio	0	-402,7	-402,7	-402,7	-402,7	-402,7	-402,7	-402,7	-402,7	-402,7
. lampaan- ja vuohenkasvattajien lisätuki	0	-72,0	-72,0	-72,0	-72,0	-72,0	-72,0	-72,0	-72,0	-72,0
. lypsylehmäpalkkio	0	0,0	-675,7	-1 350,1	-2 025,8	-2 025,8	-2 025,8	-2 025,8	-2 025,8	-2 025,8
. maidontuottajien lisätuet	0	0,0	-303,6	-607,2	-910,8	-910,8	-910,8	-910,8	-910,8	-910,8
. tarkkelysperunoiden tuotantotuet	0	-194,8	-194,8	-194,8	-194,8	-194,8	-194,8	-194,8	-194,8	-194,8
. riisin pinta-ala-	0	-128,9	-128,9	-128,9	-128,9	-128,9	-128,9	-128,9	-128,9	-128,9
tuet										
. kuivatun rehun tulotuki	0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
. naudan- ja lampaanlihan lisäpalkkiot	0	-5,9	-5,9	-5,9	-5,9	-5,9	-5,9	-5,9	-5,9	-5,9
syrrjäisillä saarilla ja alueilla										
. suorat tuet yhteensä (a)	0	-27 758,3	-28 737,6	-29 715,6	-30 694,9	-30 694,9	-30 694,9	-30 694,9	-30 694,9	-30 694,9
2b Suorat tuet										
. valkuaiskasvien viljelyalan lisätuki	0	10,4	10,4	10,4	10,4	10,4	10,4	10,4	10,4	10,4
. korkealaatuisten durumvehnän pinta-	0	127,6	127,6	127,6	127,6	127,6	127,6	127,6	127,6	127,6
ala-										
tuet										
. riisin pinta-ala-	0	182,3	182,3	182,3	182,3	182,3	182,3	182,3	182,3	182,3
tuet										
. pähkinöiden pinta-ala-	0	80,0	80,0	80,0	80,0	80,0	80,0	80,0	80,0	80,0
tuet										
. energiakasvien pinta-ala-	0	67,5	67,5	67,5	67,5	67,5	67,5	67,5	67,5	67,5
tuet										
. tarkkelysperunoiden tuotantotuet	0	97,4	97,4	97,4	97,4	97,4	97,4	97,4	97,4	97,4
. suorat tuet yhteensä (b)	0,0	565,2	565,2	565,2	565,2	565,2	565,2	565,2	565,2	565,2
3. Suorat tuet yhteensä (1+2a+2b) EU-15	0,0	832,5	728,6	630,4	630,3	1609,6	1609,6	1 609,6	1 609,6	1 609,6
4. Suorat tuet yhteensä EM-10	0,0	86,0	104,0	120,0	140,0	254,0	305,0	356,0	406,0	458,0
5. Suorat tuet yhteensä EU-25 (3+4)	0,0	918,5	832,6	750,4	770,3	1863,6	1914,6	1 965,6	2 015,6	2 067,6

III. YHTEENSÄ (I + II)

milj. euroa

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Yhteensä (I + II) EU-15	-97,1	-27,5	-336,9	-470,3	-565,6	63,8	-185,7	-185,7	-185,7	-185,7
Yhteensä (I + II) EM-10	0,0	15,0	-17,0	-33,0	-45,0	37,0	88,0	139,0	189,0	241,0
Yhteensä (I + II) EU-25	-97,1	-12,5	-353,9	-503,3	-610,6	100,8	-97,7	-46,7	3,3	55,3

¹ Toimenpiteitä muutettu tai ne on kumottu taikka otettu käyttöön väliarviointin yhteydessä tehdyillä ehdotuksilla.

EU-25: Alakohtaiset menoennusteet otsakkeessa 1a väliarviointiehtojen jälkeen

Milj. euroa

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU-15										
- tuotantomääristä riippumattomat suorat tuet		28 026	28 901	29 781	30 760	31 739	31 739	31 739	31 739	31 739
- muut suorat tuet		4 380	4 384	4 384	4 384	4 384	4 384	4 384	4 384	4 384
- suorat tuet yhteensä ¹	31 366	32 406	33 285	34 165	35 144	36 123	36 123	36 123	36 123	36 123
- muut toimenpiteet	9 954	8 933	8 460	8 019	7 659	7 446	7 390	7 390	7 390	7 390
YHTEENSÄ (1)	41 320	41 339	41 746	42 183	42 802	43 569	43 513	43 513	43 513	43 513
EM-10										
- suorat tuet ¹		1 450	1 786	2 142	2 522	3 232	3 879	4 525	5 171	5 819 ²
- muut toimenpiteet	361	853	863	831	799	767	767	767	767	767
YHTEENSÄ (2)	361	2 303	2 649	2 973	3 321	3 999	4 646	5 292	5 938	6 586
EU-25										
- suorat tuet ¹	31 366	33 856	35 071	36 307	37 666	39 355	40 002	40 648	41 294	41 942
- muut toimenpiteet	10 315	9 786	9 323	8 850	8 458	8 213	8 157	8 157	8 157	8 157
YHTEENSÄ (3)	41 681	43 642	44 395	45 156	46 123	47 568	48 159	48 805	49 451	50 099
EU-25 Otsakkeen 1a enimmäismäärä (4)	42 979	44 474	45 306	45 759	46 217	46 679	47 146	47 617	48 093	48 574
Ero (5) = (4) - (3)	1 298	832	911	603	94	-889	-1 013	-1 188	-1 358	-1 525
Tuen mukauttamisen / vähentämisen tuotto (6)				341	1 406	4 335	5 057	5 780	6 502	6 863
Lisätuen takaisinmaksu vapautusjärjestelmän johdosta (7)				113	655	2 305	2 637	2 970	3 302	3 520
Tuen mukauttamisen / vähentämisen tuotto (8) = (6) - (7)				228	751	2 030	2 420	2 810	3 200	3 343
- josta käytettävissä maaseudun kehittämiseen				228	475	741	988	1 234	1 481	1 481
Käyttövara otsakkeessa 1a (10) = (5) + (8) - (9)	1 298	832	911	603	370	400	419	388	361	337

¹ Asetuksen (EY) N:o 1259/1999 liitteessä olevaa luetteloa vastaavat suorat tuet + kuivatun rehun, pähkinöiden ja energiakasvien uudet tuet.

² 2013 – 90 %:a kokonaismäärästä.